

సనాతన సారథి

అక్టోబరు 2013

“...సచ్చిదానందమూర్తి! పుట్టపర్తి సత్ చక్రవర్తి!”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 56
సంచిక 10

అక్టోబరు 2013

ప్రచురణ తేదీ
సెప్టెంబరు 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. దైవ ఋణం తీర్చుకొనుటకే యజ్ఞం	వేదపురుషవాణి	4
3. 'ఓం శ్రీసాయి ఆపన్నివారిణే నమః'	ఆర్.జె. రత్నాకర్	8
4. సేవలో అనుకరణ అవాంఛనీయం	అవతారవాణి	12
5. ప్రేమస్వరూపం స్వామి!	వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి	17
(డా॥ మంగళంపల్లి బాలమురళీకృష్ణతో ఇంటర్వ్యూ)		
6. పంచదోషములు	మాదిరాజు రామచంద్రరావు	20
7. మహిమాన్విత అమృతమూర్తి	చిన్ని నారాయణరావు	22
8. పరిపూర్ణ విశ్వజ్యోతియే సాయి	కోపురపు బాలామనోహరరావు	23
9. 'నేను నీ హృదయవాసిని'	ఆదూరి శ్రీనివాసరావు	25
10. జ్ఞాపకాల పంథిరి (24వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	27
11. సముద్రుడు సమర్పించిన హారం	ఎ. జనార్దన్ రెడ్డి	31
12. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (29వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	34
13. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	38
14. పుండరీకుని ఆదర్శం	చిన్నకథ	40

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) **STD : 08555** **ISD CODE: 0091-8555**

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 **విదేశాలకు:** ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం

జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

ఆధికారికమైన వెబ్సైట్లు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

ఆన్లైన్ ద్వారా సనాతన సారథి చందాలకొరకు: www.sanathanasarathi.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

తొలి పలుకు

వేదోద్ధరణ, విద్యుత్ పోషణ, భక్త రక్షణ తమ అవతార లక్ష్యాలలో ప్రధానమైనవన్న ఉద్ఘాటనకు ఆచరణాత్మక నిదర్శనంగా వేదవేదాంగాలలో నిక్షిప్తమైయున్న తత్త్వ సారాన్ని తమ రచనామృత, వచనామృత రూపంలో విశ్వమానవాళికి అందించడమేగాక, సాయి విద్యాసంస్థల్లో కె.జి. మొదలు పి.జి. వరకు వేదాధ్యయనాన్ని అంతర్భాగం గావించారు, భగవాన్. ఇంతేగాక, ప్రతి సంవత్సరం దసరా ఉత్సవాలలో భాగంగా లోక కళ్యాణార్థం వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞాన్ని, ప్రశాంతి విద్యనృహాసభలను జరిపిస్తూ, ఉద్దండలైన పండితులచే ప్రసంగాలిప్పించడం విదితమే! అసలు భగవాన్ సన్నిధిలో జరిగే ప్రతి కార్యక్రమమూ వేదపారాయణంతో ప్రారంభింపబడటాన్ని గమనిస్తే, వారి అవతారోద్యమంలో వేదోద్ధరణకు ఇచ్చిన ప్రాధాన్యత స్పష్టమవుతుంది. “వేదములో డివైన్ వైబ్రేషన్ ఉన్నది. కనుక, మీకు వేదము అర్థం కాకపోయినా శ్రవణం చేస్తే చాలు. ఆ నాడంలోనే ఉంటున్నది ఆనందం” అన్న భగవాన్ సందేశంతో స్ఫూర్తిని పొంది ఈనాడు విదేశీ భక్తులు సహితం వేదాధ్యయనంపట్ల ఎంతో మక్కువను కనబర్చుతున్నారు. వివిధ దేశాలనుండి వచ్చే భక్తబృందాలు ప్రశాంతి నిలయంలో ఎంతో భక్తి, శ్రద్ధలతో, చక్కని ఉచ్చారణతో వేదమంత్రాలు వల్లెవేయటం మనం గమనించవచ్చు.

ప్రశాంతి నిలయంలో దసరా ఉత్సవాలలో పాల్గొనే భక్తులు శ్రీ సత్యసాయి గ్రామసేవ, వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞం, ప్రశాంతి విద్యనృహాసభల త్రివేణీ సంగమ పుణ్యస్నానంతో పునీతులవడంతోపాటు యజ్ఞయాగాదుల నిర్వహణలోని అంతరార్థములను, వేదవేదాంగాల్లోని నిగూఢార్థములను వివరిస్తూ భగవాన్ నిత్యం అనుగ్రహించే సందేశామృతమును గ్రోలి తరిస్తారు. దుర్గుణాలనే జంతువులను మనస్సనే యజ్ఞవేదికపై బలి ఇవ్వవలసిందిగా ఉద్ఘోషిస్తూ, భగవాన్ అనుగ్రహించిన దివ్యోపన్యాసం, “దైవముణం తీర్చుకొనుటకే యజ్ఞం”

“నేను సదా నీ వెనుకనే వస్తున్నాను నాయనా! నువ్వు ధైర్యంగా ఉండు” అని ఒక భక్తునికి అభయమిచ్చాడు భగవంతుడు. అతడు వెనుకకు తిరిగి చూసుకున్నప్పుడల్లా రెండు జతల పాదముద్రలు కనిపించాయి - తనవి, భగవంతునివి. అయితే, తనకు అత్యంత విపత్కర పరిస్థితి ఎదురైనప్పుడు, ఒకే జత పాదముద్రలు కనిపించడంతో, “దేవుడా! ఈ కష్ట సమయంలో నన్ను విడిచిపెట్టావా!” అంటూ ఆక్రోశించాడు. “నాయనా! నీకు కనిపించే పాదముద్రలు నావి. నేను నిన్ను ఎత్తుకొని ఈ కష్టాల కడలిని దాటిస్తున్నాను” అని జవాబిచ్చాడు భగవంతుడు.

భయంకరమైన కారు ప్రమాదానికి తాను గురియైన సందర్భంలో రత్నాకర్ గారి అనుభవం ఇలాంటిదే! కాకపోతే, ఆయన పైకథలోని భక్తునిలా ఆక్రోశించలేదు. స్వామి తనవెంటనే ఉన్నారన్న ధైర్యంతో స్వామిని స్మరిస్తూ నిశ్చింతగా ఉన్నారు. స్వామి వేయితల్లుల ప్రేమతో ఆయనను ‘పట్టుకొని’ ప్రాణదానం చేశారు. “మించువలె ప్రమాదాలు ముంచుకు వచ్చినా స్వామి అనుగ్రహంతో మంచువలె మాయమౌతాయి” అన్న స్వామి సందేశాన్ని ప్రతిబింబించే రచన, “ఓం శ్రీసాయి ఆపన్నివారిణే నమః!”

భగవాన్ ని ‘శ్రీ సత్యసేవబాబా’గా కీర్తించారు ప్రముఖ పాత్రికేయులు. సేవాదర్శంతో, ప్రేమ సందేశంతో మానవాళిని ఉత్తేజితుల్ని చేసి, సేవను మించిన సాధన లేదని శంఖారావం చేశారు, భగవాన్. ప్రేమయోగం నేర్చి మనలను సుశిక్షితులైన సేవాయోధులుగా తీర్చిదిద్దడానికి వారు స్థాపించిన శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు సమాజ శ్రేయస్సుకు పాటుపడటమేగాక, అనేక రకాలుగా సేవకు అవకాశాలు కల్పించి భక్త సాధకుల ఆత్మోద్ధరణకు దోహదం చేస్తున్నాయి. ఒకానొక జిల్లా ప్రతినిధి తమ ప్రాంతంలో నిర్మిస్తున్న మందిరాలగురించి వివరిస్తుంటే, “ముందు మీరు చేస్తున్న సేవలగురించి చెప్పండి బంగారూ!” అన్నారు, భగవాన్. సేవాదళ్ సభ్యుల ప్రధాన కర్తవ్యాలు, పాటించవలసిన క్రమశిక్షణ, లక్ష్యసాధనలో

పూనవలసిన దీక్ష తదితర అంశాలపై భగవాన్ సందేశం, “సేవలో అనుకరణ అవాంఛనీయం”

గాత్ర సంగీతంలో అతిరథ మహారథులుగా పేరు గాంచిన శ్రీమతి ఎమ్.ఎస్. సుబ్బలక్ష్మి, ఘంటసాల, పి. సుశీల, పండిట్ భీమ్ సేన్ జోషి, బేగం పర్వీన్ సుల్తానా తదితరులు సామగానలోలురైన సాయీశ్వరుల సన్నిధిలో పలు పర్యాయములు కచేరీలు చేసి వారి దివ్యాశీస్సుల నందుకోవడం విదితమే! అయితే, గానసరస్వతిగా ప్రఖ్యాతులైన డా॥ మంగళంపల్లి బాలమురళీకృష్ణగారు స్వామి సన్నిధిలో కచేరీలు చేసిన సంగతి చాలామందికి తెలియకపోవచ్చు. ఇటీవల వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తిగారు ఆయనను ఇంటర్వ్యూ చేసినప్పుడు “... దైవశక్తి ఏమిటో చెప్పటానికి ప్రేమస్వరూపమై వచ్చిన అవతారమే శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు” అంటూ ఆయన భగవాన్ తనకు ప్రసాదించిన మహదాశీర్వాదాన్ని గుర్తు చేసుకున్నారు. ఆ వివరాల నందించే రచన, ‘ప్రేమస్వరూపం స్వామి!’

“చంచలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాధి బలవద్ధృఢమ్” అని అర్జునుడు మనస్సును నిగ్రహించడం తనవల్ల కావడం లేదంటూ కృష్ణపరమాత్మతో మొరపెట్టుకున్నాడు. అందుకే శంకరాచార్యులవారు మనస్సనే కోటిని పరమ శివునికి స్వాధీనం చేయాలని అన్నారు. శివుడే ఆ కోటిని మచ్చికచేసుకుని తనకు నచ్చినవిధంగా ఆటలాడించ గలడు. పంచేంద్రియాల ప్రభావంచేత మనస్సులో చోటు చేసుకునే దోషాలను, వాటిని తొలగించుకొనే నిమిత్తం భగవాన్ సూచించిన విధి, నిషేధాలను వివరించే రచన, “పంచ దోషములు”

“ఈశ్వరస్సర్వభూతానాం హృద్దేశేర్జున తిష్ఠతి” అని నాడు కృష్ణావతారంలో సెలవిచ్చినట్లుగా, “దేవుడెక్కడనుచు దేవులాడగనేల? హృదయమందు లేడె ఈశ్వరుండు!” అని ప్రవచించారు, భగవాన్. “మీరు ఏమి ప్రార్థన చేస్తున్నారో మీలోపల ఉన్న స్వామి వింటూనే ఉంటాడు. స్వామి బయట ఉన్నాడనే భావంతో మీరు లోపల ప్రార్థన చేస్తే అది స్వామికి ఎట్లా చేరుతుంది?” అనికూడా ప్రశ్నించారు. ఇంచుమించు ఇటువంటి ప్రశ్నే ఆనాడు కృష్ణ పరమాత్మ ద్రౌపదిని అడిగాడట. సాయి మన హృదయ స్థాయి అన్న స్ఫూర్తినిచ్చే రచన, “నేను నీ హృదయవాసిని”

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాయి సంస్థల అధ్యక్ష పదవిని వదలి స్వామి ఆదేశం మేరకు బృందావనంలో స్వామి కాలేజి ప్రిన్సిపాల్ గా బాధ్యతలు చేపట్టిన అనిల్ కుమార్ గారిని, “నీకు అది బాగుందా? ఇది బాగుందా?” అని, విద్యార్థులందరి సమక్షంలో అడిగి, ఆయన్ని ఇరకాటాన పడేశారు ఆ లీలావినోది. ఆ సందర్భంలో ఆయన భగవాన్ కి చేసుకున్న విన్నపం సాయి భక్తుల నిస్వార్థ సేవానిరతిని ప్రతిబింబిస్తుంది. “భగవంతునితో జీవించడమే నిజమైన విద్య” అంటూ తాను స్వామి సన్నిధిలో నేర్చుకున్న ఒక ముఖ్యమైన పాఠాన్ని భక్తులతో పంచుకుంటున్నారు.

రత్నాకరమంటే రత్నాలకు నిలయమైనది, సముద్రము అని అర్థము. స్వయానా కారుణ్య రత్నాకరులైన భగవాన్ రత్నాకర వంశంలో ప్రభవించి ఆ వంశాన్ని తరింపజేశారు. అందుకే కాబోలు, 1958లో భగవాన్ కన్యాకుమారివద్ద సాగర తీరానికి వేంచేసినప్పుడు, వారికి సముద్రుడు తన కృతజ్ఞతను వ్యక్తం చేసుకోవాలనుకున్నాడు. “నను పాలింపగ నడచి వచ్చితివా...” అన్న కీర్తన తన మదిలో మెదులుతూండగా, బ్రహ్మ కడిగిన ఆ దివ్యపాదాల నభిషేకించి, అందమైన మౌక్తిక హారాన్ని ఆ ముక్తిప్రదాతకు ఉపహారంగా సమర్పించుకున్నాడు. ఆ అద్భుత చారిత్రక ఘటనను ప్రత్యక్షంగా వీక్షించిన జనార్ధనరెడ్డిగారి కథనం, “సముద్రుడు సమర్పించిన హారం”

హాస్పిటల్ లో చేరిన పేషంట్ తో డాక్టరు, “నీకేమీ భయంలేదు. నేనున్నానుగా! నేను చూసుకుంటాను” అన్నప్పుడు, “వీడా చూసుకునేది! ఆ పేషంట్ కు ప్రాణ మివ్వగలడా? ఎంత పిచ్చివాడు!” అని నవ్వుకుంటాడట భగవంతుడు. భగవాన్ ఒకానొక సందర్భంలో చెప్పిన మాట ఇది. ఐతే, భగవాన్ మార్గదర్శకత్వంలో పనిచేసే శ్రీ సత్యసాయి వైద్యాలయాల సంగతి వేరు. దివ్య భిషగ్వరులు, వైద్యులకు వైద్యులైన భగవాన్ హస్తాలలో తాము కేవలం పరికరాలమన్న భావనతో సేవలందిస్తారు, ఇక్కడి వైద్యులు. చికిత్స తమ చేతులమీదుగా జరిగినా రోగులకు స్వస్థత చేకూర్చేది భగవానేనన్నది వారు అనుభవపూర్వకంగా గ్రహించిన సత్యం. ఇందుకు దృష్టాంతాలు మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారిలో పేర్కొన్న అద్భుత ఘట్టాలు.

- స॥

వేద పురుష వాణి:

దైవ ఋణం తీర్చుకొనుటకే యజ్ఞం

మానవుడు మూడు విధములైన ఋణములతో జన్మిస్తున్నాడు. ఈ ఋణములను నివృత్తి చేసుకోవడం మానవుని కర్తవ్యం. మొదటిది దైవ ఋణం. రెండవది ఋషి ఋణం. మూడవది పితృ ఋణం. వీటిని ఋణము లని చెప్పడంలోని అంతరార్థమేమిటి? ఒకరు మనకేమైనా ఆర్జించి, అందించినప్పుడు అది ఋణమవుతుంది. తమ దివ్యత్వము, పవిత్రత మొదలైన సంపదలను మనకు అందించినప్పుడు అది ఋణంగా రూపొందుతుంది.

దైవ ఋణం

మానవ దేహమును సర్వత్రా అనేకవిధములైన దైవశక్తులు ఆవరించియున్నవి. ఎట్టి ప్రమాదములూ, సంభవించకుండా, ఏవిధమైన అవాంతరములూ వాటిల్లకుండా అవి ఈ దేహమును పోషిస్తుంటాయి. ఈ దైవశక్తి రసస్వరూపమై సర్వాంగములందు సంచరిస్తుంది. అందుచేతనే దైవత్వమునకు “రసో వై సః” రసస్వరూపుడని పేరు. ఈ దైవత్వము దేహమునందు సర్వత్రా వ్యాపించి యున్నది. అంతేకాకుండా సర్వాంగములను చలింప చేస్తున్నది. దేహమే మానవునకు ప్రధాన సాధనము. ‘జంతూనాం నరజన్మ దుర్లభం’. పవిత్రమైన, ఆదర్శమైన, అమూల్యమైన మానవాకారమును అందించి, దానిని అనేక విధముల పోషిస్తున్న దైవానికి కృతజ్ఞత చెప్పవలసిన బాధ్యత మనకెంతైనా ఉన్నది. ఈవిధమైన కృతజ్ఞతా మార్గమును అనుసరించినప్పుడే దైవము అనుగ్రహించిన ప్రాప్తిని మనము కొంతవరకైనా అనుభవించగలము. మనలను సంరక్షిస్తున్న దైవముయొక్క ఋణమును తీర్చుకున్నప్పుడే మన జన్మ సార్థకమవుతుంది.

అయితే ఈ ఋణమును తీర్చుకొనే విధానమేమిటి? దేహముచేత పరోపకారము, పవిత్ర కార్యములు దివ్య భావముతో సమాజములో సలిపినప్పుడు మనము దైవ

ఋణమును తీర్చుకొన్నవారమవుతాము. కేవలం తిండి, నిద్రలను అనుభవించడానికి ఈ దేహము రాలేదు. ఆహార, నిద్ర, భయ, మైథునాదులు దీని లక్ష్యములు కావు. వీని నాధారము చేసుకొని దేహమును పోషించుకొని, దేహము ద్వారా ఆదర్శవంతమైన కర్మలాచరించాలి. పవిత్రమైన పరోపకార కార్యముల నాచరించినప్పుడు, దేహమును సంరక్షించిన దైవముయొక్క ఋణమును తీర్చినవార మవుతాము. దైవ సంరక్షణ లేకుండిన ఈ కాయము క్షణమైనా జగత్తులో నిలువ వీలుకాదు. సత్కర్మల నాచరించి కాల కర్మ కారణ కర్తవ్యాలచేతనే ఈ జన్మను సార్థకం చేసికోవాలి. సత్కర్మలచేత ఈ ఋణమును తీర్చుకొని యెడల అనేక జన్మలు ఎత్తవలసి వస్తుంది. ఎంత త్వరగా ఈ ఋణమును తీర్చుకొంటామో అంత త్వరగా పవిత్రమైన దివ్యత్వమును అనుభవించగలుగుతాము.

ఋషి ఋణం

రెండవది ఋషి ఋణం. ఋషులు మనకిచ్చిన సంపద ఏమిటి? వీరు స్వార్థరహితులై తాము తరించి, తోటి మానవులనుకూడా తరింపజేయాలని అనేక పరిశోధనలు సలిపి ఇహమునకు, పరమునకు సాధనా మార్గములను కనిపెట్టారు. ఐహిక జీవితమునందు మానవుడు ఏవిధముగా దోషరహితమైన కార్యముల నాచరించుటకు సాధ్యమవుతుందో విచారించి, దివ్య సందేశముల నందించారు. జీవనోపాధి నిమిత్తమై చేయ తగినవేవో చేయరానివేవో విధి విధానములని వివరించి, వీటికి శాస్త్రములని పేరు పెట్టారు. మానవుడు ఏవిధమైన మార్గము ననుసరించాలో, ఏవిధమైన మార్గమును అనుసరించరాదో నిర్ణయించి తదనుగుణంగా శాసించారు. ఇహమునేగాక, పరమునుకూడ పొందడానికి మానవుడు ఏమార్గమును అనుసరించాలో నియమముల నేర్పరచి బోధించారు.

వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞ పూర్ణాహుతి సందర్భంగా
వేద పురుషునిగా ఆరాధింపబడుతున్న భగవాన్

భగవత్ ప్రీతికరమైన కార్యముల నాచరించి, యజ్ఞయాగాది క్రతువులు సలిపి తద్వారా పరమును పొందే అధికారము మానవునకున్నదని నిరూపించారు. మానవ లక్ష్యాన్ని మరువక, మానవత్వాన్ని విడువక, మానవులయందు మానవుడుగా జీవించే దివ్యతత్వాన్ని వారు బోధించారు.

మానవత్వాన్ని ప్రకటించే నిమిత్తమై అనేకవిధములైన మార్గములను బోధిస్తూ, శాసిస్తూ వస్తున్నవి శాస్త్రములు. ఇతర దేశములలో వీటిని శాస్త్రములని పిలువకపోయి నప్పటికీ ఏవో కొన్ని నియమముల పేరుతో వాటిని పరిగణిస్తూనే ఉన్నారు. ఈ నియమములే లేకున్న మానవులు జగత్తులో క్షణమైనా జీవించ సాధ్యముకాదు. నియమము తప్పిన మానవుడు అనేక బాధలకు గురి అవుతాడు. ఈ బాధలు మనకు అప్పటికప్పుడు కనిపించకపోయి నప్పటికినీ, వాటికి ఏనాడో ఒకనాడు గురికాక తప్పదు. మానవుడు పరిపూర్ణుడు కావలెనన్న ఈ శాస్త్రములను, నియమములను అనుసరించి ఋషి ఋణమును తీర్చుకొని

పవిత్రమైన దైవత్వమును అనుభవించాలి. ఏతావాతా మానవత్వాన్ని నిలుపుకొనే నిమిత్తమై అనేకమైన ఆధారములను, ఆదర్శములను అందించినవారు ఋషులు. కనుక, వారి ఋణమును తీర్చుకొనడము రెండవ ప్రధాన కర్తవ్యము.

అయితే, ఈ ఋషి ఋణమును తీర్చుకొనే మార్గమేమిటి? ఈ శాస్త్రములను ఉల్లంఘించక, వాటి ప్రకారము తూ.చ. తప్పక నడచుకొంటూ విరుద్ధమార్గముల ననుసరించకుండా ఉండడమే వారి ఋణమును తీర్చుకొనుటకు సరియైన రాజమార్గము. దురదృష్టవశాత్తు మానవుడు ఈనాడు శాస్త్రములను ఉల్లంఘించడమే కాకుండా, వాటిని నిర్మూలించడానికి అనేకవిధములైన మార్గములను అనుసరిస్తున్నాడు. అందువలననే అనేక పాపములకు పూనుకొని, కష్టములకు నష్టములకు, దుఃఖములకు గురి అవుతున్నాడు. కనుక శాస్త్ర నియమములను, పెద్దలు అనుభవించిన ఆదర్శములను, తూ.చ. తప్పక నడచుకొని తద్వారా మానవత్వమును ప్రకటించ చేయడానికి, వికసింపచేయడానికి తగిన కృషి చేయాలి.

పితృ ఋణం

ఇంక మూడవది, పితృఋణం. సామాన్యముగా ప్రతి మానవుడు తనకు కుమారులు కావాలని ఆశిస్తాడు. పుత్రులు లేని జీవితము పున్నామ నరకమునకు మార్గమని అంటారు. కాని, ఇది సరియైనదికాదు. సరియైన ఆదర్శాన్ని, తండ్రి పేరును, సత్సంపత్తిని అభివృద్ధిపరచి ఋషి ఋణమును, దైవ ఋణమును తీర్చుకొనేందుకు సహకారులుగా ఉండాలని ఆనాడు కుమారులను కోరేవారు. పుత్రుని భవిష్యత్తుకు తండ్రి అనేక విధములైన ఆదర్శములను అందిస్తూ, తన పుత్రుని అభివృద్ధి కోరుతుంటాడు. పుత్రుడు పెదమార్గము పట్టిన అది తండ్రి దోషమే. కనుకనే, దశరథ మహారాజు ఈ మూడు ఋణములను తీర్చుకొనే నిమిత్తమై అనేక యజ్ఞ యాగాది క్రతువులు సలిపి, ఆ యజ్ఞములు ఆచరించే సమయంలో తన నలుగురు కుమారులను చెంత నుంచుకొని వారికి

అనేక ఆదర్శములను బోధించేవాడు. కుమారునకు తండ్రి ఆస్తిపాస్తులయందు మాత్రమేకాదు, అతని ఆస్తికృమునందుకూడా అధికారమున్నదని పిల్లలకు బోధించాలి. అయితే, ఉత్తమ ఆదర్శములను పాటించడం మాత్రమే పుత్రుని ప్రధాన కర్తవ్యం. తండ్రి చెడ్డవాడైనప్పటికీ పుత్రుడు సుపుత్రుడుగా అభివృద్ధి చెంది సత్సంగంలో చేరి, సదాలోచనలు సలిపి, సత్కార్యాలలో పాల్గొని, సత్త్విని ఆర్జించినప్పుడు తండ్రి పాపములను కూడా పరిహారము చేసినవాడవుతాడు.

తండ్రికి పాప విమోచనం

ఒకప్పుడు వసిష్ఠులవారు దశరథునికి ఈవిధముగా బోధించారు, “మహారాజా! నీ జీవితంలో అనేక విధములైన పాపములు తెలిసో, తెలియకనో జరిగినవి. అజ్ఞానం చేతనో, అహంకారంచేతనో, భ్రాంతిచేతనో శ్రవణ కుమారుని హతమార్చావు. వృద్ధులైన అతని తల్లిదండ్రులు ఎంతో పరితపించి ప్రాణములు వదలినారు. ఇంకా దేవాసురుల యుద్ధములందు అనేక పాపములు చెయ్యడానికి నీవు వెనుదీయలేదు. ఇట్టి పాపములన్నీ శ్రీరామచంద్రుడు శివధనుస్సును విరచి, రాక్షస సంహారం చేసి, ఋషులకు బలమును, రక్షణను కల్పించడంవల్ల పరిహారమైనాయి. ప్రజలను సరియైన మార్గములో నడిపి, ఋషులకు భద్రత చేకూర్చి వారి ఆజ్ఞలను శిరసావహించిన రామచంద్రుని సద్గుణమే నీ సర్వపాపములకు సరియైన జైషధమైనది” అన్నాడు. కనుకనే, తరతరములనుండి పితృఋణములు తీర్చుకొనే నిమిత్తమై భారత దేశమందు పితృతర్పణములని, తద్దినములని, శ్రాద్ధములని ఏ కొద్దిమందో ఆచరిస్తున్నారు. మన దేహమునందున్న రక్తము మన తల్లిదండ్రుల రస స్వరూపమే. కనుక, వారికి కృతజ్ఞత నందించకపోవడం ఒక పాపముగా పరిగణించారు మన పూర్వీకులు. మన కృతజ్ఞతనందించే నిమిత్తమై ఏర్పడినవే ఈ దైవ ఋణము, ఋషి ఋణము, పితృ ఋణములు. అయితే, ఈ మూడు ఋణములను యజ్ఞయాగాదులద్వారా తీర్చుకొనవచ్చునని ఋషులు బోధించారు.

ఈ యజ్ఞములు రెండు విధములు. ఒకటి అంతర్ యజ్ఞము, రెండవది బహిర్ యజ్ఞము. అంతర్ యజ్ఞమనగా

జ్ఞానముచేత మానవునియందున్న దైవత్వాన్ని దర్శించ యత్నించడం. ప్రతి మానవునియందు దైవత్వమున్నది. అది ధ్యానముద్వారా లభ్యమవుతుంది. ఈ దైవత్వాన్ని సందర్శించడానికి కొన్ని అర్చితము గావించాలి. ఈ మనస్సనే బలిపీఠంపైన దుర్గుణములను బలి చెయ్యాలి. దైవమే నివాసముగా ఉన్న ఈ దేహములో దుర్గుణములు ఎట్లు వచ్చాయి? మానవ జన్మము ఒక్క జన్మముతో లభించినటువంటిది కాదు. అనేక జన్మముల తదుపరి మానవ జన్మ ప్రాప్తించింది. కనుక, నరజన్మను కడ జన్మగా విశ్వసిస్తారు. ‘మానవ’ అనే పదమే మానవుడు అనేక జన్మలనుండి వస్తున్నాడని నిరూపిస్తున్నది. “మా” అనగా కాదు. ‘నవ’ అనగా క్రొత్తది. ‘మానవ’ అనగా “క్రొత్తది కాదు, పాతదే” అని దీని అర్థము. 84 లక్షల జీవరాశుల తరువాత మానవ జన్మ వస్తుంది. కడ జన్మమైన నరజన్మలో గడచిన జన్మల గుణములన్నీకూడా చేరుతుంటాయి. ఎన్నియో మృగ జన్మలు, క్రిమి కీటకాదుల జన్మల నెత్తి యుండవచ్చును. వాటి తదుపరి ఈ నరజన్మ ప్రాప్తిస్తుంది.

జంతు లక్షణాలకు కారణం

కనుకనే మానవునియందు, దివ్యత్వముండినప్పటికీ మదము మానవుని బాధిస్తున్నది. మదము మానవుని లక్షణము కాదు. దున్నపోతు లక్షణము. మదముతో మనం సంచరిస్తున్నామంటే ముందు జన్మలో దున్నపోతుగా పుట్టినామని నిర్ధారణ చేసికొనవచ్చును. కొంతమంది చాలా మూర్ఖంగా ప్రవర్తిస్తూ ఉంటారు. అది గొట్టె గుణము. వారు ఎప్పుడో గొట్టెగా పుట్టినారని నిర్ణయం చేసికొనవచ్చును. ఒక్కొక్కప్పుడు మానవునియందు దొంగ బుద్ధులు బయలుదేరుతుంటాయి. ఈ దొంగబుద్ధి పిల్లి లక్షణము. ఈ లక్షణం మనలో ఉంటే మనమెప్పుడో పిల్లిగా పుట్టి ఉంటామని నిర్ణయించుకోవచ్చు. ఒక్కొక్క సమయములో మానవుని బుద్ధి అతి చంచలంగా ఉంటుంది. చంచలత్వమునకు పుట్టినిల్లు, పెట్టిన పేరు కోతి. ఈ లక్షణము మనలో ఉంటే, మనము ఒకప్పుడు కోతిగా పుట్టియుండినామని నిర్ధారణ చేసికొనవచ్చును. నరజన్మకు పూర్వము కోతి జన్మ నెత్తినవారు, మానవులలో అధిక భాగముండటంవల్ల, చాలామంది చంచలత్వముతో కూడి

యుంటున్నారు. ఇతరులచే అనేక ఉపకారములు, సహాయములు పొంది, వారికే అపకారం చెయ్యడం, కీడును కల్పించడం ఇలాంటి చర్యలకు పాల్పడుతుంటారు. తమను ఉన్నత స్థాయికి తెచ్చినవారికే చెడును కోరుతుంటారు. ఇది మానవుని గుణము కాదు; పాలు త్రాగిన సర్పము విషమును చిందుతుంటుంది. పాలు, గ్రుడ్లు, మధురమైన ఆహారము నందించిన యజమానినే ఈ పాము చంపుతుంది. సర్పమునకు కృతజ్ఞత లేదు. ఈ గుణము మనలో ఉండినప్పుడు మనమెప్పుడో విష సర్పముగా పుట్టినామని నిర్ణయము చేసికొనవచ్చును.

మనస్సుకే ఆహ్వానం

కనుక, మనస్సనే బలి పీఠముపైన మదము అనే దున్నపోతును, మూర్ఖత్వమనే గొఱ్ఱెను, దొంగబుద్ధి అనే పిల్లని, చంచలత్వమనే కోతిని, కృతఘ్నత అనే సర్పమును బలి చెయ్యాలి. ఈవిధమైన దుర్గుణములను, దుష్ట భావములను బలి చేయడమే అంతర్ యజ్ఞము. దురదృష్టవశాత్తు ఈ అంతరార్థములను గమనించక బాహ్యమైన జంతువులను బలి ఇస్తున్నారు. కనుకనే ఉన్న దుర్గుణములు మరింత అభివృద్ధి అవుతున్నవి.

ఈ యజ్ఞమువలన మనలో ఉన్న పవిత్ర గుణములను బలపరచుకొనవచ్చును. ఈ యజ్ఞములో ముఖ్యముగా ఇంద్రుని ఆహ్వానం అధికముగా జరుగుతుంది. ఇంద్రుడనగా ఎవరు? ఇంద్రియముల అధిపతియైన మనస్సే ఇంద్రుడు. ఈ మనస్సనే దానిని ఇంద్రియములు అనేక విధములుగా లోబరచుకొనడముచేత మనస్సనే ఇంద్రుణ్ణి యీ యజ్ఞములో ఆహ్వానించడము జరుగుతుంది. ఈ ఇంద్రునకు మరొక పేరు పురూహుతుడు. అనగా అనేక పర్యాయములు ఆహ్వానింపబడునటువంటివాడు. ఈ మనస్సును వేదము రుద్రుడని కూడా పేర్కొంటుంది. ఒకే మనస్సు ఇంద్రుడని, రుద్రుడని, పురూహుతుడని ఇన్ని పేర్లతో చెలామణి అవుతున్నది. అయితే రుద్రుడనే పేరెట్లు వచ్చింది? ఇంద్రియములకు లోబడిన సమయములో ఇంద్రుడు, ఇంద్రియములను స్వాధీనపరచుకొని, తాను సర్వాంతర్యామిగా ప్రకటితమైనప్పుడు రుద్రుడుగా రూపొందుతాడు. ఇతనే ఈశ్వరుడు. ఇంద్రియములను

నిగ్రహించిన ప్రతి మానవుడు ఈశ్వరుడే. మానవత్వము నుండి ఈశ్వరత్వమునకు చేరాలనుకున్నప్పుడు ఇంద్రియములను వశం చేసుకున్న రుద్రునిగా మనము రూపొందడము సాధన లక్షణము. ఏతావాతా మానవత్వము ఈశ్వరత్వముగా మారిపోవడమే ఆంతరిక యజ్ఞ లక్ష్యము. అనగా మనము ఇంద్రియములను వశము చేసికోవాలి. ఇష్టానుసారము ఈ మనస్సు పరుగెత్తకూడదు. మనస్సు ఇంద్రియములకు యజమాని. యజమానియైన మనస్సు తన పరిచారకులవెంట పరిగెత్తకూడదు. పరిచారకుల వెంట పరుగెత్తే ప్రభువు చులకనైపోతాడు. కేవలం అనుకరించేవాడుగా రూపొందుతాడు. అనుకరణ నీడ వంటిది. నీడకు ఒక రూపము, ఒక నామము లేదు. దీనికి ప్రాణము కూడా లేదు. ఈ ఇంద్రియములను అనుసరించడంచేత మనస్సు తన శక్తిని కోల్పోతుంది. కనుకనే, మానవుడు బానిసగా తయారవుతున్నాడు.

ఇంద్రియ నిగ్రహానికే యజ్ఞం

ఆశలున్నవాడే పరులతో సంబంధము పెట్టుకుంటాడు. పరులను ఆశ్రయించవలసివస్తుంది. పరులతో కూడి, ఆడి తిరుగవలసివస్తుంది. ఆశ లేనివానికి ఎవ్వరితోనూ సంబంధం ఉండదు. మనం ఇంద్రియములతో సంబంధం పెట్టుకొనడంవలన మనలో ఆశలు పెరిగిపోతుంటాయి. ఇంద్రియాలను వశము చేసికోవడానికి ప్రయత్నము చేస్తే జగత్తంతా మన చెంతకు పరిగెత్తుకొని వస్తుంది. నిజముగా ఈ యజ్ఞయాగాదులు ఇంద్రియ నిగ్రహముకోసము చేసే ప్రధాన క్రతువులు. యజ్ఞయాగాదులుచేస్తూ, ఇంద్రియాలను ఉద్రేకపరచుకున్నామంటే ఇది క్రతువులయందు సంపాదించుకొనే పాపమవుతుంది. బాహ్యముగా జరిగే ఈ యజ్ఞముల అంతరార్థమును గమనించినప్పుడే వాటి విశిష్టతను తెలిసికొన్నవారమవుతాము. నిత్యజీవితములో మనము యజ్ఞములద్వారా తెలిసికొనవలసినవెన్నో ఉన్నాయి. ఈ యజ్ఞములు స్వార్థంకోసం చేసేవికావు. లోక కళ్యాణంకోసమై చేస్తున్నాము. ఇది నిజతత్వాన్ని గుర్తింప చేసేటటువంటిది. దురదృష్టవశాత్తు అంతరార్థములను గుర్తించలేక బాహ్యార్థములను మాత్రమే గ్రహిస్తూ బాహ్యమైన మార్గములను మాత్రమే అనుసరిస్తున్నాము.

ఇంద్రియాలను నిగ్రహించుకోలేకపోతే ఎన్ని సాధనలు చేసినా అవి వృథా అవుతాయి.

మనలో అభివృద్ధి అవుతున్న దుర్గుణాలను అదుపులో పెట్టుకొనుటకు తగిన కృషి చెయ్యాలి. పాతజన్మల వాసనలను మనస్సనే యజ్ఞవేదికపై బలి ఇవ్వాలి. మానవునకు ప్రధానముగా క్రోధము, ద్వేషము, అసూయ అధికముగా పెరుగుతున్నాయి. వీటికన్నింటికీ కారణము స్వార్థమే! క్రోధము, అసూయ, ద్వేషము చిరుత గుణములు. ఈ గుణములు మనలో ఉండరాదు. దేనినైనా నమ్మవచ్చునుగాని, చిరుతపులిని నమ్మరాదు. ఈ కోప, తాప, దంభ, అసూయాదులను జయించినట్లుగా నటిస్తూ కొన్ని యుక్తులనుకూడా మనము ప్రవేశపెడుతున్నాము. ఈ యుక్తిని యోగముగా చెప్పుకొంటున్నాము. ఇది యోగము కాదు, నక్క లక్షణము.

ఈ దుర్గుణములు మనలో అప్పుడప్పుడు వస్తున్నాయి గనుక, వచ్చిన తక్షణమే మనస్సు అనే బలిపీఠముపై వానిని బలి ఇవ్వడానికి ప్రయత్నము చెయ్యాలి. ఈ బాహ్య యజ్ఞములు సంవత్సరమునకు ఒక పర్యాయము ఏదో ఒక

ప్రదేశమునందు జరుపుతుంటాము. కానీ అంతర్ యజ్ఞవేదిక మనమెక్కడ పోయినా వెంటనే ఉంటుంది. ఇది దేశకాలపాత్రలకు అతీతమైన వేదిక. ఈ పీఠము నిరంతరం నీడవలె మన వెంటనే ఉంటుంది. దుర్గుణములు బయల్దేరిన తక్షణమే వాటిని సంహరించడానికి ప్రయత్నం చెయ్యాలి. ఈవిధమైన చర్యలకు సంసిద్ధులమైనప్పుడే దైవప్రీతికి అర్హులమౌతాము. దైవానుగ్రహానికి, దైవప్రీతికి పాత్రులు కావాలని కోరే ప్రతి వ్యక్తి యీ దుర్గుణాలను మొదలు దూరం చేసుకోవాలి. ఈ దుర్గుణాలను ఏనాడు దూరం చేస్తామో ఆనాడే మనలో దైవత్వం ఆవిర్భవిస్తుంది. దైవత్వం మనలో ఏనాడు ఆవిర్భవిస్తుందో ఆనాడే మనం “మనయేవ మనుష్యాణాం కారణం బంధ మోక్షయోః” - మనస్సే బంధనకు, మోక్షానికి మూలకారణమని గుర్తిస్తాము. కనుక, మనము పవిత్రమైన హృదయాన్ని అభివృద్ధి గావించుకొని దివ్యమైన ఆత్మతత్వాన్ని పెంచుకోవడానికి కృషి చెయ్యాలి.

(తేదీ 10-10-83న భగవాన్
అనుగ్రహించిన దివ్యోపన్యాసమునుండి)

అక్టోబరు, నవంబరు మాసాల్లో ప్రశాంతి నిలయంలో జరుగనున్న విశేష కార్యక్రమాలు, ఉత్సవాలు

2013 అక్టోబరు 7 నుండి అక్టోబరు 13 వరకు

వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం

2013 నవంబరు 9 సాయంత్రం 6 గం||ల నుండి నవంబరు 10 సాయంత్రం 6 గం||ల వరకు

ప్రపంచవ్యాప్త అఖండ భజన

2013 నవంబరు 18

రథోత్సవం

2013 నవంబరు 19

మహిళా దినోత్సవం

2013 నవంబరు 22

శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ లర్నింగ్ 32 వ స్నాతకోత్సవం

2013 నవంబరు 23

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి జయంతి

ఓం శ్రీసాయి ఆపేన్నవారిణి నేమే:

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

యో న హృష్యతి న ద్వేష్టి న శోచతి న కాంక్షతి
శుభాశుభ పరిత్యాగీ భక్తిమాన్ యస్య మే ప్రియః

“ఎవడు ఇష్టవస్తు ప్రాప్తికి పొంగిపోడో, దేనిని కూడా ద్వేషింపడో, దేనికినీ శోకింపనివాడును, దేనినీ ఆశించి కోరనివాడును, ఎవడైతే శుభాశుభ కర్మలను పరిత్యజించినవాడో అట్టి భక్తుడు నాకు ప్రియమైనవాడు.”

(భగవద్గీత అధ్యాయం 12 శ్లో. 17)

భగవంతుని దృష్టిలో ఎవరు నిజమైన ప్రియమైన భక్తుడో తెలియజెప్పడానికి శ్రీకృష్ణుడు భక్తియోగంలో భక్తులకుండవలసిన లక్షణాలన్నింటినీ వివరంగా విశదీకరించాడు.

నేను భక్తియోగాన్ని చదువుతున్నప్పుడు నాకొక అనుమానమొచ్చింది. శ్రీకృష్ణుడు చెప్పిన గుణాలన్నీ ఎవరిలోనైనా ఉంటే, అతడు భక్తుడెందుకవుతాడు! సాక్షాత్తు భగవంతుడే అయిఉండాలి కదా అనుకున్నా! కానీ, అంతా చదివాక, ఈ గుణాలన్నీ కలబోసి ఉన్నవాడే నా ప్రియభక్తుడు అని శ్రీకృష్ణుడు ఎక్కడ కూడా చెప్పలేదనీ, ఆయన చెప్పిన భక్తుని గుణములలో ఏ ఒక్కటి ఉండినా, భగవంతునికి ప్రియమైన భక్తునిగా రూపొందుతాడని అర్థమైంది.

శ్రీకృష్ణుడు చెప్పిన భక్తిమార్గాన్ని స్వామివారుకూడా తమ మృదుమధురమైన మాటల్లో ఇలా వివరించారు:

తలచినట్టి పనులు తారుమారైనచో
తొణకవలదు ఎవరు బెణకవలదు
చీకుచింత వీడి చిరునవ్వు చిందిన
అతని గుండె పండినట్టి గుండె

అమితమైన సంతోషాన్నిచ్చే సందర్భాల్లోనూ, దుఃఖాన్ని నింపే సంఘటనలలోనూ నిలకడగా ఉండి, స్థిరమైన మనస్తత్వం కలిగినవారికి భగవాన్ హృదయంలో ఒక ప్రత్యేకమైన స్థానము ఉందని నేను గమనించాను. సంతోషానికిగాని, దుఃఖానికిగాని దేనికికూడా అతిగా స్పందించకుండా ఉండే మనస్తత్వం వారి సన్నిధిలో పెరిగిన నాకు వారి కృపతో అలవడింది. అంతేకదా! ఎన్ని ఒడిదుడుకులు ఎదురైనా, ఎన్ని అవాంతరములు వచ్చి పడినా చెదరని చిరునవ్వుతో అందరిలోనూ మనోధైర్యం నింపే ఆ స్వామిని చూసి ఇంతమాత్రమైనా నేర్చుకోకపోతే ప్రయోజనమేమిటి?!

ప్రేమరతనాలు - 22

దయామూర్తియైన భగవాన్ తమ భక్తులను కాపాడటమే లక్ష్యంగా అవతరించారు. సకల ప్రాణికోటికి వారే ఆధారం. వారు తమ అపారమైన కరుణతో నాకు ప్రాణదానం చేసిన ఒక సంఘటన మీకోసం...

అది 2010 డిసెంబరు మాసం. భగవాన్ 85వ జన్మదిన వేడుకలు అత్యంత వైభవంగా జరుపుకొని, ఆ ఆనందాన్ని గుండెలనిండా నింపుకొని, ఆ దివ్యానుభూతిని ఆస్వాదిస్తున్న దినాలవి.

27వ తేదీన ఒక వ్యక్తిగతమైన పనిమీద అనుకోకుండా అనంతపురం వెళ్ళవలసివచ్చింది. పుట్టపర్తి నుండి ఎప్పుడు ఎక్కడికి ఏ పనిమీద వెళ్ళవలసివచ్చినా, స్వామివారికి విన్నవించి, వారి అనుమతిని, ఆశీస్సులను అందుకొని వెళ్ళడం నాకు పరిపాటి. కానీ, ఆరోజున

స్వామివారు విశ్రాంతి తీసుకొంటూ ఉండటంవలన దర్శనానికి రాలేదు. స్వామికి నేరుగా విన్నవించి వారి అనుమతి పొందే అవకాశం లభించలేదు.

నేను వెళ్ళవలసిన కార్యక్రమం వాయిదా వేసుకొనే అవకాశం లేకపోయింది. తప్పనిసరియై నేను బయల్దేరి అనంతపురం వెళ్ళాను. కార్యక్రమం చూసుకొని పర్తికి తిరుగు ప్రయాణమయ్యాను.

మధ్యాహ్నం దాదాపు 1.30 ప్రాంతంలో పుట్టపర్తిని సమీపించాము. డ్రైవరు వేగంగా కారు నడుపుతున్నాడు. రోడ్డు ఖాళీగానే ఉంది. ఎదురుగా ఏ వాహనమూ రావటం లేదు. ఉన్నట్లుండి కారు శరవేగంగా రోడ్డు ప్రక్కకు పోసాగింది. డ్రైవర్ని హెచ్చరించేలోగానే చెవులు చిల్లులు పడేంత శబ్దంతో కారు ఒక చెట్టును ఢీకొంది. అంతా రెప్పపాటు కాలంలో జరిగిపోయింది. ఆ క్షణం నా జీవితంపై ఎన్నడూ మరువలేని ఒక ముద్రను వేసింది.

తేరుకొని చూడగా చుట్టూ ఒక భయానకమైన దృశ్యం! నాతో ప్రయాణిస్తున్నవారంతా తీవ్రమైన గాయాలతో రక్తమోడుతూ, కారు సీట్లమధ్య ఇరుక్కుపోయి అగుపించారు. కారు ముందుభాగం నుజ్జు అయిపోయింది. ఇంజన్ ఉండవలసిన ప్రాంతంలో ఒక పెద్ద చింత చెట్టు కనబడుతోంది.

ఇదంతా జరిగిన సమయంలో ఎవరో నన్ను ఆవరించి గట్టిగా పట్టుకొన్న అనుభూతి. అందుకే కాబోలు, అంత ప్రమాదం జరిగినా సీటులోనే నేను కూర్చుని ఉన్నాను. కానీ, కుడికాలు నా స్వాధీనంలో లేకుండా పగిలిపోయిన కారు క్రిందిభాగం నుండి భూమిపైకి వ్రేలాడుతోంది.

కాలు విరిగిందని అర్థమైంది. కదలలేని స్థితి. “సాయిరాం” నామస్మరణ నా మనస్సులో నిరంతరాయంగా జరుగుతూనే ఉంది. ఇంతలో ఈ దృశ్యాన్ని చూసిన కొందరు పరిగెత్తుకుంటూ కారు దగ్గరకు వచ్చారు. నన్ను గుర్తుపట్టారు. మమ్మల్ని వెంటనే శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ సెంట్రాల్‌లో హాస్పిటల్‌కు తరలించారు. కుటుంబ సభ్యులంతా హుటాహుటిన ఆసుపత్రి చేరుకున్నారు. రక్తంతో తడిసి ముద్దయిన దుస్తులతో ఉన్న నన్ను చూసి అందరూ నిశ్చేష్టులయ్యారు. ఎక్స్‌రేలు, సీటీ స్కాన్లు జరిగాయి. డాక్టర్లంతా అందోళనగా కనిపించారు.

కుడికాలు తుంటి భాగం విరిగింది. తొడ ఎముక రెండుగా విరిగిపోయింది. మోకాలి ప్రాంతం ముక్కలైంది. లెక్కలేనన్ని గాజు ముక్కలు తలలో చిక్కుకుపోయాయి. కాలులోని దాదాపు ముఖ్యమైన అన్ని ఎముకలూ విరిగిపోవటంవలన అంతర్గతంగా సుమారు రెండు లీటర్లవరకు రక్తస్రావం జరిగింది.

ఈ ప్రమాదకరమైన పరిస్థితిని వెంటనే స్వామివారికి తెలియజేయడం జరిగింది. బిడ్డ ఆపదలో ఉంటే తల్లి ఎలా ఆగగలదు?! వెంటనే స్వామివారు ఆసుపత్రికి వచ్చేశారు. వారు వస్తున్న వర్తమానం అందుతూనే మదిలో ఎన్నో భావాలు మెదిలాయి. నొప్పి తీవ్రంగా బాధిస్తున్నా స్వామివారికి నవ్వుతూ కనిపించాలని దృఢంగా నిశ్చయించుకున్నా.

స్వామివారు ఐసియూలోకి ప్రవేశించినప్పుడు నా భార్య, తల్లి మరియు బంధువర్గమంతా భయాందోళనలతో కన్నీటి పర్యంతమై స్వామికి కనిపించారు. నేను మాత్రం చిరునవ్వుతో స్వామివంక చూశాను.

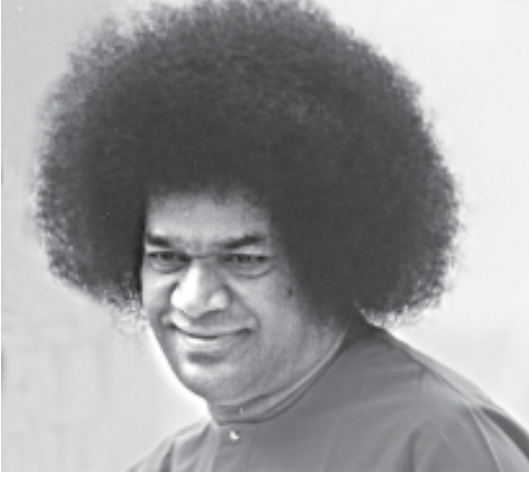
“ఏమిరా, చుట్టూ అందరూ ఏడుస్తుంటే నువ్వు మాత్రం నవ్వుతున్నావే!” అన్నారు స్వామివారు.

“స్వామి నాతో ఉండగా నాకు ఏదే అవసరమేమి స్వామీ” అన్నాను.

ఎంతో దయతో స్వామివారు అందరినీ ఓదార్చారు. ఏడుస్తున్న నా భార్యతో స్వామి ప్రత్యేకంగా ఏమి చెబుతారా అని ఎదురు చూస్తున్నాను. అప్పుడు స్వామి ఆమెవద్దకు వెళ్ళి, “ఏమి చేసేది?! మీ ఆయన నాకు చెప్పకుండా వెళ్ళాడే!” అన్నారు.

నా ప్రయాణం సంగతి విన్నవించుకోవడానికి అవకాశం కల్పించని స్వామివారి మాటలు విని నేనేమి చెప్పగలను?! కొండంత స్వామి నాకు అండగా ఉన్నారన్న ధీమాతో నిశ్చింతగా ఉన్నాను.

స్వామివారు దాదాపు ఒక గంటసేపు ఉండి, డాక్టర్లందరితో మాట్లాడి, సూచనలందించి, చివరిగా ఓ పరీక్ష పెట్టారు. “రేపు మంగళవారం, అష్టమి. కాబట్టి, ఎల్లుండి పొద్దున్న ఆపరేషన్ చేయండి” అని ముహూర్తం నిర్ణయించి మందిరానికి బయల్దేరారు.

అంటే, ఈ తీవ్రమైన గాయాలతో, అంతర్గత రక్తస్రావంతో ఇంకా 48 గంటలు వేచి ఉండాలన్న మాట! డాక్టర్లు బెంబేలెత్తారు. కుటుంబ సభ్యులు నిర్ఘాంతపోయారు.

అది అత్యవసర పరిస్థితి. తద్బిన్నంగా ఉంది స్వామివారి ఆదేశం!

నేను మాత్రం స్వామి మాటే శిరోధార్యమనుకున్నాను. ఇంత ఘోరమైన ప్రమాదం నుండి ప్రాణాలతో కాపాడిన స్వామికి నా పరిస్థితి తెలియదా?!

స్వామి ఆజ్ఞానుసారం బుధవారం ఉదయం 9 గంటలకు ఆపరేషన్ కు ఏర్పాట్లు జరిగాయి. 8.30 ప్రాంతంలో స్వామివారు ఆసుపత్రికి వచ్చి, దగ్గరుండి ధైర్యం చెప్పి నన్ను ఆపరేషన్ థియేటర్ లోకి పంపించారు. ఆపరేషన్ దాదాపు 11 గంటలసేపు జరిగింది.

ఆ మరుసటిరోజున స్వామివారు వచ్చి, కాలంతా నిమిరి అంతా సరిపోతుందిలే అన్న భరోసా కలిగించారు.

దాదాపు నాలుగు వారాలు ఆసుపత్రిలో ఉన్నాను. అనేక పర్యాయములు స్వామివారు ఆసుపత్రికి వచ్చి పలకరించారు. చివరికి నన్ను డిశ్చార్జి చేసే రోజుకూడా వచ్చారు. ప్రమాదంలో కారు పాడైపోయింది కదా, అని ఆసుపత్రికి ఒక కారును పంపి, అందులో ప్రశాంతి నిలయం ఆశ్రమానికి నన్ను తీసుకొని వచ్చారు. స్వామి నివాస మందిరానికి దగ్గరలోనే ఉన్న ఒక గదిలో

ఉండమని ఆదేశించారు. ఇంతటి ప్రేమను ఎలా నిర్వచించగలము?! ఇంతటి అపారమైన కరుణను కురిపించిన ఆ ప్రేమమూర్తి ఋణం తీరేది కాదు.

ఏది జరిగినా మన మంచికే అన్నది పెద్దల నానుడి. ఈ ప్రమాదమే దైవప్రేమను అంతగా అనుభవించే అవకాశం నాకు కల్పించింది.

ఆసుపత్రినుండి ప్రశాంతి మందిరానికి వెళ్ళిన తరువాత ప్రతి దినము వేద మంత్రాలు, భజనలు రూమ్ నుండే వింటూ ఉండేవాడిని. ఒకరోజున మంచంమీద పడుకొని భజనలు వింటూ, దర్శనానికి పోలేకపోతున్నానే అని ఆవేదన చెందాను. ఇంతలోనే బయట కలకలం! స్వామివారు రూమ్ కి విచ్చేశారు. ఎంతో వాత్సల్యంతో, “ఎలా ఉన్నావురా?” అని పలకరించారు.

ఆ ఆనందాన్ని నింపుకోవాలంటే ఒక్క గుండె చాలదు.

“త్వరగా లేచి నడుచు, ట్రస్టు పనులున్నాయి” అన్నారు.

అసలు సరిగా నడువగలుగుతానో లేదో అన్న సందేహం నా మనస్సులో ఎక్కడో ఉండేది. స్వామివారు అన్నమాటతో అది పటాపంచలైపోయింది.

ఆరు నెలలు వీల్ చైర్లో ఉండవలసివచ్చినా ఈరోజు నేను చక్కగా నడువగలుగుతున్నానంటే, నిజానికి స్వామివారే నన్ను నడిపిస్తున్నారు.

ఎట్టి ఒడిదుడుకులు ఎదురైనా స్వామి మన వెంట ఉన్నారనే ధృఢ విశ్వాసం ఒక్కటి ఉంటే, అంతా స్వామే చూసుకుంటారు. కష్టాలు వచ్చినా, కోరికలు తీరకున్నా మనం కొత్త దేవుణ్ణి వెతుక్కునే పనిలేదు.

జగదేక రక్షకుడు స్వామి. ప్రమాదాలనుండి, రుగ్మతల నుండి కాపాడమని మనం కోరే చిన్న కోరికలనుకూడా పెద్ద మనస్సుతో తీరుస్తారు. కానీ, ఈ భవసాగరంలో పడటమే మనకు కలిగే పెద్ద ఆపత్తు. దానినుండి మనల్ని కాపాడగలిగేది ఒక్క స్వామివారే!

అట్టి పరమ పురుషులైన సాయీశుని చల్లని చూపులు భక్తులందరిపై ఎల్లప్పుడూ ఉండాలని ప్రార్థిస్తూ....

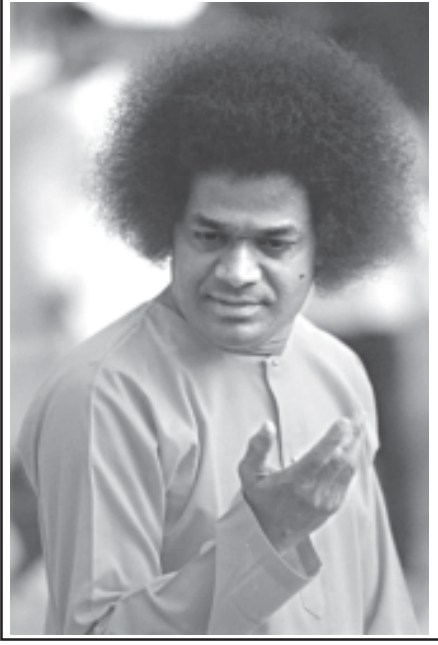
“సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు”

సేవలో అనుకరణ అవాంఛనీయం

1975 నవంబరు 15వ తేదీనాటి దివ్యవన్దనం

నగుచు నగుచు జీవితమును నదిని దాటువారు
ఏడ్చిఏడ్చి తేలిమునుగు ఈత రానివారిని జూచి
జాలినొందక లోతెంతయని అడుగువారలు నరులేనా!

తామసంబు విడక తత్త్వంబు కనరాదు
రాజసంబు విడక రాదు భక్తి
సాత్వికంబె భక్తి సాధనంబగునయా
ఉన్నమాట తెలుపుచున్న మాట

ప్రేమస్వరూపులైన సత్యసాయి సేవాదళ సభ్యులారా!

మనము ఈనాడు అఖిల భారత సత్యసాయి
సేవాదళముయొక్క సమ్మేళనము జరుపుకొంటున్నాము.

ఇది మూడవ సమ్మేళనమని మీకు తెలిసిన విషయమే. గడచిన రెండు సమ్మేళనములలో మనము సాధించిన ఘనత ఏమిటి? ఎట్టి మార్పు సాధించాము? దీనిని భక్తి అని చెప్పుటలో అంతరార్థము యేమిటని గుర్తించటం అత్యవసరము. కేవలము కొన్ని మంచి కార్యములు జరిపినంతమాత్రమున అది భక్తి అనిపించుకోదు. Duty without love is deplorable, duty with love is desirable, love without duty is divine. ఇలాంటి పవిత్రమైన ప్రేమతత్వాన్ని మనము గుర్తించక ఏవో మంచి కార్యములు చేయుచున్నామని భావించుకోవటం వెఱ్ఱితనము.

సేవాదళ కన్వీనర్లు ఆయా స్టేటులగురించి అనేక రకములుగా వర్ణించారు. ఒక రాష్ట్రము మరొక రాష్ట్రమును, ఒక వ్యక్తి మరొక వ్యక్తిని అనుసరించటం, యిది కేవలము ఒక గుడ్డిమార్గమనే చెప్పవచ్చును. అనుకరణ సరియైనది కానేరదు. “ఇమిటేషన్ ఈజ్ హ్యూమన్, క్రియేషన్ ఈజ్ డివైన్” కేవలం తన తృప్తి నిమిత్తమై తాను ఆచరించే మంచి కార్యములు సేవ అని భావించుకోవటం సరియైన అర్థము కానేరదు. ఎదుటి వ్యక్తియొక్క సంతృప్తినికూడా లక్ష్యమునందుంచుకొని ఆచరించినప్పుడే అది సేవకు సరియైన అర్థము. ఇటువంటి సేవయే మానవుని మాధవునిగా మారుస్తుంది. స్వార్థరహితమైన సేవ జీవితమును సార్థకము గావిస్తుంది; ఆధ్యాత్మిక మార్గములో ప్రయాణమయ్యేవానిని పెడమార్గము పట్టనీయక, దిగజారనివ్వక అతి భద్రంగా రక్షించటానికి సంసిద్ధముగా ఉంటుంది. అనేకరకములైన సాధనలన్నింటికంటెను సేవ అనే పవిత్రమైన సాధన భగవంతునికి సమీపంగా

తీసుకొనిపోతుంది. భగవత్ప్రేమను సాధ్యము గావిస్తుంది. జీవితము ఒక పరిమళభరితమైన పుష్పము వంటిది. ఈ పుష్పము అంత్యములో జ్ఞానమనే ఫలముగా రూపొందుతుంది. ఈ పుష్పములోని మకరందము ప్రేమ. ప్రేమ పరమార్థాన్ని మనకు ప్రబోధించి పరమాత్ముని సన్నిధిని అనుభవింపజేస్తుంది. ప్రేమను మనము అనేకరకములుగా అనుభవిస్తున్నప్పటికిని పారమార్థిక ప్రేమలోనున్న మాధుర్యము, అంతరార్థము, పవిత్రత లౌకికమైన ప్రేమలో మనకు కానరాదు. ప్రేమ భిన్నత్వంలోనున్న ఏకత్వాన్ని గుర్తింపజేస్తుంది. ఇట్టి ఏకత్వాన్ని అనుభవించటానికే మానవత్వము ప్రాప్తించింది. ఇట్టి ఆధ్యాత్మిక మార్గము మానవులమధ్య సన్నిహిత సంబంధము చేకూరుస్తుంది.

సేవద్వారానే దైవానుగ్రహ ప్రాప్తి

సేవలోనున్న ఘనత మరొక సాధనలో మనకు కానరాదు. కనుక, మనము సేవను లక్ష్యమునందు ఉంచుకోవాలి. ఇది మానవత్వంలోనున్న అహంకారమును నిర్మూలము గావించి సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యాన్ని చేకూరుస్తుంది. అహంకారమే మానవునిలో నున్న పశుత్వము. సేవ మానవునియందున్న పశుత్వాన్ని దూరం గావించి, కఠినత్వాన్ని మెత్తబరచి మానవత్వాన్ని చేకూరుస్తుంది. ఎన్నిరకములైన సాధనలు చేసినప్పటికిని, సేవ అనే ప్రధాన సాధన సల్పకున్న అహంకారము ఏనాటికికూడను నిర్మూలము కాదు. ముద్దను చేతబట్టి మూతిచుట్టూ అనేక పర్యాయములు తిప్పినను మనయొక్క ఉదరము నిండదు, ఆకలి తీరదు. అది నోటిలో చేరి, ఉదరమునకు చేరినప్పుడు మన ఆకలి తీరుతుంది. సంతృప్తి కలుగుతుంది. అదేవిధముగా సేవ అనే ప్రధానమైన సాధన ఆచరించినప్పుడే మానవుడు భగవత్ కృపను, అనుగ్రహమును పొందటానికి అర్హుడౌతాడు.

క్వాన్టిటీ కాదు, క్వాలిటీ ప్రధానం

ప్రేమస్వరూపులారా! అనేకరకములైన కార్యక్రమాల్లో మీరు పాల్గొంటూ, కార్యక్రమమును దిగ్విజయము గావిస్తున్నారు. కానీ, క్వాలిటీ కాదు, క్వాలిటీ

ప్రధానమైనదిగా మీరు లక్ష్యమునందుంచుకోవాలి. ఎట్టి ఘనకార్యాన్ని మనం సాధించాము అనే విచారణకంటే, ఎట్టి భావముతో చేశాము, ఎట్టి హృదయముతో చేశాము అనేటటువంటిదాన్ని పరీక్ష చేసుకోవటం సత్యసాయి సేవాదళ సభ్యులకు ప్రధానమైన కర్తవ్యము.

సేవ అనే పదము చాలా పవిత్రమైనది. దీని అర్థము కూడను మహా అగాధమైనది. ఫలమునాశించకుండా చేసే కర్మ భగవంతుని సన్నిధి చేరుస్తుందని మీరు విన్నారు. సత్యసాయి సేవాదళముయొక్క సభ్యులు అహంకారము దూరముచేసి, ప్రేమను పెంచుకొని అనేకత్వములోనున్న ఏకత్వము గుర్తించుటయే లక్ష్యమని అర్థంచేసుకొని ఈ కార్యక్రమములో పాల్గొనటం అత్యవసరము. నేటి ప్రపంచముయొక్క పరిస్థితి మీకు తెలియనటువంటిది కాదు. అన్యాయ, అక్రమ, అనాచార, అహంకారములచే విలసిల్లుచున్న ఈ ప్రపంచమందు సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలను ప్రకటింపజేసి ఈ సమాజమునకు శాంతిసంతోషములనే ఫలములను అందించుటకు మీరు కంకణం కట్టుకోవడం అత్యవసరం. ఈనాడు లోకమునకు అవసరమైనది ధనము కాదు. సహన భావము, అన్యోన్య ప్రేమ అత్యవసరం. ఇట్టి ప్రేమలేక మనము ఎట్టి సాధనలు చేసినప్పటికిని, ఎన్ని సభలలో పాల్గొన్నప్పటికిని, ఎట్టి సత్సంగములో ఉండినప్పటికిని ఏమీ ప్రయోజనము ఉండదు.

దుర్బుద్ధులు తలనున్న దూరులు విను చెవులున్న
పొంచిచూచు కనులున్న వంచించే మనసున్న
ఈ వికృతులు చూడగనే న్యాయమిక నిలువదన్నా

ఈనాటి మానవుడు ధర్మదేవతను తరిమే సాధనలే సల్పుతున్నాడుగాని, ధర్మదేవతను ఆహ్వానించే ప్రయత్నానికి తాను ఏమాత్రము పూనుకోవటం లేదు. భక్తి అనే బురఖాను ధరించి భుక్తి, యుక్తి, రక్తి అనేవాటికి ప్రయత్నం చేయటంచేత తన శక్తిసామర్థ్యములు కోల్పోతున్నాడు.

ఎన్ని డిగ్రీలు పొందినా మనస్సులో జాలి లేకపోతే, అట్టివాడు మానవుడని చెప్పటానికి వీలుకాదు. ఈశ్వరుడు సర్వభూతములందును నివసించువాడు. అట్టి ఆత్మ

స్వరూపుడైన ఈశ్వరుని మనము గుర్తించక కేవలం వ్యక్తిత్వాన్ని మాత్రమే లక్ష్యమునందుంచుకొని సేవలు సల్పిన, యిది ఆధ్యాత్మికమనిపించుకోదు. ఎవరికి చేసినా, ఏమి చేసినప్పటికిని కేవలము ఈశ్వరార్చిత భావముతో చేయాలి. అట్టి సద్గుణమును ప్రకాశింపజేయునది ప్రేమ.

మన భారతదేశము అనాదికాలమునుండి అనేక దేశములకు ఆధ్యాత్మిక రత్నములందించి, పవిత్రమైన మార్గములను తెలిపి తద్వారా తరింపజేసినటువంటిది. ఈ దేశమునందు జన్మించి, భారతీయులమనే పవిత్ర నామాన్ని అందుకొని, అపవిత్రమైన కార్యములలో పాల్గొనటం మానవత్వమునకే అవమానకరము. ఇట్టి పవిత్రమైన భారతదేశ కీర్తి వ్యాప్తిగావించే నిమిత్తమై మన సేవాదళ సభ్యులు కంకణం కట్టుకోవాలి.

యువకుల కర్తవ్యం

ఈనాటి యువకులయొక్క మనస్సు చంచలత్వముతో కూడియున్నదని వేరుగా చెప్పనక్కరలేదు. ఈ వయస్సు మహా పవిత్రమైన వయస్సు. పవిత్రముగాని అపవిత్రము గాని, మంచిగాని చెడ్డగాని ఆచరించుటకు ఈ వయస్సే ప్రధానమైనది. ఈ వయస్సు గడచిపోతే వచ్చేటటువంటిది కాదు. నరుని యౌవనము, నదీజలము తిరిగి రావు. ఇది గడచిపోక పూర్వం మనము ఆచరించవలసిన మంచి కార్యములు ఆచరించి, పొందవలసిన పవిత్రతను పొంది, అందుకోవలసిన ఆనందాన్ని అందుకోవటానికి తగిన ప్రయత్నం చేయాలి. ఆందోళనలను, ఉద్దేశములను, అశాంతిని అణగద్రొక్కి మానసిక సంబంధమైన ప్రశాంతిని అందుకోవటానికి ఈ వయస్సు ప్రధానమైనది. ఈనాడు ప్రపంచములో ఎక్కడ చూచినప్పటికిని యువకులయొక్క ఆందోళనలు అతిగా మనకు కనిపిస్తూ ఉండటం, పేపర్లో చూడటం మనకు తెలిసినటువంటి విషయమే. దేశము యొక్క భవిష్యత్తు యువకుల తలవ్రాతపై ఆధారపడి ఉంటున్నది. కనుక, తమకు తాము ఒక ఉన్నత స్థాయిని అందుకొనే ప్రయత్నముతోపాటు దేశమునకు సౌభాగ్యము నందించటానికి ప్రయత్నము చేయటము యువకులయొక్క కర్తవ్యము. మానవుడు కేవలం తన తృప్తి నిమిత్తమై ప్రయత్నము సల్పటము కూడను ఒక పొరపాటు అనే

సత్యమును ఈ సమావేశములో గుర్తించాలి. The proper study of mankind is man అన్నారు. అనగా ఏమిటి? ఆలోచన, మాట, క్రియ మూడింటి ఏకత్వాన్ని అనుభవించినప్పుడే యిది మానవత్వము అని చెప్పబడుతుంది. కేవలము ఆకారము చూచిగాని, లేక రూపనామములు చూచిగాని మనుష్యత్వమని భావించ రాదు. ఈనాడు నిజంగా దేశములో మనుష్యత్వమనేది ఉన్నదా అని విచారిస్తే ఎక్కడా కనిపించటం లేదు. లౌకిక, ధార్మిక, నైతిక, రాజకీయ, ఆధ్యాత్మిక మార్గములందు కూడను మనుష్యత్వమనేది మనకు కనిపించటం లేదు. మనస్సులో తలంచటము ఒకటి, మాటలో చెప్పటం మరొకటి, క్రియలో ఆచరించటం మరొకటిగా కనిపిస్తున్నది. ఇది కేవలం దేశ ద్రోహమే! అటువంటి వాడు తన పతనమునకు తానే రాజబాట వేసుకొన్న వ్యక్తి అని చెప్పవచ్చును. ఆధ్యాత్మిక మార్గములో ప్రవేశించిన మీబోటివారలకు యిది సరియైన మార్గము కానేరదు. దేశమును ఆవరించిన అశాంతిని రూపుమాపి ప్రశాంతిని అందించడమే మీ ప్రధాన కర్తవ్యముగా మీరు భావించాలి. భారతదేశమందు దైవప్రీతి, పాపభీతి, సంఘనీతి నెలకొల్పి తద్వారా ఆధ్యాత్మిక మార్గమందు ఆత్మానందమును అనుభవించటానికి మీరు ఆదర్శ హృదయులుగా నిల్చాలి.

నిష్కామ సేవలోనే నిత్యానందం

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! వేదశాస్త్ర ఇతిహాసపురాణముల ప్రమాణములు ఆచరించుటకు మీకు వీలుకాక పోయినప్పటికిని పవిత్రమైన, స్వార్థరహిత కార్యములందు ప్రవేశించి తగిన సేవలు సల్పటానికి కంకణము కట్టుకోవాలి. మన సేవాదళ సభ్యులందరూ నిష్కామ కర్మలు అభివృద్ధిపరచుకొనే ప్రయత్నమును ప్రధానంగా లక్ష్యమునందుంచుకోవాలి. “కామికాక మోక్షగామి కాదు” అన్నారు. ఎట్టి కోరికా లేకుండా సహజముగా సేవలో పాల్గొనటము చాలా కష్టతరమైన విషయముకదా అని మీరు భావించవచ్చు. కర్మఫలముకంటే కర్మాచరణయందే మనకు ఆనందము ఎక్కువగా ఉంటున్నది. కర్మను ఆచరించు నిమిత్తమై జన్మము ప్రాప్తించిందిగాని, కర్మఫల నిమిత్తమై కాదు. ఎట్టి కర్మకు అట్టి ఫలితము అనుభవించక తప్పదు.

విత్తనము ఉండినంతవరకు అది మొక్కయి, తరువాత వృక్షమై, ఫలములందించక తప్పదు. విత్తనము లేకుండా చేసుకొనే ప్రయత్నమే ఆధ్యాత్మిక మార్గము. కనుక, ఫలాపేక్ష లేకుండా నిష్కామసేవయందు సేవాదళ సభ్యులందరూ పాల్గొని, మన అనాది వేదవిహితమైన సంస్కృతిని నిలబెట్టటానికి ప్రయత్నం చేయాలి.

క్రమశిక్షణ రక్షణ

సేవాదళ సభ్యులందరూ కొన్ని నిబంధనలను ఆచరించక తప్పదు. ఈ నిబంధనలు ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో అవసరమైన అని కొంతమంది సందేహించవచ్చు. అది చాలా అవసరము. మొక్క లేతగా ఉండినంతవరకు కంచె పెట్టుకోవటం అత్యవసరము. అదే వృక్షమైన తరువాత ఆ వృక్షమును ఏ పశువులుగాని, ఏ మృగములుగాని హింసించటానికి పూనుకోవు. మన ఆధ్యాత్మిక సాధన మొక్క దశలో ఉంటున్నంతవరకు క్రమశిక్షణ అనే కంచె కట్టుకోక తప్పదు. క్రమశిక్షణ లేకపోతే మానవుడుగా రూపొందదు. డిసిప్లిన్, డివోషన్, డ్యూటీ - ఈ డకార త్రయము వేదవాక్యము, ఉపనిషద్వాక్యము. మనము ఈనాడు డివోషన్లో ఉన్నామని భావిస్తున్నాము. మనము డివోషన్లో ఉన్నామో, 'డీప్ ఓషన్'లో ఉన్నామో తెలియటం లేదు. మనయొక్క డ్యూటీకి డివోషన్, డిసిప్లిన్ రెండును రక్షక భటులుగా రావాలి. అనేకమంది పెద్దలు “డ్యూటీ ఈజ్ గాడ్” అంటున్నారు. కాని, ఆ గాడ్యొక్క శబ్దము డ్యూటీలో మనకు కనిపించటం లేదు. “డాగ్” శబ్దమే వినిపిస్తున్నది. ఇక్కడ డ్యూటీకి, డివోషన్ డిసిప్లిన్ రెండు బాడిగార్డ్లుగా పోవాలి. ఈ డ్యూటీకి తగినటువంటి డిసిప్లిన్ ఒకవైపు, డివోషన్ మరొకవైపు ఉండాలి. అప్పుడే “డ్యూటీ ఈజ్ గాడ్” అనేది సార్థకం చేసినవారమౌతాము.

మన సేవాదళ సభ్యులు “వర్క్ ఈజ్ వర్షిప్” అంటున్నారు. వర్షిప్ భావముతో నీవు వర్క్ చేస్తున్నావా? లేదు. “నేను, నేను” అనే భావముతో వర్క్ చేస్తున్నావు. “నేను” అనే అహంకారము పోయినప్పుడే అది వర్షిప్గా మారుతుంది. అహంకారమును రూపుమాపి, సర్వకర్మ భగవత్ ప్రీత్యర్థం అనే భావంతో మనం ఆచరించాలి. ఎందుకనగా పరమాత్ముడే సర్వవ్యాపిగా ఉంటున్నాడు.

తానులేని స్థానంగాని, తనదికాని రూపంగాని లోకంలో లేదు. అట్టి భావమును దృఢపర్చుకొని నీవు సేవాదళ కార్యక్రమములో పాల్గొనుటకు పూనుకోవాలి.

లక్ష్మసాధనకు దీక్ష పూనాలి

మనము ఆచరించే కార్యక్రమములందు అనేక అవాంతరములు రావచ్చును. అనేక అడ్డులు రావచ్చును. నిందలు, నిష్ఠూరములకు గురికావచ్చును. కాని, వాటిని లెక్కచేయకుండా లక్ష్మమును సాధించటానికి ఒక దీక్ష పెట్టుకోవాలి. క్షణక్షణము లక్ష్మాన్ని మార్చుకోకూడదు. జీవితమంతయు ఒక లక్ష్మమునందే మనం అంకితం గావించుకోవాలి. నిరంతరము ‘బంప్స్, జంప్స్’ మాదిరి పోతుంటే మనము ఏనాడు గమ్యము చేరేది?! ఏనాడు లక్ష్మము సాధించేది?! కనుక, ఎట్టి అవస్థలకు గురియైనప్పటికిని; ఈ దేహమునకు కలుగవచ్చు నష్ట కష్టములు, ఈ దేహమునకు సంభవించవచ్చు కొన్ని అశాంతులు; కాని, ఏమాత్రము లెక్కచేయనక్కరలేదు. దేహము నీటిబుడగ వంటిది, మనస్సు పిచ్చికోతివంటిది. ఈ రెండింటిని లెక్కచేయకుండా లక్ష్మమును సాధించటానికి ప్రయత్నము చేయటమే సేవాదళ సభ్యులు ప్రధాన కర్తవ్యముగా గుర్తించాలి.

సంసారం నల్లుల మంచం

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! మన జీవితమంతా రెండు దినముల నాటకము వంటిది. మన జీవితమంతా రెండు గంటల పోటీ పందెముగా ఉంటున్నది. దేహము రోగముల కొంప. మన మనస్తత్వము చూస్తామా అంటే, మన సంసారముయొక్క విషయములు చూద్దామనుకొంటే ఇది కేవలము నల్లుల మంచమువలె ఉంటున్నది. ఇలాంటి మంచముపైన సుఖనిద్రపోయే మనిషి ఉంటాడా? ఈ దేహమనే రాతిని ప్రక్కకునెట్టి, మనస్సనే భూమిని బుద్ధి అనే గడ్డపారతో చక్కగా త్రవ్వినప్పుడే జ్ఞానమనే మాణిక్యం బయటపడుతుంది. పరోపకార నిమిత్తమై ఈ పవిత్రమైన కాయము మనకు ప్రాప్తించింది. అట్టి కార్యములందే ఈ దేహము పాల్గొనకున్న యింతకంటే హీనమైన దేహము మరొకటి ఉండదు. ధన కనక వస్తువాహనాదులను

ఆర్జించే నిమిత్తమై ఈ దేహము మనకు ప్రాప్తించలేదు. మన సత్యమైన ధనము ఏమిటి? జ్ఞాన ధనమే. మన సద్గుణములే ఐశ్వర్యము, మన శీలమే పవిత్రమైన సంపద. వచ్చిపోయే 'పాసింగ్ క్లాడ్స్' వంటి సుఖ సంతోష భోగ భాగ్యముల నిమిత్తమై ఈ పవిత్రమైన జన్మను పాడు చేయకూడదు.

నిర్మల హృదయమే అనుగ్రహ పాత్రుడు

మన సేవాదళ్ సభ్యులు 'హెల్త్ అండ్ ఎడ్యుకేషన్' (ఆరోగ్యము, విద్య) వీటి నిమిత్తమై కంకణము కట్టుకొని మున్ముందు జరగబోయే కార్యక్రమములలో పాల్గొనాలి. దేని నిమిత్తమై ఆరోగ్యమనగా, జ్ఞాన నిమిత్తమై మన ఆరోగ్యమును రక్షించుకోవాలి. విద్య అంటే గ్రంథ పరిచయం కానేరదు. శీల నిర్మాణమే విద్య పరమావధి. పవిత్రమైన గుణశీలములను కాపాడుకొనే నిమిత్తమై విద్యను ఆర్జించటానికి పూనుకోవాలి. పొట్టకూటి నిమిత్తమై ఆర్జించే విద్య నిజమైన విద్య కాదు. అది అవిద్య అనియే చెప్పవచ్చును. పొట్ట నింపుకొనే నిమిత్తం యిన్ని డిగ్రీలు పొందవలెనా?! ఆత్మతత్వాన్ని నిరూపించి, ఏకత్వాన్ని నిరూపించే విద్యను మనము ఆర్జించాలి. అంతర్ బహిర్ వికాసము కలిగించే విద్య ఆత్మవిద్య. లౌకిక సంబంధమైన విద్యలుకూడను కొంతవరకు ఈ బాహ్య జీవితానికి అవసరమైనప్పటికిని అదే మన ప్రధాన లక్ష్యముగా ఉంచుకోకూడదు. ఈ లౌకిక విద్యలందు ఏమాత్రము మానసిక శాంతి లభించదు. భగవదనుగ్రహము

పొందినప్పుడే మానసిక శాంతి లభిస్తుంది. కనుక, భగవత్ప్రేమకు, భగవత్ దయకు, భగవత్ కరుణకు మనం పాత్రులు కావటం ప్రధానమైన లక్ష్యముగా విశ్వసించాలి. పెద్దలను గౌరవించాలి. మన సంస్కృతిని విశ్వసించాలి. ఈనాడు నీవు పెద్దలను గౌరవించినప్పుడు రేపు పిల్లలు నిన్ను గౌరవించటానికి పూనుకొంటారు. నిర్మలమైన హృదయాన్ని మనం అభివృద్ధిపరచుకొన్నప్పుడే లోకమంతా మనలను గౌరవిస్తుంది. భగవత్ కటాక్షము, భగవంతుని అనుగ్రహము, భగవత్ ప్రేమకు పాత్రులమౌతాము.

మన సమైక్యములు యితర సమైక్యములవంటివి కావు. ఇందులో మనకు కనీసం ఇద్దరు నిల్చినా ఫరవాలేదు. ఇద్దరూ గట్టివారుగా ఉంటే చాలు, రెండు లోకాలు సాధించటానికి వీలౌతుంది. "గంగిగోవు పాలు గరిటెడైనను చాలు, కడవడైననేమి ఖరము పాలు" అన్నారు. మా నిబంధనలు అనుసరించేవారే సేవాదళ్ సభ్యులుగా ఉండటానికి అర్హులు. నిబంధనలు, క్రమశిక్షణ, ఆశయములను ఆచరణయందుంచి ప్రచార ప్రబోధలు సల్పనటువంటివారు యిందులో పాల్గొనటానికి వీల్లేదు. మన సమైక్యంలో కఠినమైన నిర్ణయాలు తీసుకొని, ఈ దేశమును ఆవరించిన అశాంతిని కొంతవరకైనా రూపుమాపి, మనయొక్క ఆధ్యాత్మిక మార్గాన్ని, పవిత్రమైన హృదయాన్ని, భారతీయ సంస్కృతిని, మనయొక్క వేదవిహితమైన కర్మలను ఆచరణయందుంచటానికి కొన్నివిధములైన భద్రతలు గావించటానికి తగిన కంకణం కట్టుకోవటం అత్యవసరం.

అహంకారం విడనాడాలి

మీయందు దివ్యత్వమనే జ్యోతి వెలగాలంటే, అహంకార మమకారములను విడనాడాలి. దీనికి నేనే ఆదర్శం. ఎట్లా? ప్రతి రోజూ మీరందరూ కూర్చున్న దగ్గరకు నేనే నడచివచ్చి, నడుము వంచి చేయి జాపి మీనుండి ఉత్తరాలను తీసుకుంటాను. అలాగ కాకుండా నేను అహంకారంతో ఒకచోట కూర్చుని మీరే నాదగ్గరకు వచ్చి ఉత్తరాలివ్వమని అనవచ్చు కదా! అలా చేయను. నాకు అహంకారం లేదని నిరూపించి, మీకు కూడా అహంకారం ఉండకూడదని ప్రబోధించుటకే. ఒకరు నావారు, ఇంకొకరు పరాయివారు అనే అభిమానం నాకు లేదు. అందరూ నావారే. నేను మీవాడనే. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించండి.

- బాబా

ప్రేమస్వరూపం స్వామి!

వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి

L

సుమారు తొమ్మిది దశాబ్దాలు, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక చరిత్రలో, సనాతనమైనటువంటి వైదిక, ఆర్ష, భారతీయ తాత్త్విక చింతనను సామాన్య జనుడికి కూడా అందించి, కడుపు నింపి, కన్నీరు తుడిచి, మానవుడు మానవునిగా జీవించాలని ప్రబోధించిన సత్యసాయి భగవానుని మహత్పూర్ణ అవతార వైభవంలో అదొక ఆనంద రేఖ. సర్వ ప్రపంచాన్నీ స్వరతరంగాలపై, ఆనందలహరులపై సుమారు ఎనిమిది దశాబ్దాలుగా ఓలలాడిస్తూ గాన సరస్వతిగా ప్రఖ్యాతి గాంచిన శ్రీ మంగళంపల్లి బాలమురళీకృష్ణ గారిని ఇటీవల చెన్నైలోని వారి నివాసంలో 'రేడియో సాయి గ్లోబల్ హార్మోనీ తరపున' ఇంటర్వ్యూ చేయడం జరిగింది. "నా దృష్టిలో భగవంతుడనేవాడు ఉన్నాడు అని నిరూపించడంకోసం అవతారమెత్తిన మహాపురుషుడు శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు. ఇది సత్యం, ఆయనే మనకి సాయం. ఆయనే గురువు" అని ప్రస్తుతిస్తూ శ్రీ బాలమురళీకృష్ణ స్వామితో తనకుగల అనుబంధాన్ని గుర్తుచేసుకున్నారు.

3

మాతో బాబావారు ప్రాసంగికంగా, కాస్త ఏకాంతంగా మాట్లాడేటప్పుడు చాలాసార్లు బాలమురళీకృష్ణగారి ప్రస్తావన వచ్చింది. ఈవేళ స్వామి, భగవంతుడున్నాడని చెప్పడానికి వచ్చిన ఒక సత్యం, ఒక నిదర్శనం అని ఆయన ఎలా చెప్పారో, అసలు భారతీయమైనటువంటి అచ్చమైన సంగీతం, అందునా త్యాగరాజస్వామివారి కీర్తనలు వారు ఎలా పాడారో, అలా పాడటానికి వచ్చినదే బాలమురళీకృష్ణ అని స్వామివారు చెప్పారు. ఇది సత్యం.

ఈవేళ 150కి పైగా దేశాలలో ఉన్నటువంటి జాతి, మత, వర్గ, వర్ణాలకు అతీతంగా భారతీయ తత్వాన్ని అందించేందుకు జగద్గురువుగా భగవాన్ తాము చేయవలసిన పని తాము చేశారు. బాలమురళీకృష్ణగారు గురు స్థానానికి పెద్ద పీట వేశారు. భారతీయమైన తత్వ చింతనలో గురు స్థానం చాలా గొప్పది. అసలు గురువును ఎలా ఆరాధించాలి? అసలా గురువు ఎవరు? ఇలాంటి విషయాలగురించి మాట్లాడుతూ, "గురు లేక ఎటువంటి గునికి తెలియగబోదు అని త్యాగరాజస్వామి చెప్పినట్లు, దేనికైనా సరే, అసలు గురి ఉండాలి. ఆ గురి లేకపోతే, ఏ పనీ చేయలేం. అర్జునుడు బాగా బాణం వేశాడంటే, అది గురి సరిగా పెట్టడంవల్లనే. అటువంటి గురిని గురుత్వం అంటాం. గురువులు, శిష్యులు, విద్యాభ్యాసం, విద్య నేర్పడం, ఇవన్నీ అనంతమైన విషయాలు. అందువల్లనే గురుభక్తికి మించింది లేదు" అన్నారు, శ్రీ బాలమురళీ కృష్ణ.

ఆయన తన బాల్యాన్ని గురించి ముచ్చటిస్తూ చెప్పిన విషయాలివి:

మా అమ్మగారు వీణ విదూషి. మా నాన్న ఫ్లూట్ అద్భుతంగా వాయించేవారు. నాకు చిన్నప్పటినుండి సంగీతం తప్ప ఇంకేమీ తెలియదు. మా నాన్న పాఠం చెప్తున్నప్పుడు ఎవరైనా తప్పు పాడుతూ ఉంటే, పాక్కుంటూ వెళ్ళి, 'ఆ... ఆ...' అనేవాడినట్ట. అది నాకు జన్మతః వచ్చింది. కానీ, నాకు సంగీతం గురించి ఏమీ తెలియదు. 'ఐ డోన్ట్ నో మ్యూజిక్' అని ఇటీవల స్టేట్మెంటు ఇచ్చాను. మరి ఎలా

పాడుతున్నావన్నారు. ‘బికాజ్ మ్యూజిక్ నోన్ మి’. నేను ఒక ఇన్స్ట్రుమెంటుని (పరికరాన్ని). వీణ ఉంది, వయోలిన్ ఉంది. వాటికి సంగీతం వచ్చా? ఎవరైనా వాయిస్తేనే కదా సంగీతం పలికేది. సంగీతం వచ్చి నాద్వారా పాడుతోంది. అంతేగాని, నాకు సంగీతం తెలుసనిగాని, నేను పాడతాననికాని ఈ క్షణం వరకు అనుకోలేదు. వచ్చినప్పుడు సంగీతం వస్తుంది, పాడుతుంది. లేదంటే లేదు. దానికి ఋజువేమిటంటే, మా ఇంట్లో ఇంతవరకు నేను తంబూరా శ్రుతి చేయటంగాని, హమ్ చేయడంగాని ఎవరూ వినలేదు. మామూలుగా కూడా పాడుకోను. తక్కినవన్నీ చేస్తాను, కాని పాడటం ఉండదు, శిష్యులకు పాఠం చెప్తే తప్ప.”

భారతీయ సంగీతంలో కర్ణాటక సంగీతమనే పేరుతో ఓ సంగీతముంది. నేను, కర్ణాటక సంగీతమనేదే లేదన్నాను. కర్ణాట(క) సంగీత మంటే అర్థం ఏమిటంటే, “కర్ణేషు అట ఇతి”. చెవికి ఇంపుగా ఉండేది ప్రతీదీ కర్ణాట సంగీతమే! అది సౌత్ ఇండియాకీ, తంజావూరు జిల్లాకీ, కుంభకోణంకి చెందినది కాదు. అది నేను నిరూపించాను. పాశ్చాత్య దేశాలకు వెళ్ళాను. అక్కడ జాజ్ అనీ, ఇదనీ అదనీ చాలా మ్యూజిక్కులున్నాయి. వీటన్నిటిలో పాల్గొని వాళ్ళు పాడేదంతా పాడేశాను. కానీ వాళ్ళు నేను పాడిన కీర్తన చిన్న ముక్క పాడమంటే పాడలేకపోయారు. అప్పుడు నేను, “ఇది నా గొప్పతనం కాదు, మా సంగీతం గొప్పతనం. మీరు వచ్చి కర్ణాట సంగీతం నేర్చుకోండి, ఇంకా వృద్ధిలోకి వస్తారు” అని చెప్పాను.

భగవాన్ కీ, బాలమురళీకృష్ణగారికి మధ్య అనేక సంవత్సరాలు ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిగాయట. ఆ సంగతి ఆయన మాటల్లోనే...

ఓసారి ఏమైందంటే, నాకో ఉత్తరం వచ్చింది, “నాన్నా” అని పలకరిస్తూ. “మొన్నా రోజున నీ

కచేరీ విన్నాను. చాలా బాగుంది” అని ఉత్తరం. దానికి నేను జవాబు వ్రాయటం. ఇలా కరెస్పాండెన్స్ జరిగేది. సరే, ఆయనెవరో సంగీత విద్వాంసుడు కాబోలనుకున్నాను. తీరా చూస్తే, ఆయన సత్యసాయిబాబా! మేమిద్దరం ఉత్తరాలు రాసుకునేవాళ్ళం. కానీ, గమ్మత్తేమిటంటే, ఆయన వెళ్లిపోగానే ఉత్తరాలన్నీ కూడా మాయమై పోయాయి. ఆయన పిలిచి తన దగ్గర పాడించుకున్నారు. విభూతి ఇచ్చారు. తిరిగి ఆ మర్నాడు నేను మద్రాసు వచ్చేయాలంటే ఆ ఊర్లో చాలా కష్టమయింది. బల్లకట్టుమీద ఒక నది దాటి, అక్కడినుంచి బండిమీద రైల్వే స్టేషన్ కి వెళ్ళాలి. తీరా బయలుదేరేసరికి వరదలు వచ్చేశాయి. బల్లకట్టు ఇవ్వమన్నారు. ఎలాగోలా రైల్వే స్టేషన్ కి చేరుకుంటే, రైలు దాటిపోయింది. ఎవరినో పట్టుకుని కారులో మద్రాసు చేరుకున్నాం. అన్నీ కష్టాలే నాకు, ఆయన్ని మొట్టమొదట చూసినప్పుడు అన్నీ పరీక్షలే. తరువాత, “కష్టపడి వెళ్ళాడు. ఇంక అంతా మంచే జరుగుతుంది” అని స్వామి ఎవరితోనో అన్నారుట.

ఆయనకు, నాకు ఎంత పరిచయమయిందంటే, ఒక్కటే చెప్పారు. “పిలవకుండా ఎక్కడికీ వెళ్లి పాడవద్దు. నాదగ్గర కూడా పాడొద్దు” అని చెప్పారు. అది ఈరోజు వరకు తు.చ. తప్పకుండా పాటిస్తున్నాను. ఆయన పిలిచినప్పుడే వెళ్ళాను. పిలవనప్పుడు వెళ్ళలేదు. కానీ, మేమిద్దరం ఉత్తరాలు వ్రాసుకుంటూ ఉండేవాళ్ళం. నా దృష్టిలో ఆయన భగవంతుడనేవాడు ఉన్నాడని నిరూపించడంకోసం అవతారమెత్తిన భగవంతుడే! ఆయన పోవడమా... రాముడు పోలేదా? కృష్ణుడు పోలేదా? పుట్టుట గిట్టుట కొరకే కదా!

బాలమురళీకృష్ణగారు స్వామివద్దకు వచ్చి పాడలేదని లోకం అనుకుంటుందికాని, ఆయన స్వామి సన్నిధిలో

రెండు సార్లు పాడారట. అంతేగాక, తాను పాడిన చోటికల్లా స్వామియే స్వయంగా వచ్చారని ఆయన చెప్పారు:

“భక్తులు చాలామంది పుట్టపర్తికి వెళుతూ ఉండడం, పాడుతూ ఉండడం జరిగింది. వాళ్ళు నన్ను అడిగారు, “మీరు ఎందుకు వెళ్ళడంలేదు?” అని. “స్వామివారు నన్ను పిలుస్తానన్నారు. పిలిచేదాకా పాడవద్దన్నారు” అని చెప్పాను. వాళ్ళు స్వామి దగ్గరకు వెళ్ళి, “స్వామీ, మేమంతా ఇక్కడకు వచ్చి పాడుతున్నాం కదా! ఆయన్ని పిలిస్తేగాని రావద్దన్నారుట. ఆయన్ని కూడా పిలిచి అవకాశం ఇస్తే బాగుంటుంది కదా” అని అడిగారు. దానికి స్వామి, “ఆయన చేసే ప్రతి కచేరీని అదృశ్యంగా వింటూనే ఉన్నాను. ఆ సంగతి మీకు తెలియదు” అన్నారుట. మరి అటువంటి మహదాశీర్వాదం నాకు లభించింది. నా జన్మ సఫలమైందని నేను అనుకుంటున్నాను. ముఖ్యంగా నేనిప్పుడు కొన్ని కారణాలవల్ల చికాకుల్లో ఉన్నాను. వాటిగురించి ఏమిటిదని ఆలోచించే సందర్భంలో, మనం స్వామిగురించి మాట్లాడుకోవడం, వారిగురించి తలుచుకోవడం ... దానికి మీరు అవకాశం ఇవ్వడం, అంతకన్న మరో అదృష్టమేమిటి నాకు! ఏనుగంత బలం వచ్చింది నాకు. ఆయన మిమ్మల్ని పంపారు నాదగ్గరికి. నాకు మంచి సమయం కాబట్టి. “నువ్వు వెళ్ళి ఆయనతో మాట్లాడు, ఆయనకి బాగుంటుంది” అని స్వామి మిమ్మల్ని ఆజ్ఞాపిస్తే, మీరు వచ్చి ఈవేళ మాట్లాడారు. అందువల్ల ఇది చాలా పర్వదినం. చాలా మంచి రోజు... అసలు ప్రేమస్వరూపుడే కదండీ స్వామి! ప్రేమకు ఒక స్వరూపం. మరి ఆయన్ని చూసే అదృష్టం నాకు

కలిగింది కదా! ఆయన ఆశీర్వాదం తీసుకునే అదృష్టం నాకు కలిగింది కదా! అంతకన్న ఏమి కావాలి చెప్పండి!

దైవం లేదు అన్నవాడికి దైవం అంటే ఎలాగుంటాడో చూపించడానికి, దేవుడున్నాడు అని నమ్మినవానికి ఆ దైవశక్తి ఏమిటో చెప్పటానికి ప్రేమస్వరూపమై వచ్చిన అవతారమే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా, స్వామి అంటే ప్రేమ. ఇది సత్యం. ఇందులో సందేహం లేదు.

ఈరీతిగా, బాలమురళీకృష్ణగారు స్వామి గురించి చాలా నిర్దుష్టంగా, కచ్చితంగా, ఈ ప్రపంచానికి ఆయన ప్రేమస్వరూపమని, సత్యస్వరూపమని, దైవం ఉన్నాడా లేదా అనే సందేహం అక్కర్లేదు, ఇదిగో ఈయనే అని చెప్పడానికి స్వామి వచ్చారన్న సత్యాన్ని పరమాద్భుతంగా, సంపూర్ణంగా ఆవిష్కరించారు.

ఇంటర్వ్యూలో చివరిగా, “స్వామి సాకారం నుండి నిరాకార తత్త్వంలోకి ప్రవేశించారని అందరూ అంటుంటారు. కానీ, స్వామి సాకారంగా ఉన్నప్పుడూ నిరాకారుడే, నిరాకారంగా ఉన్నప్పుడూ సాకారుడే! కాబట్టి, త్వరలో మీరు ప్రశాంతి నిలయానికి రావాలి. స్వామి సన్నిధిలో అన్ని దేశాలవారూ వచ్చి మీ సంగీతం వినాలి” అని ప్రశాంతి నిలయానికి సంపూర్ణమైన హృదయంతో, సప్రేమకంగా ఆహ్వానం పలికినప్పుడు, బాలమురళీకృష్ణ గారు వెంటనే స్పందిస్తూ, “అది ఆయన సంకల్పం. మీద్వారా వచ్చింది. తప్పకుండా జరుగుతుంది. సందేహం లేదు. ఆయనే వచ్చి లాక్కెళ్ళిపోతారు” అన్నారు.

(‘రేడియో సాయి’ కొరకు ‘పద్మవిభూషణ్’ డా॥ మంగళంపల్లి బాలమురళీ కృష్ణగారితో శ్రీ వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తిగారు జరిపిన సంభాషణ ఆధారంగా)

]

“నన్ను భగవంతుడు రక్షించలేదు” అని మీరంటే, “మీరు భగవంతునికి అన్నీ సమర్పించుకోలేదు” అని నేనంటాను. భక్తరక్షణకోసమే భగవంతుడు అవతారం ధరించాడు. అందుకోసమే తాను వచ్చాననీ, భక్తరక్షణ చేసి తీరుదుననీ భగవంతుడే ప్రకటిస్తూ ఉన్నాడు.

- డా॥

పంచ దోషములు

మాదిరాజు రామచంద్రరావు

ఆధ్యాత్మిక సాధనా పథంలో మనిషియొక్క మనస్సు కీలకమైన భూమిక పోషిస్తుంటుంది. “మనయేవ మనుష్యాణాం కారణం బంధమోక్షయోః” అని శాస్త్ర వచనం. యుగయుగాలుగా, తరతరాలుగా జనన మరణ చక్ర పరిభ్రమణంలో మనను బందీ చేయునది మనస్సే! కఠినమైన ఆ చక్ర బంధం నుండి విముక్తి ప్రసాదించ గల్గినదీ ఆ మనస్సే నంటారు భగవాన్. అందుకే సుమారు ఏడు దశాబ్దాల కాలం సాగిన తమ దివ్య సందేశ తరంగాలలో మనస్సుయొక్క జన్మ స్థానం గురించి, స్థితిగతుల గురించి, స్వరూప స్వభావాల గురించి పలుమార్లు ప్రస్తావించారు. అట్టి అనుగ్రహ భాషణలలో దొరలిన ఆణిముత్యాలవంటి కొన్ని ముఖ్యాంశాలను జ్ఞాపకం చేసుకొని, తదనుగుణంగా మన సాధనా పథాన్ని మెరుగుపరచుకుందాం. భగవాన్ అనుగ్రహ ఆశీస్సులకు పాత్రులమవుదాం.

మనస్సుకు ఒక ప్రత్యేకమైన రూపం లేదు. మన ముస్తిష్కంలో చెలరేగే సంకల్ప వికల్పాల సమాహారమే మనస్సు, అంటారు భగవాన్. ఒకదాని వెంట ఒకటిగా జలధియందలి అలలవలె సంకల్పాలు, వాంఛలు మనలో ఉద్భవిస్తూనే ఉంటాయి. తిరిగి క్రమంగా కనుమరుగు అవుతుంటాయి. ఇట్టి ఆలోచనా స్రవంతి ఎడతెరిపి లేకుండా నిరంతరం కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. ఈ స్రవంతి ఆగిపోతే మనస్సు తన ఉనికినే కోల్పోతుంది. ఇట్టి సందర్భాలలో భగవాన్ తరచుగా వస్త్రాన్ని ఉదాహరణగా పేర్కొంటారు. తమ దివ్య హస్తాలలోని కర్చీఫ్‌ను చూపిస్తూ, “ఏమిటిది? ఇదొక వస్త్రం. దారాలను పడుగు, పేకులుగా ఒక క్రమపద్ధతిలో అమర్చినందువలన ఈ వస్త్రం తయారైంది. ఇట్టి నూలుపోగులను ఒకటొకటిగా తీసివేస్తే, కర్చీఫ్ అదృశ్యమవుతుంది. దారాల చేరికే వస్త్రము. అట్లే,

సంకల్పాల, వాంఛల సమాహారమే మనస్సు. కనుక, అట్టి వాంఛలను ఒక్కొక్కటి తొలగిస్తూ, త్యజిస్తూపోతే, సంకల్ప రహిత స్థితిని సాధకుడు చేరితే, ప్రమాదభరితమైన ఈ మనస్సుకు మనుగడ లేదు. దీనినే మనోలయము, మనో నాశము అంటారు. ఇట్టి స్థితిలో మనస్సు బుద్ధిలో, బుద్ధి ఆత్మలో తాదాత్మ్యం చెందుతాయి. మనిషి దైవత్వ స్థాయికి చేరుకుంటాడు, అంటారు భగవాన్.

దేహ యంత్రాంగం

ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలు, విధుల నిర్వహణ సక్రమంగా జరిగేటందుకు ఒక నిర్దిష్టమైన యంత్రాంగం ఏర్పాటు చేయబడి ఉంది. ఒక్కో శాఖకు ఒక్కో ఉన్నతాధికారి ఉంటాడు. ఈయన జారీ చేసే ఆదేశాలను క్రింది అధికారులు శిరసావహిస్తారు. ఇట్టి ఆదేశాల ప్రక్రియ క్షేత్ర స్థాయి సిబ్బంది వరకు కొనసాగుతుంది. ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలకు దిశానిర్దేశం జరుగుతుంది; ఆజమాయిషీ ఉంటుంది; పనులు సజావుగా సాగుతుంటాయి. మానవ దేహ యంత్రాంగం కూడా ఇట్టిదే అంటారు, భగవాన్. దేహ యంత్రాంగంలో దేహము, ఇంద్రియాలు, మనస్సు, బుద్ధి, ఒకదానిపై ఒకటి పెత్తనం చేస్తుంటాయి. ఈ యంత్రాంగంలో పరమోన్నతమైనది ఆత్మ. ఆత్మ తరువాత అధికారం బుద్ధిది. బుద్ధి ఆదేశించిన విధంగా మనస్సు, మనస్సు చెప్పిన విధంగా ఇంద్రియాలు, ఇంద్రియాల కనుగుణంగా దేహము కర్తవ్య కర్మలు నిర్వహిస్తూ ఉంటాయి. అట్లా ఉండాలి కూడ. కానీ, ఇక్కడే ఒక చిక్కుముడి ఉంది, అంటారు, భగవాన్. అదేమంటే, దేహమనే యంత్రాంగంలో మనస్సు, ఇంద్రియములు అను ఉద్యోగులు చాలా ప్రమాదభరితమైనవారు. ఏమాత్రం నమ్మటానికి వీలులేనివారు. పై అధికారి (బుద్ధి)

నియంత్రణ కాస్త సడలితే ఇవి ప్రక్కదోవపడతాయి. చేయగూడని పనులకు ప్రాధాన్యత ఇస్తూ చేయవలసిన కర్తవ్య కర్మలను నిర్లక్ష్యం చేసే పరిస్థితి వస్తుంది. దేహ యంత్రాంగంలో బుద్ధి అను అధికారి బాధ్యతలు కఠినతరమైనవి. ఈయన సదా అప్రమత్తంగా ఉండాలి. ఈయన సమర్థుడు, శక్తివంతుడు, కార్యదక్షుడు. అనుక్షణం క్రింది అధికారులపై పర్యవేక్షణ పట్టు సడలకుండా కొనసాగితే, మనో ఇంద్రియాలు దారి తప్పుకుండా ఉంటాయంటారు, భగవాన్.

మన సనాతన ధర్మం దేహ యంత్రాంగాన్ని రథంతో పోల్చింది. “ఆత్మానాం రథినం విద్ధి శరీరం రథమేవచ” అంటున్నాయి ఉపనిషత్తులు. ఈ దేహమే రథము, దేహమునందు గల ఆత్మ రథికుడు, బుద్ధియే సారథి, మనస్సే పగ్గములు, లేక అశ్వములను నియంత్రించడానికి వాటి నోటికి వేసే కళ్ళెములు. ఇంద్రియములే అశ్వములు. మానవ దేహంలో సారథి స్థానంలో ఉన్న బుద్ధి మంచి, చెడుల విచక్షణ గావిస్తూనే ఉంటుంది. మంచిని ప్రోత్సహిస్తూనే ఉంటుంది. కాని, మహామాయలమారి, ప్రమాదభరితమైనది మనస్సు. క్షణం అవకాశం దొరికితే, ప్రపంచమంతా చుట్టిరాగలిగినంత వేగవంతమైనది. ఎప్పుటికప్పుడు బుద్ధి ఇచ్చే ఆదేశాలను పెడచెవినపెట్టి, తద్విరుద్ధంగా పనిచేయజూస్తుంటుంది. ఇట్టి చంచలమైన మనస్సుయొక్క వేగాన్ని, చపలత్వాన్ని కొంతవరకు అరికట్టి బుద్ధి చెప్పిన విధంగా మనస్సు నడుచుకోవడానికి మనస్సుకు తర్ఫీదు నిచ్చే ప్రయత్నమే ఆధ్యాత్మిక సాధన. ఈ సాధన సఫలీకృతమైనప్పుడు ఆలోచనా స్రవంతి స్తంభించిపోయి, మనస్సు తన ఉనికిని కోల్పోతుంది. అదే సాధనా లక్ష్యం. ఈ లక్ష్యాన్ని చేరుకోవడమే ముక్తి లేక మోక్షము అంటారు, స్వామి.

పంచ దోషములు

మనస్సుయొక్క చిత్ర విచిత్రమైన పోకడలను మరింతగా అవగాహన చేసుకోవడానికి మరొక ముఖ్యాంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలంటారు, స్వామి. అదేమంటే, స్థూలంగా మనిషి తీసికొనే ఆహారాన్ని బట్టే ఆలోచనలు, సంకల్పాలు జనిస్తాయి. ఆహారం అంటే,

ఆకలి తీరటానికి మనం నిత్యం తినే భోజనం మాత్రమే కాదు; పంచేంద్రియాలద్వారా మనం గ్రహించే అనేకానేక విషయాలన్నీ కూడా మనస్సుకు ఆహారమే అవుతాయి. ఐదువిధాలుగా మనం తీసికొనే ఆహారమంతా సాత్వికమైనదై ఉండాలి. మనం తినే ఆహారం సాత్విక పదార్థములతో కూడినదై ఉండాలి. రజస్తమో గుణాలకు ఆలవాలమైన అధిక కారం, పులుపు, మసాలాలు, మాంసాహారం, మత్తుపానీయాలు తీసుకున్నట్లయితే, రాజసిక తామస గుణాల ప్రకోపం అధికంగా ఉంటుంది. ఈ గుణాలు అధికమైనప్పుడు ఆయా వ్యక్తులలో సమాజానికి కూడా హానికలిగించే సంకల్పాలు అధికమైపోతాయి. అదేవిధంగా, కడుపుకు భుజించే ఆహారమేగాక నేత్రములతో చూసే దృశ్యములు, చెవులతో వినే విషయాలు, నాసికద్వారా పొందే విభిన్న రకాల వాసనలు కూడా సాత్వికమైనవిగానూ, పవిత్రమైనవిగానూ, ఉద్రేకాలు, ఆవేశాలు తగ్గించేవిధంగానూ ఉండాలి. కనుక ఆధ్యాత్మిక సాధకులు దృష్టిదోషం, శ్రవణదోషం, వాగ్దోషం, క్రియాదోషం, మనోదోషం అనే పంచదోషాలను క్రమంగా దూరం గావించుకొనేవిధంగా సాధన కొనసాగించాలంటారు, భగవాన్.

ఇట్టి దోషాలను దూరం గావించుకొనేటందుకై కొన్ని విధి, నిషేధాలనుకూడా స్వామివారు సూచించియున్నారు. ఉదాహరణకు, ఒక్కోసారి మన ప్రమేయం లేకుండానే పరదూషణ జరుగుతున్న ప్రదేశంలో ఉండటం సంభవించవచ్చు. అట్టి సమయంలో వెంటనే అక్కడినుండి వెళ్లిపోవాలి. కాని, దురదృష్టవశాత్తు కొందరు వాటిని వింటూ అక్కడే ఉంటారు. విన్న విషయాలను అక్కడే వదలివేయక, తిరిగి పదిమందికి చెప్పేవారుకూడా ఉంటారు. ఎవరిపైన నిందారోపణ జరుగుతున్నదో పనిగట్టుకుని వారివద్దకు వెళ్లి తాము విన్న విషయాలను చెప్పేవారుకూడా కొందరుంటారు. ఇట్టి విషయాలను వినటం, తిరిగి మరికొంతమందికి చెప్పటంవలన మనసు మాలిన్యం చెందే అవకాశం ఉంది. “మనం వినటమే ఒక తప్పు, దానిని పరులకు అందించటం మరో ఘోరమైన తప్పు. కనుక, ఇట్టివారు రెండు తప్పులు చేసిన పాపానికి గురి అవుతారు” అంటారు, భగవాన్. అంటే, పరదూషణ

గావించటం మాత్రమే కాదు, వినటం కూడా తప్పు పనే! పాపఫలితాలనిచ్చేదే! భగవాన్ అంటారు, “ఇందుకు పరిష్కారమేమంటే, సాధకులు సదా సత్సంగంలో చేరి ఉండాలి. దైవ సంబంధమైన విషయాలను విని, మననం చేసుకుంటూ ఉండాలి, సత్కర్మలు చేస్తూ సమాజసేవల్లో పాల్గొంటూ ఉండాలి. అప్పుడే మనస్సు మాలిన్య రహితమవుతుంది. చపలత్వం కొంత తగ్గుతుంది.”

“దేహాన్ని ఆరోగ్యవంతంగా ఉంచడానికి వ్యాయామం చేస్తుంటారు, పుష్టికరమైన ఆహారాన్నే ఏరికోరి భుజిస్తుంటారు, పరిశుభ్రకరమైన వాతావరణంలో జీవించే ప్రయత్నం చేస్తుంటారు. మరి మనస్సును ఆరోగ్యకరంగా ఉంచడానికి ఏమైనా చేస్తున్నామా? చేయవలసిన అవసరం లేదా? చేయకపోవటం దోషంకాదా?!” అంటారు భగవాన్. మనస్సును పవిత్రంగా, నిర్మాలిన్యంగా ఉంచటానికి మొట్టమొదట సంకల్పములు పవిత్రమైనవిగను, పరిశుద్ధమైనవిగను, పరోపకార సంబంధమైనవిగను ఉండేవిధంగా జాగ్రత్త పడాలి. సత్కర్మలు, దైవచింతన, భగవన్నామం, సత్గ్రంథపఠనం, అందరిలో ఉన్నది పరమాత్మస్వరూపమేనన్న భావనను అభివృద్ధి గావించుకొని అందరినీ ప్రేమించే ప్రయత్నం చేయటం మనో నియంత్రణకు బాగా తోడ్పడతాయి. పాపభీతి, దైవప్రీతి, సంఘనీతివంటి భావనలను ఉద్భవింప జేసుకుంటే, క్రమంగా మనస్సు బలహీనపడుతుంది; చాంచల్యాన్ని కోల్పోతుంది. తుదకు మనస్సు సాత్వికంగా మారిపోతుంది, చెడు సంకల్పాల ఆవిర్భావం అణిగి పోతుంది. సత్ సంకల్పాలే కలుగనారంభిస్తాయి. చిత్తశుద్ధి ఏర్పడుతుంది. ఆధ్యాత్మిక సాధనల పరమ లక్ష్యము, అంతిమ ఫలితము ఇదేనంటారు, మన ప్రియతమ భగవాన్. సాయి భక్తులు అంటే ఆధ్యాత్మిక సాధకులు అనే అర్థం. జన్మజన్మల పుణ్యఫలంగా సాయి భక్తులమైనందుకు ఆనందపడుతూ, సకల హృదయవాసియైన భగవాన్ దివ్య అనుశాసనాన్ని శిరసావహిద్దాం. సకల సాధనల అంతిమ ధ్యేయమైన మనోలయం సిద్ధించేవరకు నిష్ఠను కొనసాగిద్దాం.

(భగవాన్ దివ్య అనుగ్రహ భాషణలనుండి సంకలితము)

మహిమాన్విత అమృతమూర్తి

చిన్ని నారాయణ రావు

పుట్టపర్తి - ఓ మధురానుభూతి
ప్రజా బాహుళ్యాన్ని అక్కున జేర్చుకొన్న
ఆత్మీయ స్వరూపం ... తలచినంతనే
మకుటాయమాన ఆధ్యాత్మిక శిఖరం
కళ్ళ ముందు సాక్షాత్కరిస్తుంది
అమ్మ ఒడిలో కమ్మనైన ప్రేమను పంచి
విశ్వమానవాళిని ఆదరించి ఆశీర్వదించే
మానవీయ దివ్యక్షేత్రం... ప్రశాంతి నిలయం
ప్రత్యక్ష సాక్షిలా ప్రత్యక్షమవుతుంది
మనిషిలో భగవంతుణ్ణి దర్శించాలన్న
భావోద్వేగ పరీమళాల్ని వెదజల్లిన అమృతమూర్తి
తన వసుధైక కుటుంబ సందేశంతో
శాంతి స్ఫూర్తిని వెలియించిన మహిమాన్విత కీర్తి
మనుషుల్లో కరుణ రసార్ద్రతను నింపి
ఉర్విపై ప్రేమ సామ్రాజ్యాన్ని స్థాపించి
'బంగారూ' అన్న చల్లని పిలుపుతో
పట్టాభిషిక్తం గావించిన
ప్రేమ విరించి శ్రీ సత్యసాయి
మళ్ళీ చిగురించిన ద్వారకామాయి
సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమల ప్రతిరూపమై
జగజ్జేయమానంగా ప్రకాశిస్తూనే ఉన్నాడు
విక్రముడై విజయ పరంపరతో
'ప్ర' భాసిస్తూనే ఉంటాడు
ఎవ్వరుంటారు ప్రతిఫలాపేక్ష లేనివాళ్ళు
సామాజిక వికాసమై కృషి సల్పేవాళ్ళు
మానవాళి దాహార్తిని తీర్చిన మహానుభావులు
సంస్కార విద్యాబోధనకోసం
పరితపించిన మహనీయులు
నడిచే దైవమై విశ్వంభరకు
మార్గదర్శనం గావించిన ఒక్క సత్యసాయి తప్ప!

పరిపూర్ణ విశ్వజ్యోతియే సాయి

కొప్పరపు బాలామనోహర రావు

తెలియబడుచున్న విశ్వంబు దృశ్యము
తెలివివై సర్వమును కాంచు ద్రష్ట నీవు
ఇంతకంటెను అన్యమేదియును లేదు
సత్యమిది సర్వ వేదాంత సంగ్రహంబు - టాటా

ఉషస్తుడు యాజ్ఞవల్క్యుని అడిగినది -

1). లోకంలో ఇది ఆవు, ఇది గుఱ్ఱము అన్నట్లు, ఇది బ్రహ్మమని నిర్దేశించి స్పష్టముగా చెప్పగలవా?

యాజ్ఞ: “లోకంలో ఇంద్రియములు, విషయములు (శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధములు) అనే విభాగము లున్నవి కదా! దానిని బట్టి ద్రష్ట - దర్శనము (దృక్కు) - దృశ్యము అను విభాగములున్నవి. కానీ, సర్వస్వరూపంగా ఆత్మ మాత్రమే ఉన్న పరిస్థితిలో పై విభాగములుండవు. ద్రష్ట తానే, తానే దృష్టి, తానే దృశ్యము. ఆత్మను నామరూపాలుగా నిర్దేశించి చూపించుట అసాధ్యము, అన్నింటినీ తెలుసుకునేవాడవు నీవైనప్పుడు దానిని తెలుసుకునే వేరొక వస్తువు ఎక్కడుంటుంది? అది అసంభవము. కనుక, పరమార్థ స్థితిలో బ్రహ్మము అనుభవమునకు వచ్చుటయే తప్ప దానికి ఎటువంటి వ్యవహారం ఉండదు.” ఈ నిగూఢమైన విషయాన్ని భగవాన్ ఏవిధంగా సరళంగా వివరించారో చూడండి:

ఇది ఘటంబిది పటంబిది గృహమ్మిది కుడ్య
మిది అరణ్యము శైలమిదియటంచు
ఇది భూమి యిది జలంబితడు వైశ్వానరుం
డిది గాలి ఆకాసంబిదియటంచు
ఇతడు దివాకరుండితడు నిశాకరుం
డివి తారలు గ్రహంబులివియటంచు
ఇవి అచేతనములౌ ఇవి చేతనములంచు
అతడీతడితడాతడయటంచు

అరయ నాకంటె భిన్నంబులై జడంబు
లైన బాహ్యపదార్థ సహితములెల్ల
సాధనలు లేక ఎఱిగెడి సాక్షినగుచు
నేను చిద్రూపుడంచునునెరుగరయ్య!

“ఇవి ఇట్టివి అని తెలుసుకునే సాక్షికి, చిద్రూపునకు గుర్తించేవాడు ఇంకెక్కడున్నాడు? ఆయనే అన్నింటినీ గుర్తిస్తాడు. ఇక్కడ ‘నేను’ అనే పదము మేను - అనగా శరీర భావంతో చెప్పినది కాదు. అఖండ సచ్చిదానంద పరబ్రహ్మ భావంతో వివరించినది అని గ్రహింపదగును.

తరువాత కపోలుడు అడిగిన ప్రశ్న -

2). “సాక్షాదపరోక్షాత్” అన్న పచనానుసారం బ్రహ్మమును వ్యాఖ్యానింపుము.

యాజ్ఞ: ఆత్మ ఆకలిదప్పలు, శోకమోహములు, జరామరణములు లేనిది. అది నిత్యసన్నిహితము. నిత్యసిద్ధము. అన్నింటిలోపలనున్నది అదియే! అయితే, ఆత్మానుభవమునకు పుత్ర, విత్త, దారలయందు మమకారమును పరిత్యజించాలి.

తరువాత గార్గి అను సన్న్యాసిని అడిగిన ప్రశ్న -

3). ఈ సృష్టి అంతా ఆరంభంలో నీటియందు ఉండని అందురు. ఆ నీటికి ఆధారమేమిటి?

(పిండిని ముద్దగా ఉంచుటకు నీరు ఎట్లు ఆధారమో భూమి పొడిపొడిగా విచ్చిపోకుండా ఉండుటకు క్రింద నీరు అట్లే ఆధారము)

యాజ్ఞ: వాయువే ఆధారము.

దీనికి ఆధారమేమిటి? అంటూ గార్గి ఎన్నో ప్రశ్నలు వేసినది.

యాజ్ఞ: అన్నింటికీ ఆధారము బ్రహ్మము.

గార్లి: బ్రహ్మమునకు ఆధారమేమి?

యాజ్ఞ: ఈ లోకము, పరలోకము, సకల భూతములున్నూ వాయువుతోనే కూర్చబడినవి (ఇచ్చట వాయువు అనగా ‘గాలి’ కాదు. సూక్ష్మమైన ఆకాశంవలె అంతటా వ్యాపించి ఉన్న ‘ప్రాణతత్త్వమ’ని భావించాలి) అంతర్యామి అనగా, “ఉదకములు, అగ్ని, వాయువు, అంతరిక్షము, ద్యులోకము, ఆదిత్యుడు, దిక్కులు, చంద్రుడు, నక్షత్రాలు, ఆకాశము, అంధకారము, తేజస్సు మొదలైన అన్నింటిలోపల ఉంటూ ఆయా పదార్థములు శరీరముగా కలిగి, ఆయా అధిష్ఠాన దేవతలచే కూడ తెలియబడక అన్నింటినీ నియమించువాడు అమృతదైన అంతర్యామి. అంతేకాదు. ప్రాణము, వాక్కు, నేత్రము, శ్రోత్రము, మనస్సు, చర్మము, విజ్ఞానము, వీర్యము - వీటన్నింటియందుండి తెలియబడక వాటిని నియమించువాడే అంతర్యామి. అతడే సర్వనియంత. ఇంద్రియములచే తెలియబడువాడు కాదు. అంతయూ ఆకాశమునందు కూర్చబడినది.

గార్లి: ఆకాశము దేనియందు కూర్చబడినది?

యాజ్ఞ: ‘అక్షరము’ నందు కూర్చబడియున్నది. స+క్షర = అక్షర (నాశనము లేనిది).

గార్లి: అక్షరమంటే ఏమిటి?

యాజ్ఞ: “పరబ్రహ్మము”. ఈ అక్షరుడైన పరమాత్మ శాసనమునందే సూర్యచంద్రులు, భూమ్యాకాశములు, రాత్రిపగలు మొదలైన కాల భేదములు - ఒకటేమి, ప్రపంచ వ్యవహారమంతా జరుగుచున్నది. ఈ అక్షర తత్త్వాన్ని తెలియకుండా తపస్సుగాని, యజ్ఞయాగాది కర్మలుగానీ ఏమి చేసిననూ ప్రయోజనం లేదు. వాటివలన మరల సంసారమేర్పడును.

జనకునికి, యాజ్ఞవల్క్యునికి జరిగిన సంవాదము:

జ: సూర్యుడు అస్తమించినప్పుడు జ్యోతి ఏది?

యా: చంద్రుడే జ్యోతి.

జ: చంద్రుడు అస్తమించగా జ్యోతి ఏది?

యా: అగ్నియే జ్యోతి.

జ: అగ్ని శాంతించిన తరువాత జ్యోతి ఏది?

యా: వాక్కే జ్యోతి.

జ: వాక్కు ఉపశమించినప్పుడు ఏది జ్యోతి?

యా: అన్నీ ఉపశమించినప్పుడు ఆత్మయే జ్యోతి. ఒక అద్భుతమైన, విచిత్రమైన శక్తి శరీరంలో ఉండి శరీరముచే పనులు జరిపించుచున్నది. అదియే ఆత్మజ్యోతి.

జ్యోతి అనగా ఆత్మజ్యోతి అన్నాడు, యాజ్ఞవల్క్యుడు (బృహదారణ్యకోపనిషత్తు).

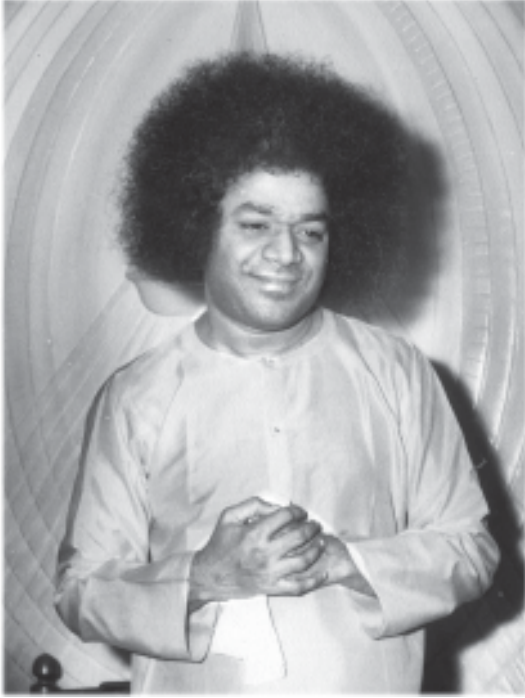
“ఆత్మ సూర్యులకు సూర్యుడు, ప్రకాశమునకు ప్రకాశము. అదియే పరంజ్యోతి. అదియే స్వయంజ్యోతి” అని అన్నారు భగవాన్ బాబా.

**“అంతర్జ్యోతి బహిర్జ్యోతిః ప్రత్యగ్జ్యోతి పరాత్పరః
జ్యోతిర్జ్యోతి స్వయం జ్యోతి ఆత్మజ్యోతి శివోన్మహమ్
ఆత్మజ్యోతి మనోజ్యోతి జ్యోతిశ్చక్షు సపశ్యతి
సబాహ్యభ్యాస్తరజ్యోతి స్సాజ్యోతి శివముచ్యతే”**

భగవాన్ బాబా ప్రబోధించిన జ్యోతి ధ్యానము ఒక విశిష్టత సంతరించుకున్నది. జ్యోతిని అఖండ దివ్యప్రేమగా అభివర్ణించారు. ఇది సామాన్య సాధకునకు అందుబాటులో ఉన్న సాధన. జ్యోతిని ఆత్మగా భావించుటకంటే అఖండ ప్రేమగా అవగాహన చేసికొనుట సులభం. బయట జ్యోతిని ఆధారం చేసుకొని, దానిని మనసునందు నిల్పుకొని, దైవంగా ధ్యానిస్తే, అది మనలోని సహజమైన ఆత్మతత్త్వాన్ని, ఆత్మజ్యోతిని అనుభవంలోకి తెచ్చుకొనుటకు ఉపకరిస్తుంది. చివరకు తానే ఆ జ్యోతి అనే నిశ్చయం కలుగుతుంది. జ్యోతి ధ్యానమువలన ఆత్మధ్యాన నిష్ఠదై ముక్తిసందేహమవును.

**జ్యోతి ఇతండు! ప్రేమగల జ్యోతుల నుండెడి ఆత్మజ్యోతి
జ్యోతియే సత్యధర్మముల జ్యోతికి ఆదిపతాక ధాత్రిలో
ఈతడు శాంతి జ్యోతి, మరి ఈతడు భక్తుల ప్రేమజ్యోతి
భూతలమందు సాయి పరిపూర్ణ మనోహర విశ్వజ్యోతియే!**

“నేను నీ హృదయవాసిని”

ఆదూరి శ్రీనివాసరావు

చాలా సంవత్సరాల క్రితం శ్రీ జయప్రకాశ్ నారాయణ్ (స్వాతంత్ర్య సమర యోధుడు) భగవాన్ తో మాట్లాడుతున్న సందర్భంలో ఒక ప్రశ్న అడగాలనుకున్నారు. ఆయన అనుకున్నదే తడవుగా భగవాన్ తక్షణం సమాధాన మిచ్చినారు. ఆయన స్వామికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుంటూ, “స్వామీ! నేను అడుగకుండానే నా ప్రశ్నకు మీరు సమాధానం చెప్పినారు” అని ఆశ్చర్యం వ్యక్తపరచగా, స్వామి నవ్వుతూ, “నేను ఉండేది నీ హృదయంలోనే కదా!” అన్నారు. అంటే, భగవంతుని శాశ్వత నివాసం భక్తుల హృదయమేనన్నమాట. అందుకే మనము స్వామిని, “సర్వహృద్వాసినే నమః” అని పూజిస్తాము. నిజానికి పరమాత్మ నివసించేది వైకుంఠంలోనో, కైలాసంలోనో కాదు; భక్తుల హృదయాలలో.

కొరవ సభలో తన వలువలూడ్చుతున్న సమయంలో ద్రౌపది, “ద్వారకవాసా! హే కృష్ణా!” అని పిలిచింది. కృష్ణుడు పలకలేదు. “హే బృందావన సంచారీ!” అని పిలిచింది. కృష్ణుడు పలకలేదు. “హే హృదయవాసీ!” అని పిలిచిన తక్షణమే కృష్ణుడు ప్రత్యక్షమై అక్షయ వలువల నొసంగినాడు. తర్వాత ఒక సందర్భంలో ద్రౌపది శ్రీకృష్ణుని ఆలస్యానికి కారణమడిగితే, “అది నీ ప్రార్థనలో ఉన్న దోషమే! నేను ద్వారకనుండో, లేక బృందావనంనుండో ఇక్కడికి రావాలంటే ఎక్కువ కాలం పడుతుంది కదా! ‘హృదయవాసీ’ అని పిలిచిన తక్షణమే నేను నీలోనే ఉన్నాను కనుక, వెంటనే సహాయం అందజేశాను” అని వివరించాడని స్వామి చెప్పారు. కనుక, మన హృదయవాసి పరమాత్మ అనుకుంటే, వెంటనే పలుకుతారు.

పూర్వకాలంలో ఒక వ్యాపారి కాశీకి బయల్దేరినాడు. ఆరోజుల్లో రైళ్ళు, విమానాలు, బస్సులవంటివి లేవు కదా! కాలినడకన ప్రయాణమైనాడు. తన దారి ఖర్చులకు కొంత ధనాన్ని ఒక మూటలో కట్టుకుని పోతున్నాడు. అయితే, దీన్ని ఒక తుంటరి గమనించాడు. ఎలాగైనా ఆ ధనపు మూటను కాజేయాలని ఒక పథకం పన్నాడు. “నేనూ కాశీకే పోతున్నాను. కలసి ప్రయాణం చేద్దాం” అన్నాడు. వ్యాపారి సరేనన్నాడు. ఇద్దరూ కబుర్లాడుకుంటూ, ఆ రాత్రి ఒక సత్రం గదిలో బసచేశారు. ఇద్దరూ నిద్ర కుపక్రమించారు. ఐతే, ఆ తుంటరి మాత్రం మేలుకునే ఉన్నాడు. ఆ వ్యాపారి గురుపెట్టి హాయిగా నిద్రపోతుంటే, ఈ తుంటరి ధనపుమూటకై వెతకటం ప్రారంభించాడు. ఆ గదిలో అల్మారాలు లేవు. చాపక్రింద దాచినాడేమోనని మెల్లగా వెతికినాడు. అక్కడ లేదు. వ్యాపారి తలగడ క్రింద కూడా ఎలాగో జాగ్రత్తగా వెతికినాడు, ఐనా కనిపించలేదు. తెల్లవారి లేచిన తరువాత, “అయ్యా! ఇక్కడ దొంగలున్నారుట. తమరు ధనపుమూటను ఎక్కడ దాచినారు?” అని అడుగగా, ఆ వ్యాపారి నవ్వుతూ, “నీ తలగడ క్రింద ఉంచినాను” అన్నాడు.

అలాగే, ప్రతి వ్యక్తి కూడా తనలో ఉన్న దైవాన్ని గమనించుకోలేక, బయట గుళ్ళలోనూ గోపురాల్లోనూ వెతుకుతున్నాడు. “అంతశ్చరతి భూతేషు గుహాయాం

విశ్వమూర్తిషు” అన్నట్లుగా సర్వభూతాంతరాళములలో ఉన్న దివ్య చైతన్యంకోసం పరిశోధించినట్లయితే, భగవంతుడు వ్యక్తమవుతాడు. ధ్రువుడు, “ఓం సమో భగవతే వాసుదేవాయ” అనే ద్వాదశాక్షరీ మంత్రాన్ని తదేకంగా జపించటంవల్ల తన అంతరంగంలోనే ఉన్న పరమాత్మ వ్యక్తమైనాడని స్వామివారు చెప్పినారు. కనుక, స్వామి మన హృదయవాసి అనే విశ్వాసంతో సుతించినా, స్తుతించినా వ్యక్తమవుతారనేది సత్యము.

ఒకసారి మేమంతా బృందంగా, నెల్లూరు జిల్లా నాయుడుపేట, నూతన మందిరానికి స్వామివారికోసం ఒక సింహాసనాన్ని కొయ్యతో తయారు చేయించి, ప్రశాంతినిలయం తీసుకొని వచ్చినాము. అక్కడ ఉంచి,

స్వామివారికోసమై సాయంవేళ వేచి ఉన్నాము. స్వామి దయతో మా చెంతకు రాగా, “స్వామీ, మేము స్వామివారి సింహాసనం తెచ్చుకున్నాము. స్వామివారు అనుగ్రహించి ఒక్కసారి ఆసీనులైనట్లయితే, మేము తీసుకుని వెళ్ళి నాయుడుపేట నూతన మందిరంలో ఉంచుకుంటాము” అని ప్రార్థించాము. స్వామి చిరునవ్వుతో, “బంగారూ! నా సింహాసనం ఇది” అని తమ వ్రేలుతో నా గుండె చుట్టూ త్రిప్పి చూపినారు. తరువాత సింహాసనం మీద కూర్చుని దివ్యోపన్యాసంకూడా ఇచ్చిన కారుణ్యహృదయుడు, మన హృదయవాసి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు.

“నా హృదయమే స్వామి సింహాసనం... నా పూజనం నీకు నీరాజనం” అని పాడుకుందామా!

తత్త్వమసి

1975 నుండి ఆమరణాంతం 2011 వరకూ డా॥ నరోత్తమ్ ఎమ్. అల్రేజా పుట్టపర్తి జనరల్ హాస్పిటల్లో సూపరింటెండెంటుగా ఉన్నారు. నిష్కామ, నిస్వార్థ, నిరాడంబర జీవితం గడిపారు. చివరి రోజుల్లో ఆయనకు కొంచెం చెముడు వచ్చింది. స్వామివద్దకు వచ్చినప్పుడల్లా హాస్పిటల్లో ఉండే రోగుల వ్యాధులు, చికిత్సల గురించి మాట్లాడేవారు. స్వామి నవ్వుకునేవారు, అభయమిచ్చేవారు.

ఒకసారి డా॥ అల్రేజాతో, “నువ్వు ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలు బాగా చదివేవు కదా! నీకేమైనా సందేహాలుంటే అడుగు” అన్నారు.

అల్రేజా తడుముకోకుండా, “స్వామీ, మీ ఉపన్యాసంలో కొద్ది క్షణాలలోనే ఆత్మసాక్షాత్కారం కలిగించగల మంత్రాన్ని యాజ్ఞవల్క్యుడు జనక మహారాజుకు చెప్పేడు, అన్నారు. ఆ మంత్రం ఏమిటి స్వామీ? ఏ గ్రంథంలోనూ లేదు” అన్నారు.

“ఆ మంత్రం చెప్పమంటావా?” అని అడిగేరు స్వామి.

అవునని అల్రేజా తల ఊపేరు.

ఆయన భుజంమీద చెయ్యి వేసి, ఆయన చెవివద్ద స్వామి నోరుంచి, “తత్త్వమసి” అన్నారు.

అంతే, అల్రేజా చైతన్యం కోల్పోయి చతికిలబడ్డారు. తన చుట్టూ అంతా ఎక్కడ చూసినా స్వామి రూపమే!

ఆ ఆనంద తన్మయత్వంలో పది నిమిషాలు గడిపి, తిరిగి చైతన్య స్థితికి వచ్చి తన చుట్టూ డాక్టర్లు, వారి మధ్య మందస్థిత వదనంతో, విశ్వరూపం చూపిన స్వామిని చూసి, వారి దివ్య చరణారవిందములకు నమస్కరించేరు.

జాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - 24వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

బృందావనం (బెంగళూరు)కు ఒక ప్రత్యేకత ఉంది. బాబావారు విచ్చేసినప్పుడు ప్రతి రోజు సాయంకాలం, 'త్రయీ బృందావనం' (భగవాన్ నివాస మందిరం)లో విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు వారికి దగ్గరగా కూర్చొని వారి సంభాషణ, చతురోక్తులు, ఉపన్యాసాలు వినే విశిష్ట అవకాశముండేది. శ్రీవారు అక్కడికి విచ్చేసిన ప్రతిసారి అందరికీ సాన్నిహిత్య సౌభాగ్యముజ్జేది. విద్యార్థులు, టీచర్లందరికీ కనీసం ఒకసారైనా సంభాషణనుగ్రహం లభించేది. మళ్ళీ తాము తిరిగి వచ్చేదాకా సరిపడా దివ్య స్మృతులతో, ఆనందంతో నింపేవారు భగవాన్. వారు పుట్టపర్తికి తిరుగు ప్రయాణమైనప్పుడు టీచర్లకు త్రయీ బృందావనంలో హారతిలో పాల్గొనే అదృష్టం లభించేది.

ప్రశాంతి నిలయానికి గురుపౌర్ణిమకు, దసరా, జన్మదినోత్సవాలకు వచ్చినప్పుడు బృందావనంవారిని భగవాన్ చాలా ప్రేమగా పలకరించడం మనకు తెలుసు. "ఎప్పుడొచ్చారు? ఎన్నింటికి బయల్దేరారు?" అంటూ వచ్చి రావడంతోనే విచారించేవారు. ఈరకంగా బృందావనం వారంతా స్వామికి సమీపస్థులు అనే భావం ఉండేది. తల్లికి దగ్గరున్న కొడుకుకన్నా దూరంగా ఉన్నవాడిపైన దృష్టి ఉండటం సహజమే కదా!

నేను ప్రిన్సిపాలుగా చేరి నెలరోజులు పూర్తయినాయి. స్వామి బృందావనం రానే వచ్చారు. యథాప్రకారం త్రయీ బృందావన సమావేశాలు ప్రారంభమయ్యాయి. ఒకరోజున బాబావారు నాతో సంభాషణ ప్రారంభించారు. ఎంత ఇరకాటాన పడేశారో చెప్పలేను. "ఏమి అనిల్ కుమార్! ఆనందంగా ఉన్నదా?" అన్నారు. "మీ దయవల్ల బాగున్నాను స్వామీ" అన్నాను. "నీకు ఇక్కడ బాగుందా? అక్కడ బాగుందా?" అని ప్రశ్నించారు.

"స్వామీ, అక్కడ సత్యసాయి సంస్థలు. ఇక్కడ స్వామి కాలేజి. రెండూ స్వామివే కదా! రెండూ బాగున్నాయి" అన్నాను.

"కాదు, రెండింటిలో ఏది కొంత ఎక్కువ బాగుందో చెప్పు" అన్నారు.

"స్వామీ, ఈ రెండుచోట్లా నేను భాగస్వామినే కదా! ఏది ఎంత బాగున్నా అందులో నాకు కూడా భాగం, బాధ్యత ఉన్నవి కదా" అన్నాను.

"ఏమి అట్లాగంటున్నావు? చెప్పు. ఫరవాలేదు. అక్కడ, ఇక్కడలలో ఏది ఎక్కువగా బాగుందో చెప్పు" అని ప్రశ్నించి వదలిపెట్టడం లేదు.

"స్వామీ, ప్రస్తుతం ఈ కాలేజీలో ప్రిన్సిపాలుగా ఉంటూ నేనెలా నిర్ణయించేది?" అన్నాను.

"అది సరే, నేనడిగింది ఏది బాగుందని. చెప్పు"

ఇక తప్పించుకునే పరిస్థితి లేదు. అందరూ నేను ఏమి చెప్తానో అని ఆదుర్దాగా, ఆసక్తిగా వింటున్నారు.

"స్వామీ, ముందుగా నన్ను క్షమించమని మనసారా ప్రార్థిస్తున్నాను. స్వామి సాక్షిగా చెప్తున్నాను. ఆంధ్రదేశంలో స్వామి సంస్థలలో పనిచేసిన అనుభవంతో చెప్తున్నాను. మన్నించండి. ఇళ్ళలో ఎంత పని భారమున్నా, పిల్లాజెల్లా ఉన్నా, ఆదివారం అనేసరికి ఇళ్ళువాకిళ్ళు వదిలేసి, సేవాకార్యక్రమాలలో పాల్గొనే సాయి భక్తులగురించి, సేవాదళంగురించి ఎంతని చెప్పను! ఎంత చెప్పినా చాలదు. కొన్ని సందర్భాలలో సాధనా శిబిరాలు నిర్వహిస్తారు. సేవాదళ క్యాంపులు నిర్వహిస్తారు. ఇంక, తూర్పు, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలలో బ్యాచీలవారిగా నిర్ణీతమైన రోజులలో దూరప్రాంతాలలో, కొండ అడవి ప్రదేశాల్లో, రహదారికానీ, విద్యుత్తుకానీ లేని మారుమూల

ఊళ్ళలో రోజుల తరబడి సేవాశిబిరాలలో ఉంటూ, అందినదాన్ని తింటూ, నిరంతరం శ్రమించే సాయి భక్తుల సేవాతత్పరత అంచనాలకు అందదు. సాయి శక్తి వారిని నడిపిస్తుంది. సాయి అనుగ్రహం ఆయా కార్యక్రమాలను దిగ్విజయంగా జరిపిస్తున్నది. పుష్కరాల సందర్భంగా స్వామి ఆశీస్సులతో నిర్వహించిన సేవాకార్యక్రమాలు ఎనలేనివి, సాటిలేనివి. తెల్లవారుఝామున 3 గంటలనుండి రాత్రి వరకు జరిపే నిరంతర అవిశ్రాంత నిస్వార్థ సేవలు అసమానం. ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చినప్పుడు సాయి భక్తులందరికీ దగ్గరగా దర్శనం లభించదు. వసతి లభించదు. దూరంగా దర్శనం చేసుకుంటూ, స్వామి ఎక్కడ నిలబడి ఎవరిని పలకరించినా తమనే అని భావించి, సంతృప్తి చెందుతూ ఆనంద తన్మయత్వంలో కాలం గడిపే ఆ సాయి భక్తుల భక్తి, సేవాభావం మాటలకందదు. జిల్లాలవారు, రైతాంగం లారీలలో బియ్యం బస్తాలకొద్దీ పంపిస్తారు. ఎవరికీ చెప్పరు. ఏదీ ఆశించరు. ఏ గుర్తింపూ కోరుకోరు. ఏది చేసినా స్వామి చేస్తున్నారన్నదే వారి భావం. ఆ త్యాగనిరతి అద్భుతం.

కానీ, స్వామికి సమీపంగా ఉంటున్న మాకు ఆవిధంగా ఉండదు. స్వామి దగ్గరగా రావాలి, పాదసమస్కారం ఇవ్వాలి, ఉత్తరాలు తీసుకోవాలి, నన్ను పలకరించాలి, నేను స్వామి దృష్టిలో పడాలి, స్వామికి దగ్గరవ్వాలి, అందరూ నేను స్వామికి దగ్గరనుకోవాలి, వగైరా కోరికలు, ఆశలు పుట్టలుపుట్టలుగా తయారై స్వార్థస్వప్రయోజనాలు పెరిగిపోతాయి. **దగ్గరగా ఉంటున్న మాకన్నా దూరంగా ఉన్న ఆ సాయి భక్తులే గొప్ప అనిపిస్తుంది నాకు** అన్నాను.

ఎలా అన్నానో, ఆ దైర్యం ఎక్కడినుండి వచ్చిందో చెప్పలేను. స్వామి నాచేత చెప్పించారనుకోవాలి. అందరూ నిర్ఘాంతపోయారు. అక్కడి వాతావరణం సీరియస్ గా మారిపోయింది. ఎందుకంటే, అక్కడున్నవారంతా కాలేజి విద్యార్థులు, టీచర్లు, ప్రత్యేక అతిథులు. అయితే, నాకు ఆందోళన, విచారం ఏ కోశానా లేవు. కారణం, ముందుగానే నన్ను క్షమించవలసిందిగా స్వామిని కోరాను.

ఆ తరువాత ఒక టీచరు నాతో అన్నాడు, “సార్, తప్పు చేశారు. స్వామికి పిల్లలంటే ప్రాణం. కనుక, అక్కడి భక్తులకన్నా ఇక్కడి పిల్లలు సమీపస్థులు, మెరుగు అని

మీరు చెప్పాలని స్వామి ఆశిస్తారు. ఇప్పుడు స్వామి ఏమనుకుంటున్నారో ఏమో!”

ఆయనకి కృతజ్ఞతలు చెప్పి, “నా తత్త్వం నాది. స్వామికి తెలియనిది కాదు. నాటకాలు ఆడలేను” అన్నాను.

C

ప్రతి నెలా మా ఆవిడ గుంటూరునుంచి బెంగళూరు వస్తూ పోతూ ఉండేది. ఈ ప్రకారం సంవత్సరంపైనే గడిచింది. మా ఇంట్లో నాకొక్కడికే వంటావార్సూ రావు. ఇన్ స్టెంట్ కాఫీ కలుపుకోవడం వచ్చు. అంతే! ఇక చివరికి కనీసం అన్నం, పప్పు, కూర అన్నా నేర్చుకుంటానని, గోడకి తగిలించిన క్యాలెండరు వెనుక మా ఆవిడ విధివిధానాలు పాయింట్లు ప్రకారం వరుసక్రమంలో వ్రాసింది. కుక్కర్ కడగవలెను, కప్పు బియ్యం పోయవలెను వంటి గైడ్ లైన్సు రాసి, గుంటూరుకు ప్రయాణమైంది.

మరుసటిరోజు నా మొదటి వంట ప్రయోగమన్న మాట. స్వామి పర్తికి 9.30కి ప్రయాణమవుతున్నారని తెలిసింది. మందిరంలో హారతి సమయానికి చేరుకోవాలి. ఈలోగా వంట పూర్తి కావాలని నిశ్చయించుకున్నాను. క్యాలెండరు దగ్గర పెట్టుకుని, ఒకటి తరువాత ఒకటి పాయింట్లు ప్రకారం అనుసరించి, పైన మూత నాజిల్ తో సహా విజయవంతంగా స్టాపైన పెట్టగలిగాను. “15 ని॥లలో సిద్ధమగును, విజిల్ వచ్చును. మూడు సార్లు విజిల్ వచ్చినంతనే స్టా ఆర్పివేయవలెను” అని వ్రాసి ఉంది. అరగంబైంది, గంట అయింది, విజిల్ రాదే!

దాని మానాన దానిని అలాగే వదిలేసి హడావుడిగా మందిరానికి హారతి టైమ్ కి పరిగెత్తాను. అందరూ సిద్ధంగా ఉన్నారు. స్వామి మేడపైనుంచి మెట్లు దిగి క్రిందకు వస్తూ అడిగారు, “**అనిల్ కుమార్! వంట అయిందా?**”

చచ్చాననుకోండి. అందరూ నన్నే చూస్తున్నారు. “ఏమి వంటో స్వామీ, విజిల్స్ రావటం లేదు. గంటయింది. నావల్ల కావటంలేదు” అన్నాను నిస్సత్తువగా. బాబా బిగ్గరగా నవ్వుతూ, “**విజిల్స్ ఎలా వస్తాయి? కుక్కర్ లో నీవు నీళ్లు పోయలేదు. ఆ పాయింట్లు రాసుకోలేదు**” అన్నారు.

సిగ్గుతో చచ్చిపోయాననుకోండి. మళ్ళీ వెంటనే అన్నారు, “**నీకు ఈ వయస్సులో ఏమి వస్తుంది? ఏం నేర్చుకుంటావు? క్యాంటీనులో తిను, సరిపోతుంది.**”

సర్వజ్ఞులైన స్వామికి నా వంట ప్రయోగం గురించి తెలియకుండా ఎలా ఉంటుంది! తలుచుకుంటే, ఆ సన్నివేశం కడుపుబ్బ నవ్విస్తుంది.

C

ఉదయం దర్శన సమయం కావస్తున్నది. బృందావనం మెయిన్ గేటులోంచి వస్తున్నాను. అంతమందిలో ఒకాయన నాదగ్గరకు వచ్చి, “నేను హైదరాబాదునుంచి వస్తున్నాను. మీగురించి విన్నాను. ఇక్కడ ప్రిన్సిపాలుగా ఉన్నారని తెలిసింది. నా పుస్తకం ఆరు భాషల్లోకి అనువదించబడింది. వాటిని తీసుకొచ్చాను. బాబావారికివ్వాలి. నన్ను లోపలికి తీసుకెళ్ళగలరా? ప్లీజ్” అన్నారు.

“అయ్యా, మీ పుస్తకం వివరాలు చెప్పండి. తమరి నామధేయం?” అన్నాను. పెద్దాయన వినమ్రంగా, “నేను వృత్తిరీత్యా డాక్టర్ని. నా పేరు డా॥ కాకడే. “శిరిడీ టు పర్తి” అన్న గ్రంథం వ్రాశాను” అని సమాధానమిచ్చారు.

బృందావనంలో భక్తులంతా సాయీరాం షెడ్ (ప్రస్తుతం సాయీ రమేష్ హాలు)లో కూర్చుంటారు. కాస్త ముందుకు వెళితే, ఒక గేటులోపల సిమెంటుతో చేయబడిన కొన్ని బల్లలు ఉంటాయి కూర్చోవడానికి. వాటికి ఎదురుగా స్వామివారి నివాస మందిరం, త్రయీ బృందావనం. నన్ను ఈ పెద్దాయన లోపలికి తీసుకెళ్ళమని కోరుతున్నాడు. ఏ లోపలికి? ఎంత లోపలికి? ఇదీ ప్రశ్న. అసలు నాకు సాధ్యమా? కాదు, కూడదు, అంటే నా హోదా, గౌరవప్రతిష్ఠలకే భంగం.

బాబాపై భారం వేసి ధైర్యంచేసి, డా॥ కాకడేగారిని లోపలికి తీసుకెళ్ళి ‘త్రయీ బృందావనం’ ఎదురుగా సిమెంటు బెంచీపైన కూర్చోబెట్టాను. స్వామి వెలుపలికి రాగానే లేచి వరుసగా నిలబడిన భక్తులు, విఐపిలతోపాటు నిలబడమన్నాను. వారి ప్రక్కనే నేను నిల్చొని ఉన్నాను.

సమయం అయింది. సూర్య భగవానుడి నునులేత కిరణాలు పడుతున్నాయి. వికసించిన బృందావనం పూలు చల్లని చిరుగాలికి తలలాపుతున్నాయి. భగవాన్ తలుపులు తెరుచుకుని మెల్లగా నడుచుకుంటూ వచ్చి మా ముందు నిలుచున్నారు. “ఈయనను ఎందుకు తీసుకొచ్చావు? నీకు అభిమానమెక్కువ. ఆంధ్రావారని ఇక్కడ నిలబడమన్నావు” అన్నారు, చిరుకోపం నటిస్తూ.

“స్వామీ, నాకు అభిమానమా?!” అన్నాను.

“అవును, హైదరాబాదువాడని అభిమానం” అన్నారు.

“స్వామీ, క్షమించాలి. వీరెవరో నాకు తెలియదు. ఇక్కడే పరిచయం. నేను హైదరాబాదువాడిని కాదు. మా ప్రాంతంలో ‘కాకడే’ అని పేరు ఉండదు” అన్నాను.

స్వామి వెంటనే ప్రక్కకు తిరిగి, “ఏమి డాక్టర్ కాకడే! ఎప్పుడొచ్చావు?” అంటూ హిందీలో పలకరించారు.

నాకు మాట రావటం లేదు. పెద్ద ఫూల్ నైపోయాను. “ఎందుకు తీసుకొచ్చావ”ని నన్నడిగి, అభిమానమంటూ మందలించి, తీరా డా॥ కాకడేగారిని నవ్వుతూ పలకరించిన వైనం ఏమనుకోవాలి?! ఎట్లా అర్థం చేసుకోవాలి?! కానీ, ఒక గుణపాఠం నేర్చుకున్నాను. నా అంతట నేను బాబావారి అనుమతి లేకుండా చొరవ తీసుకుని ఆయనని లోపలికి తీసుకురావడం తప్పు అని గ్రహించాను. స్వామికి భక్తునికి నడుమ మధ్యవర్తులుండరు. అంతా లవ్ టు లవ్, హార్డ్ టు హార్డ్ అనే పాఠం నేర్చుకున్నాను. ‘లివింగ్ విత్ గాడ్ ఈజ్ ట్రూ ఎడ్యుకేషన్’ (భగవంతునితో జీవించడమే నిజమైన విద్య) అంటే ఇదేనేమో! డా॥ కాకడేగారికి స్వామి విభూతి అక్షయ పాత్రను సృష్టించి ఇచ్చారు.

నన్ను పిలచి, “డాక్టరుగారి పుస్తకాలు తీసుకురా” అన్నారు. స్వామి కోపగించుకోలేదు, అదే పదివేలు అనుకున్నాను. ఆ పుస్తకాలన్నింటిపైనా స్వామి సంతకం చేసి, కాకడేగారిని ఆశీర్వదించి, త్రయీ బృందావనం మెట్లపైన కూర్చున్నారు. విద్యార్థులందరూ బిలబిలా పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చి క్రింద కూర్చున్నారు.

అక్కడే ఉన్న పూలకుండీలోంచి ఒక చామంతి పువ్వు కోసి స్వామి ఆ పువ్వురేకలను విడదీస్తున్నారు. “ఏమిటివి?” అని నన్నడిగారు. “పుష్పదళాలు స్వామీ” అన్నారు. “ఓ, నువ్వు బోటనీవాడవు కదూ?” అంటూ చమత్కరించారు. ఆ పుష్పదళాలు అరచేతిలో ఉంచుకొని, రెండు అరచేతులూ మూసి ఒక్కసారి దానిపై ఊదారు. అంతే! ఆ దళాలు డైమండ్ ఉంగరంగా మారిపోయాయి. డా॥ కాకడేగారిని దగ్గరకు పిలచి, ఆ అంగుళీయకాన్ని వ్రేలికి తొడిగి ఆశీర్వదించారు. ఆరోజు సాయంకాలం వారి కుటుంబానికి ఇంటర్వ్యూ అనుగ్రహించి, త్రయీ మందిరంలో విద్యార్థుల

నుద్దేశించి ప్రసంగించమన్నారు. ఈ విషయాలన్నింటినీ డా॥ కాకడే గ్రంథస్థం చేశారు.

C

ఆరోజు ఒక కేరళ ప్రముఖ భక్తుని కుమారుని వివాహం స్వామి జరిపించారు. అన్ని ఏర్పాట్లూ జోరుగా సాగిపోతున్నాయి. నాకు పరిచయంలేని ఎవరో వచ్చి, “మా వివాహం కూడా స్వామి జరుపుతానని మాకు కలలో చెప్పారు. దీనికి మీరు సహకరించాలి” అని అడిగారు. నేనేం చెప్పగలను?! వారి కల సాకారం అయ్యేదెట్లా? నేనేమి సమాధానం చెప్పేది? నేనూ పిల్లలు కలవాడిని కనుక, వాళ్ళ పరిస్థితి చూస్తే జాలేసింది. “మీరు స్వామికి విన్నవించుకోండి, ప్రార్థించండి. రేపు ఉదయమే కేరళ వారికి స్వామి వివాహం జరిపించనున్నారన్న వార్త మీరు వినే ఉంటారు. మీ వంతు ప్రయత్నించండి” అన్నాను.

మరీ ఆశ్చర్యపడేలా పెళ్ళి బట్టల్లో వధూవరులు, సరంజామాతో ఇరుపక్షాల పెళ్ళి పెద్దలు సమయానికి అవసరమైతే ఉపయోగపడేలా నాదస్వరంతోసహా వచ్చి పట్టుబట్టలు ధరించి సాయిరమేశ్ హాలులో కూర్చున్నారు.

స్వామి, దర్శనానంతరం కేరళవారిది వివాహం జరిపించి, భోజనాలు పర్యవేక్షించడానికి హాస్టలు డైనింగు హాలుకు వచ్చారు. ఏ కార్యక్రమం జరిగినా ముఖ్యంగా విందులకు విద్యార్థులు, టీచర్లు అతిథులే! ప్రత్యేక ఆహ్వానాలతో నిమిత్తం లేదు. భోజనాలు పూర్తయినాయి. ఈలోగా ఒక పెద్ద మనిషి స్వామి దగ్గరకి వచ్చి, “స్వామీ, మరో వివాహం జరుపనున్నారట. వాళ్ళంతా హాలులో కూర్చుని ఉన్నారు” అన్నారు. “ఏమీ లేదే, నేనెవరికీ చెప్పలేదే” అన్నారు స్వామి.

ఆ పెద్ద మనిషి మధ్యలో నన్ను ఇరికించేశాడు. “స్వామీ! అనిల్ కుమార్ చెప్పేడట. వాళ్ళు సిద్ధపడి వచ్చి అక్కడ కూర్చోని ఉన్నారు” అన్నాడు.

ఇంకేముంది! నేను ముద్దాయివైపోయాను. వెంటనే రమ్మన్నారు. నేను స్వామి ముందు నిల్చున్నాను. “ఏమి! నువ్వు చెప్పావా?” అని స్వామి తీవ్ర స్వరంతో ప్రశ్నించారు.

నేనన్నాను, “స్వామీ, వాళ్ళు బెంగళూరువారు. నాకు దర్శనంలో కలిశారు” అంటూ విషయాన్ని వివరించి,

“నాది ఈ ప్రాంతం కాదు, ఈ భాష రాదు. ఇటీవలే వచ్చాను. పరిచయాలు లేవు. నాకు వివరాన్ని తెలియ జేశారు. అంతేకాని, నా సలహాలేం లేవు ఇందులో స్వామీ” అని మొరపెట్టుకున్నాను.

“అవును, తెలుసులే” అంటూ త్రయీ మందిరం వైపుగా నడిచారు, భగవాన్.

నేను తీరా హాలులోకి వచ్చేసరికి పెళ్ళివారు కనిపించారు. దిగాలుగా కూర్చున్నారు. నాకు వారిని చూస్తే జాలేసింది. అయ్యాచిత సలహా ఇచ్చాను. “మీరు ఉదయం స్వామి దర్శనం చేసుకున్నారు. ఈరోజే ముహూర్త మంటున్నారు. బంధువులంతా వచ్చేశారు పాపం. నా సలహా మీకు నచ్చితే ఆ పని చెయ్యండి. ఇవే కార్తలో వెళ్ళి అల్సూరులోని శిరిడీ సాయి గుళ్ళో వివాహం జరిపించండి. సాయంకాలం దర్శనానికి, భజనకు రండి. ప్రార్థిద్దాం. వారి దయ. మీకు తప్పక పాద నమస్కారం చిక్కుతుంది. మీకు ఆనందం అందిస్తారు, బాబావారు” అన్నాను.

నేనేదో గొప్ప భక్తుడిగా పలికిన మాట ఇది అని మీతో బుకాయించలేను. వాళ్ళని సంతృప్తిపరుద్దామని అన్నాను, అంతే!

వాళ్ళు అలాగే చేశారు. సాయంకాలం దర్శనానికి పెళ్ళిబట్టలతో వచ్చారు. స్వామి వాళ్ళందరికీ పాద నమస్కారాలిచ్చి ఆశీర్వాదించారు. వాళ్ళందరూ స్వామి స్వయంగా వివాహం జరిపినంత ఆనందపడ్డారు. స్వామి నా పరువు దక్కించారనుకున్నాను. ఆనందసాయి, అభయప్రదాయి అంటూ అందరూ కీర్తించారు.

ఈనాడు ఆ పెళ్ళి కొడుకు స్వామికి చాలా సన్నిహితు డైనాడు. ఎందరికో ఆదర్శంగా ఉన్నాడు. విశేషమేమంటే, నాడూ నేడూ ఒక్కలాగే ఉన్నాడు. చిన్న వయస్సులోనే స్వామికి దగ్గరై వినయంగా ఉండటం అరుదు. ఏమి దిక్కుమాలిన మాయ ఆవరిస్తుందేమోకాని, ఏ కొద్దిగా స్వామికి దగ్గరైనా, ఏ కొన్నిసార్లు స్వామి పలకరించినా, ఇంక ఆ మనుషుల్ని పట్టలేం. ఇక్కడే కొంత సంయమనం పాటిస్తే మనకు బాగుంటుంది. అందరి దగ్గరా మంచి పేరు వస్తుంది. లేకపోతే, స్వామే ట్రీట్మెంటు ఇచ్చి అహంకారం అణచివేస్తారు.

(సశేషం)

సముద్రుడు సమర్పించిన హారం

ఎ. జనార్దన్ రెడ్డి

అది 1958 నవంబరు నెల ఆఖరి వారం. “జనార్దన్! స్వామి సౌత్ ఇండియా టూర్ వెళుతున్నారు. నువ్వుకూడా వస్తున్నావు. ఎవ్వరితో చెప్పకు. మూడవ రోజు మన ప్రయాణం. బట్టలు అవి చూసుకో” అని స్వామి చెప్పినప్పుడు నేను ఏ జన్మలో చేసుకున్న పుణ్యమో స్వామి అనుగ్రహానికి పాత్రుడనయ్యాను అనిపించింది.

డిసెంబరు మొదటివారంలో ప్రశాంతి నిలయము నుండి కారులో బెంగళూరు వెంకటరామన్ గారి ఇంటికి వచ్చాము. అక్కడినుండి నాలుగవ రోజున టూర్ కు బయల్దేరాము. మొత్తం ఐదు కార్లు బయల్దేరినాయి. కారు సాగిపోతుంటే స్వామివారు దారిలో అనేక చోట్ల బారులు తీరిన భక్తులతో మాట్లాడుతూ, పాదనమస్కారములు ప్రసాదిస్తూ, పండ్లు, బిస్కెట్స్ ప్యాకెట్లు ఇచ్చి ఆశీర్వాదించారు.

మధురైకి వచ్చేముందు మైసూరులో రామచంద్రయ్య శెట్టిగారి ఇంట్లో మాకు టిఫిన్, భోజనాలు ఏర్పాటు చేశారు. వారి ఇంట్లోని భజన మందిరంలో భగవాన్ బాబావారి కలర్ ఫోటో ఒకటున్నది. ఆ ఫోటో పెట్టిన రోజున, భజన జరుగుతున్న సమయంలో భగవాన్ ఆ పటములోనుంచి అక్కడ చేరిన భక్తులందరికీ దర్శనం ప్రసాదించినారట. స్వామివారి ఆజ్ఞతో ఆయన కూడా కన్యాకుమారి టూర్ కు మాతోపాటు వచ్చినారు.

ఆ సమయంలో శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావుగారు కేరళ గవర్నర్ గా ఉన్నారు. మైసూరునుంచి త్రివేంద్రం చేరుకొని మేమందరం రాజ్ భవన్ లో బస చేశాము. ముక్కోటి ఏకాదశి సందర్భంగా, స్వామివారి ఆదేశం మేరకు అనంతపద్మాభస్వామి ఆలయమునకు వెళ్ళి దర్శనము చేసుకొని వచ్చాము. ఆరోజు సాయంత్రం స్వామివారు మమ్మల్ని కోవలం బీచ్ కు తీసుకొని వెళ్ళినారు. బీచ్ లో ఒకచోట నిలబడి, “ఏయ్ జనార్దన్! కెమెరా

తీసుకొని వచ్చినావా?” అని అడిగారు. వెంటనే పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళి కెమెరా తెచ్చాను.

అందరమూ బీచ్ ఇసుకలో స్వామికి దగ్గరగా కూర్చున్నాము. కొద్దిసేపు భజన చేసిన తరువాత, స్వామివారు వైకుంఠ ఏకాదశి విశిష్టతనుగురించి చెప్పినారు. ఇంతలో అక్కడ గొప్ప సువాసన వచ్చింది. స్వామివారు అమృతము తీస్తున్నారు, అని కస్తూరిగారు నాతో అన్నారు.

స్వామివారు తమ రెండు చేతుల వ్రేళ్ళను ఒకదానితో ఒకటి ఆన్చి పట్టుకున్నారు. “ఏయ్ జనార్దన్! ఆ పాత్ర తెచ్చి నాదగ్గర పెట్టు” అన్నారు. భగవాన్ వ్రేళ్ళనుండి ఫౌంటెన్ లోనుంచి నీరు చిమ్మినట్లుగా అమృతము ఎగసిపడి ఆ పాత్ర నిండిపోయింది. భగవాన్ లేచి ఒక స్పూన్ తో స్వయంగా మా అందరి నోట్లో అమృతము వేశారు. మాతోపాటు కూర్చున్న జాలర్లకు కూడా అమృతము ప్రసాదించి పాదనమస్కారం అనుగ్రహించారు. రాత్రికి అందరం త్రివేంద్రం చేరుకున్నాము.

బెంగళూరునుండి మైసూరు, తిరునల్వేలి, ట్రిచ్చీ, మధురై, కురుతాళం, పెరియార్ డ్యామ్, సురందై మీదుగా మధ్యాహ్నం 12 గంటలకు కన్యాకుమారి చేరుకున్నాము. మధ్యాహ్నం పెద్దపెద్ద అలలతో అల్లకల్లోలంగా ఉన్న సముద్రము సాయంత్రం ఐదు గంటలకు వెళ్ళినప్పుడు చాలా ప్రశాంతంగా ఉంది. భగవాన్ బీచ్ లో నడుస్తూ, ఉన్నట్లుండి వెనుకకు తిరిగి, “స్వామి వెళ్ళిపోతున్నారు. మీరూ వస్తారా?” అని అడిగారు. మేము ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నాము. భగవాన్ సముద్రపు అలలకు 15 గజాల దూరంలో ఉన్నారు. వారికి 10 గజాల దూరంలో మగవారం ఉన్నాము. మా వెనుక మహిళలున్నారు.

స్వామి మావైపు తిరిగి, “మనము సముద్రము దగ్గరకు వెళ్ళడం లేదు, సముద్రుడే మనదగ్గరకు వస్తున్నాడు.

చూడండి” అన్నారు. “జనార్దన్! ఫోటో తీసుకో, సముద్రుడు వస్తున్నాడు” అన్నారు. స్వామివారి మాటతో ఒక పెద్ద అల సముద్రము నుండి లేచి వచ్చి స్వామివారి రోబ్బీ మోకాళ్ళ వరకు తడిపివేసింది. వెనుక ఉన్న మా అందరి దుస్తులు తడిసిపోయాయి.

వచ్చిన అల వెనుకకు వెళుతుంటే, “ఏయ్, మీరెక్కడ చూస్తున్నారు? సముద్రుడు వచ్చి స్వామి పాదాలు కడిగి వెళుతున్నాడు” అంటూ, “ఇప్పుడు సముద్రుడు మళ్ళీ వచ్చి స్వామికి హారము వేయబోతున్నాడు. ఈసారైనా సరిగా చూడండి. ఏయ్ జనార్దన్, ఫోటో మంచిగా తీసుకో” అన్నారు.

వెంటనే మరొక పెద్ద అల వచ్చింది. సముద్రుడు మాల వేస్తాడని నేను కెమెరా స్వామి కంఠమునకు నేరుగా ఫోకస్ చేసి పట్టుకున్నాను. కానీ, స్వామివారి మెడలో మాకు మాల

కనిపించలేదు. ఆ పెద్ద అల వెనుకకు వెళ్ళిపోయిన తరువాత చూస్తే, స్వామివారి పాదపద్మములకు ఒక ముత్యాల హారము తగులుకొని ఉన్నది.

ఇంక సముద్రము మామూలుగా ఉన్నది. పెద్ద అలలు మళ్ళీ లేవు. ఆ ముత్యాల హారము 108 ముత్యములతో బంగారు తీగతో చుట్టబడి ఉన్నది. ఒక్కొక్క ముత్యము గోలీకాయంత ఉన్నది. ఆ ముత్యాల హారము స్వామివారే చేతిలోకి తీసుకుని మా అందరికీ చూపించారు. ఎక్కడ కూర్చుందాము? అని అడిగారు. భక్తులు ఒక మంచి ప్రదేశమును ఎంపిక చేయగా అక్కడ కూర్చున్నారు. కొద్దిసేపు భజన చేయించిన తరువాత, ఏమైనా ప్రశ్నలుంటే అడగండి, అన్నారు. కొందరు ప్రశ్నలడిగారు. వారికి సమాధానాలు చెప్పిన తరువాత స్వామివారు కన్యాకుమారినిగురించి చెప్పినారు. పూర్వము కన్యాకుమారికి ఒక డైమండ్ ముక్కుపుడక ఉండేదట. రాత్రివేళ ఈ ముక్కుపుడకమీద పడిన కాంతినిచూసి, లైట్ హౌస్ గా భ్రమించి అటుగా వచ్చిన ఓడలు

అక్కడ రాళ్ళకు గుడ్డుకొని పగిలిపోయేవట. కొందరు ఆ ముక్కుపుడకను తస్కరించాలనుకొన్నారుట. వాళ్ళు నిర్ణయించుకొన్న రోజు ఉదయం వెళ్ళి చూడగా, ఆ ముక్కుపుడక విగ్రహంమీద కనిపించలేదట.

ఆ ముక్కుపుడక ఏమైందని మేము స్వామివారిని అడిగినాము. అది చేరవలసిన చోటుకు చేరిందని చెబుతూ, “మీరు చూస్తారా?” అంటూ తమ హస్తచాలనముతో సృష్టించి మాకు చూపారు. ఆరోజు పౌర్ణిమ. ఆ చంద్రకాంతిలో ముక్కుపుడకను ఒక తమలపాకుమీద పెట్టి మాకు చూపినారు. అది ధగధగ మెరిసిపోతున్నది. దానిని తమలపాకుతోకూడ ఒక టార్పిలైటు మీద ఉంచి చూపినారు. ఆ వెలుగును నేను వర్ణించలేను. అది వర్ణించడానికి భాష చాలదు. తరువాత స్వామి ఆ తమలపాకును తమ వ్రేళ్ళతో నలిపివేశారు. ఆ

ముక్కుపుడక అదృశ్యమైంది. రాత్రి 8 గంటలకు మేము గెస్టుహౌస్ చేరుకున్నాము.

1957వ సం॥లో కూడా స్వామివారు భక్తులతో కన్యాకుమారి అగ్రహారమునకు వేంచేసినారట. అప్పుడు స్వామివారితో కస్తూరిగారు, రాజారెడ్డిగారు, మరికొందరు భక్తులతోపాటు హృషీకేశ్ నుండి వచ్చిన శ్రీ సచ్చిదానంద, శ్రీ సదానంద కూడా ఉన్నారు. కస్తూరిగారు, రాజారెడ్డిగారు స్వయంగా నాకు చెప్పిన విషయాన్ని ఇక్కడ పొందుపరుస్తున్నాను.

స్వామివారు బీచ్‌లో నడుస్తూ సదానందగారిని పిలిచి, “నీవు నా వెంట నా అడుగులు చూస్తూ రా” అని చెప్పారు. స్వామివారు అడుగు తీసి అడుగు వేస్తుంటే, వారి పాదముల క్రింద గోలీకాయంత ముత్యములు ఒకదాని తరువాత ఒకటి ప్రత్యక్షమైనాయట. సదానందగారు ఆ ముత్యాలను తీసుకొంటుంటే భక్తులు ఒకరి నొకరు నెట్టుకుంటూ ముందుకురావటంతో ఆ ముత్యాలు కొన్ని ఇసుకలో కలసిపోయినవట.

చివరికి స్వామివారు సదానందను, “ఎన్ని ముత్యాలు నీదగ్గర ఉన్నాయి?” అని అడుగగా, “70 ఉన్నాయి స్వామీ!” అన్నారు. అప్పుడు ఆ ముత్యాలను స్వామివారు తమ దోసిలిలోకి తీసికొని తిరిగి సదానంద దోసిలిలోకి పోస్తూ, “ఇవి 108 ముత్యములు. జపమాల చేయించుకో” అన్నారు. ఆరోజున స్వామివారితో కొందరు భక్తులు, “స్వామీ, ఇంతదూరము వచ్చినాము కదా! కన్యాకుమారిని దర్శించుకొని వస్తాము” అని అడుగగా స్వామివారు, “ఏమిటి, కన్యాకుమారి దర్శనానికి వెళ్ళాలా? మనము పిలిస్తే ఇక్కడకు రాదా?” అంటూ అక్కడ ఇసుకను చేతితో అటూ ఇటూ తోడగా, అక్కడ కన్యాకుమారి విగ్రహం ప్రత్యక్షమైనది. “త్వరగా దర్శనం చేసుకోండి. అక్కడ

కన్యాకుమారి వెళ్ళిపోయిందని అందరూ కంగారు పడతారు” అన్నారు. అక్కడ చేరిన భక్తులు ఎంతటి ధన్యజీవులు!

దక్షిణ దేశ యాత్ర పూర్తిచేసుకొని భగవాన్ బాబావారితో కారులో వస్తున్నాము. మధ్యలో ఒక నది వంతెన మీదకు వచ్చినప్పుడు స్వామివారు కారు ఆపమని, నదిలోని ఇసుకమీద కొంత దూరం నడిచి, ఎక్కడ కూర్చుందామని అడిగారు. “ఇక్కడ బాగున్నది స్వామీ” అంటూ ఒక స్థలము చూపించగా అక్కడ కూర్చున్నారు. కొద్దిసేపు భక్తులచేత భజన చేయించారు.

స్వామివారికి దగ్గరగా కూర్చున్న నేను, “స్వామీ, తమ చేతితో స్వీట్ తిని చాలా రోజులైంది” అన్నాను. “అట్లాగా, ఒక పళ్ళెం ఇటు తీసుకురా” అన్నారు. స్వామి ఒక పిడికెడు ఇసుక తీసి ఆ పళ్ళెంలో వేయగా అది వేడివేడి బూందిగా మారిపోయింది.

“ఈ బూంది అందరికీ పెట్టు” అన్నారు. నేను ఆ పళ్ళెం పట్టుకొని అట్లాగే నిలిచిపోయినాను. కారణం, స్వామి సృష్టించి ఇచ్చిన బూంది పిడికెడు మాత్రమే ఉంది. మేము 22 మందిమి ఉన్నాము. అందరికీ ఎట్లా పంచాలి?

“నీ ముఖం! ఆ పళ్ళెం ఇలా ఇవ్వు” అంటూ నావద్దనుండి తీసికొని తాము స్వయంగా మా అందరికీ వేడివేడి బూంది పంచిపెట్టారు. విచిత్రమేమంటే, ఆ పళ్ళెంలో ఉన్న బూంది పిడికెడు కానీ, భగవాన్ మాలో ప్రతి ఒక్కరికీ పిడికెడు బూంది పెట్టారు.

స్వామి ఇసుకను పళ్ళెంలో వేసినప్పుడు అది బూందిగా మారిపోయింది. కానీ, బూంది తినేటప్పుడు మాలో ఎవ్వరికీ ఒక్క ఇసుక రేణువుకూడా నోటికి తగలలేదు. ఎంత విచిత్రము!

(ప్రస్తుతం శ్రీ జనార్దన్ రెడ్డిగారు గూడూరు వాస్తవ్యులు)

d

నేను అనుగ్రహస్వరూపుడను. అందరూని పండు చిక్కినప్పుడు అడుగరాని కోరికలడుగుతే ఎట్లా? మీ వాంఛలవల్ల పరమాత్మజ్ఞునిన్ను ప్రేమ చలిస్తుంది. “స్వామీ, మీరు ఏమైనా చేయండి, సర్వమూ మీకర్పణము” అనండి. అన్నీ నేను చూచుకుంటాను.

- బాబా

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహికం - 29వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

స్వామి ప్రబోధలవల్ల ప్రభావితురాలైన డా॥ శాంతమ్మ, ఎమ్.డి. డి.జి.ఓ., అవివాహితురాలై మానవ సేవకు త్రికరణశుద్ధిగా అంకితమైన వ్యక్తి. కర్ణాటక ప్రభుత్వ వైద్యాలయంలో 10 సంవత్సరాల అనుభవంతో వైట్ ఫీల్డ్ శ్రీ సత్యసాయి వైద్యాలయంలో 5 సంవత్సరాలు పనిచేసి, 25 సంవత్సరాలు ప్రశాంతి నిలయం శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ ఆసుపత్రిలో స్త్రీల విభాగంలో సేవలందించారు. పురుషుల విభాగానికి నాటి అధికారులైన డా॥ అల్రేజా, డా॥ చారి తదితర వైద్య సిబ్బందియొక్క పరస్పర సహకారముతో, భగవానుని దివ్య పర్యవేక్షణలో, వారి అద్భుత మహిమాన్విత చికిత్సా విధానాన్ననుసరించి అత్యంత ప్రాణాపాయకరమైన పరిస్థితులలో రోగుల ప్రాణాలు కాపాడిన అసంఖ్యాకములైన సంఘటనలలో కొన్నింటిని ఆమె రచించిన 'డివైన్ డాక్టర్' అనే పుస్తకంలో పొందుపరచడం జరిగింది. వాటిలో మచ్చుకు ఆరింటిని ఈ సంకలనంలో ఉదహరిస్తున్నాము.

సాధారణంగా పెద్ద హాస్పిటల్స్ లోనూ, పెద్ద డాక్టర్ల చికిత్సతోనూ తమ వ్యాధులు కుదరనివాళ్ళు అన్యథా శరణం నాస్తి అని స్వామిని ఆశ్రయిస్తారు. ఇది పరిపాటి. డాక్టర్ శాంతమ్మ తనకు జబ్బు చేసినప్పుడు కలిగిన అనుభవాన్ని ఈవిధంగా తెలియజేశారు:

పునర్జన్మ ప్రసాదం

ఒకసారి వరుసగా మూడు రోజులు తీవ్రమైన జ్వరం వచ్చింది. నాదగ్గర ఉన్న విభూతి ప్యాకెట్ విప్పి కొంచెం నీటిలో కలిపి తీసుకుంటున్నాను. డా॥ అల్రేజా, డా॥ సునీల్ వచ్చి చూసి నన్ను నా గదినుంచి తరలించి హాస్పిటల్ లో చేర్చారు. మూడవ రోజు రాత్రి నా కుడికాలు

పడిపోయింది. స్పర్శ జ్ఞానం లేక కదపలేకుండా ఉన్నాను. నా పరిస్థితి స్వామికి తెలియజేసే అవకాశం ఎవ్వరికీ దొరకలేదు. అనంతపురం సత్యసాయి కాలేజిలో కామర్స్ ప్రొఫెసర్ గా ఉన్న మా సోదరి వచ్చింది. ఆమె ఆందోళన చెంది, మైసూరు మెడికల్ కాలేజిలో యూరోలజీ విభాగానికి అధిపతిగా ఉన్న మా సోదరునికి ఫోన్ చెయ్యగా, అతడు హుటాహుటిన వచ్చేడు. టెంపరేచర్ ఎక్కువగా ఉంది. వ్యాధి ఏమిటో అంతుపట్టలేదు. అర్ధరాత్రి శ్వాస ఆడక గుండె నొప్పి వస్తే వెంటిలేటర్ అమర్చారు.

మర్నాడు మా సోదరుడు స్వామి పలకరించగా నా పరిస్థితినిగురించి విన్నవించేడు. “ఆమెకు రెస్టు అవసరం. హాస్పిటల్ లోనే ఉంచండి” అన్నారు, స్వామి. డా॥ అల్రేజాతో విభూతి పేకెట్ పంపేరు. దాన్ని కొంచెం నోట్లో వేసి, కొంత కాలుమీద కూడా రాశారు. 29.12.1999 తేదీన స్వామి దర్శనార్థం వచ్చి ఉన్న ఇటాలియన్ కార్డియోలజిస్టు డాక్టర్ యూగోశాండ్రీని సంప్రదించగా, నన్ను కార్డియాక్ కేర్ యూనిట్ లో ఎడ్మిట్ చేశారు. తర్వాత నాకు స్పృహ పోయి కోమాలోకి వెళ్ళిపోయాను.

తర్వాత జరిగినది మా అన్నయ్యద్వారా వివరంగా తెలిసింది. 31.12.1999 ఉదయం యూగోశాండ్రీ వచ్చి స్టెటోస్కోప్ తో పరీక్ష చేసి, ‘కార్డియాక్ అరెస్ట్’ (గుండె ఆగిపోయింది) అని కేక పెట్టేడు. వెంటనే అన్ని ప్రయత్నాలూ చేసేరు. డాక్టర్ అల్రేజా స్వామిని దర్శన సమయంలో కలిసి, “అన్ని ప్రయత్నాలూ చేసినా ఆమె మరణించింది” అని మనవి చేస్తే స్వామి ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఆ విషయం తెలిసి మా అన్నయ్య మా

అక్కయ్యకు, మరో తమ్ముడికి ఫోనులో నేను మరణించినట్లు తెలియపరచాడు. మా అన్నయ్య కంటిధారలు కారుస్తుండగా, మా సోదరి స్పృహ తప్పి పడిపోగా ఆమెకి చికిత్స చేసేరు. హాస్పిటల్లో డాక్టర్లు, స్టాఫ్ మెంబర్లే కాకుండా స్వామి కుటుంబ సభ్యులందరూ వచ్చి కంట తడిపెట్టేరు.

మధ్యాహ్నం స్వామి భోజనం చేసే సమయంలో వారి అనుంగు సోదరుడు జానకి రామయ్యగారు స్వామిని కలిసి, “పాపం, శాంతమ్మ చాలా మంచి డాక్టర్. ఆమెని బ్రతికించటానికి డాక్టర్లు చాలా ప్రయత్నించేరు. కాని, బ్రతకలేదు” అన్నారు. స్వామి నిర్లిప్తంగా, “ఏమైంది? ఆమె బ్రతికే ఉండే! నువ్వెళ్ళి చూడు” అన్నారు. ఆ మాట విని జానకి రామయ్యగారు ఆశ్చర్యంగా హాస్పిటల్కి వచ్చి చూసేటప్పటికి నేను కళ్ళు తెరిచేనట. గబగబా వెంటిలేటర్ అమర్చి గ్లూకోశలైన్ డ్రిప్ ప్రారంభించేరు. అందరూ ఆశ్చర్యానంద బాష్పాలు రాలుస్తూ నన్ను చూడటానికి రావడం కనబడింది.

మర్నాడు జనవరి 1, 2000 సం॥ అందరూ ఒకరి తరువాత ఒకరు వచ్చి ‘హేపీ న్యూ ఇయర్’ అంటూ అభినందిస్తున్నారు. డాక్టర్ యూగోశాండ్రీ ‘హేపీ మిలీనియం’ అంటూ గ్రీట్ చేశాడు. సంజ్ఞాపూర్వకంగా నేను కృతజ్ఞతలు తెల్పుకున్నాను. దుఃఖాశ్రువులతో వచ్చిన మా అన్నదమ్ములు, అక్కచెల్లెళ్ళు ఆనందాశ్రువులతో నాకు పునర్జన్మ ప్రసాదించిన చల్లని సాయి ప్రభువును దర్శించి పాద సమస్కారములు చేసుకుని, కొన్నాళ్ళుండి తిరిగి వెళ్ళేరు. రెండు నెలల తరువాత నేను ఫిబ్రవరి 29వ తేదీన స్వామి ఆజ్ఞానుసారం డ్యూటీలో చేరినప్పుడు నన్ను చూసి డాక్టర్ సఫాయ, “యు ఆర్ ఎ వాకింగ్ మిరకిల్” అని అభినందించేరు.

ఇటలీ నుండి ఒటీలియా

1983లో ఇటలీ నుండి 72 సం॥ల వయస్సున్న ఒటీలియా అనే భక్తురాలు తొడ ఎముక విరుగగా అది సరిగ్గా అతుక్కోకపోవడంవల్ల విపరీతమైన బాధతో వీల్చైర్లో స్వామి దర్శనానికి వచ్చింది. స్వామి ఆమెను జనరల్ హాస్పిటల్లో చేరమనగా ఆమెను వీల్చైర్లో

తీసుకువచ్చేరు. ఆమెకు ఇటలీ హాస్పిటల్స్లో ఉన్నంత ఆధునిక సౌకర్యాలు ఇక్కడ లేనందువల్ల, వచ్చినప్పట్నుంచీ గొణుక్కుంటూనే ఉంది. మొత్తం మీద అవసరమైన శస్త్ర చికిత్స చేసి, ప్లాస్టర్ ఆఫ్ పారిస్ వేశాము. ఆ ప్లాస్టర్ ఆఫ్ పారిస్ తొడుగు అయిదారు వారాలైనా ఉండాలని విని ఆమె మరింత విసుక్కుంది.

ఆరోజు సాయంత్రం స్వామి హాస్పిటల్కు వచ్చేరు. ఈమెవద్దకు వచ్చేటప్పటికి అక్కడ సౌకర్యాలు సరిగ్గా లేవని, ఎన్నో విషయాలమీద స్వామితో మొరపెట్టుకుంటుంటే, వెంటనే స్వామి హస్తచాలనంతో ఒక కలకండ ముక్కు సృష్టించి ఆమె నోట్లో పెట్టేరు. దానితో ఆమె నోరు మూతపడింది. స్వామి అందరినీ పలకరించి తిరిగి వెడుతూ ఆమెతో, “ఓ వారం రోజుల తర్వాత ఆ ప్లాస్టర్ తీసేస్తారు. కాస్త ఓపికపట్టు” అనగానే, ఆమె స్వామికి నమస్కరించింది.

స్వామి కారులో కూర్చునేముందు డాక్టర్లతో, “ప్లాస్టర్ అయిదారు వారాలుండాలని మొట్టమొదటే చెబితే రోగులు భయపడతారు. ముందు ఒక వారం అనండి, ఆ తర్వాత వచ్చే వారం తీసేస్తారనండి, ఆ తర్వాత మళ్ళీ ఇంకో వారం రోజులుంచాలనండి, అలాగ పేషంట్లను బుజ్జగించాలి. అప్పుడు అలవాటుపడతారు. అంతేకాని, ముందే నిజం చెబితే భయపడతారు” అని హెచ్చరించేరు.

ఆమె హాస్పిటల్లో చేరి సరిగ్గా వారమయింది. మధ్యాహ్నం ఆర్థోపెడిక్ సర్జన్ వచ్చి మరో వారం ఆ ప్లాస్టర్ ఉంచాలని చెప్పి వెళ్ళేడు. మర్నాడు ఉదయం చూస్తే ఆమె కాలుకి ప్లాస్టర్ లేదు! బ్రెడ్ నైఫ్ సహాయంతో రాత్రి దాన్ని కోసేసి పారేసింది. ఎందుకిలా చేశావంటే, “స్వామి వారం రోజుల తరువాత ప్లాస్టర్ తీసేస్తారన్నారు. మీరెవరు ఆ గడువు పెంచడానికి?” అంది.

ఉదయం దర్శనం టైముకి వెళ్ళి ఈ హఠాత్పరిణామం స్వామికి మనవి చేశాను. స్వామి పెద్ద నవ్వు నవ్వి, “సాయంత్రం దర్శనానికి పంపించు” అన్నారు. ఆ సాయంత్రం వీల్చైర్లో వెళితే స్వామి ఆమెను పలకరించేరు. “నాకిప్పుడు ఆ బాధంతా తగ్గిపోయింది” అంది.

స్వామి ఆమెకు విభూతి ప్రసాదమిచ్చి నిత్యం సేవించి, కాలంతా బాగైన తరువాత మళ్ళీ రమ్మని ఆశీర్వాదించి ఆమెను ఇటలీ పంపేశారు. మళ్ళీ నాలుగైదు మాసాలలో ఆమె ఇక్కడికి వచ్చినప్పుడు వీల్చైర్ లేదు; సునాయాసంగా చకచకా నడుచుకుంటూ హాస్పిటల్‌కి వచ్చి, “అంతా స్వామి అనుగ్రహం” అంటూ సంతోషంగా మమ్మల్ని పలకరిస్తుంటే, నిర్ఘాతపోయాం.

పూజారి కిష్టప్ప భార్యకు 85 ఏళ్ళు. ఆమెకు బ్రెస్ట్ మీద కురుపు వేసి సలుపు పోటు వస్తున్నాయని వచ్చి నాకు చూపింది. ఏ టెస్టు చేయకుండానే అది కేన్సర్ అని చెప్పవచ్చు. దానికి మందు లేదు. ఆపరేషన్ చెయ్యాలి. నేను దాన్ని క్లీన్ చేసి, ఆయింట్‌మెంటు ఇచ్చి స్వామికి మనవి చేశాను. ఆమెకు ఆపరేషనేమిటి! అని భజన సమయంలో ఆమె దగ్గరకు వెళ్ళి విభూతి సృష్టించి ఇచ్చి, అది తినమని, మరో రెండు విభూతి ప్యాకెట్లు ఇచ్చి, రోజూ మంచినీళ్ళలో కలిపి త్రాగమన్నారు. ఆ పుండు ఎదగలేదు. పైగా మానిపోయింది. ఆ తరువాత ఆమెకు ఏ బాధా, నొప్పి లేకుండా మరో రెండేళ్ళు బ్రతికింది. స్వామి కృప.

కేన్సర్ ఆపరేషన్

చిట్టియమ్మ అనే ఒక నిరుపేద భక్తురాలు నిలయంలో షెడ్‌లో ఉండేది. ఆమెకి చాలా ఎడ్వాన్స్‌డ్ స్టేజి బ్రెస్ట్ కేన్సర్. దర్శనం సమయంలో లైనులో ఏడుస్తూ స్వామికి విన్నవించుకుంది. ఆమెకి జనరల్ హాస్పిటల్‌లో ఆపరేషన్ చెయ్యడం కష్టమని, దాని తర్వాత చాలా ఖరీదైన మందులు వాడాలని చెప్పేరుట.

స్వామి నన్ను (డాక్టర్ శాంతమ్మ) పిలిచి, చిట్టియమ్మకు వ్యాధి వ్యాపించిన భాగమును ఆపరేషన్ చేసి తొలగించమనీ, దాని తర్వాత ఆమెకు ఏవిధమైన కెమోథెరపీ అక్కర్లేదని చెప్పేరు. స్వామి ఆజ్ఞానుసారం ఆపరేషన్ చేశాము. స్వామి పార్వతమ్మగారి చేతికి విభూతి పొట్లములిచ్చి, నిత్యం కొంచెం నీళ్ళల్లో కలిపి త్రాగమని చెప్పమని చెప్పేరు. ఆమె నెల్లాళ్ళు అలాగే చేసింది. స్వామి సంకల్పంవల్ల ఆమెకు ఎటువంటి రేడియేషన్, కెమోథెరపీ అక్కర్లేకుండా సంపూర్ణరోగ్యం పొంది పదిహేనేళ్ళకుపైగా పనీపాటా చేసుకుంటూ బ్రతికింది.

ఇంక స్వామిదే భారం

వి. కుమార్ స్వామి కాలేజిలో చదువుతున్న విద్యార్థి. చాలా తెలివైనవాడు, అంతేకాకుండా భజన పాటలు పాడతాడు. తల్లిదండ్రులతో ప్రశాంతి నిలయంలోనే ఉండేవాడు. తల్లి సీతమ్మకు తీవ్రమైన గుండె జబ్బు. అప్పటికింకా ఇక్కడ సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ నెలకొనలేదు. ఆమెకు ఆపరేషన్ చేయించే ఆర్థిక స్తోమత గానీ, ఆమెకు ధైర్యంకానీ లేవు. ఒక సాయంత్రం మందిరంలో భజన జరుగుతుండగా, స్వామి సింహాసనం నుంచి లేచి తిన్నగా ఈస్ట్ ప్రశాంతిలోని వారి ఇంటికి వెళ్ళి, ఆమె తీవ్రమైన గుండె నొప్పితో ఉండగా ధైర్యం చెప్పి విభూతి సృష్టించి ఇచ్చేరు. నన్ను వెళ్ళి చూడమని కబురు పంపేరు. ఆమెకు హై బీ.పీ. హార్ట్ బీట్ 200కి తగ్గటం లేదు. ఇంజెక్షన్ ఇచ్చి ఆమె మంచం ముందరే కూర్చున్నాను. ఆమె తలదగ్గర స్వామి ఆమెవైపు చూస్తున్నట్లు స్పష్టంగా గోచరించింది. రాత్రంతా అదే దృశ్యం అయిదారుసార్లు కనబడింది. దానికి నిద్రనంగా కుమార్‌తో, “రాత్రి తెల్లవారూ మీ అమ్మని పరీక్షిస్తూనే ఉన్నాను. ఆందోళనపడకు. తగ్గిపోతుంది” అని చెప్పేరుట.

మర్నాడు పరిస్థితి ఏమీ మెరుగవ్వకపోవడంచేత ఆమెని హాస్పిటల్‌కి తీసుకొచ్చేము. డా॥ అల్లెజా, డా॥ చారి కూడా చూసి మనం చెయ్యగలిగింది ఇంతే! ఇంక స్వామిదే భారం, అన్నారు. స్వామి నన్ను ఆ రాత్రి ప్రతి పావుగంటకు బి.పి, పల్స్, హార్ట్ బీట్ పరీక్షించి రికార్డు చేయమన్నారు. ప్రక్క గదిలో కుమార్, అతని తండ్రి పడుకుని ఉన్నారు. పరిస్థితిలో మార్పు లేదు. ఆమెకు స్పృహ వచ్చినప్పుడు విభూతి నీరు కొంచెం ఇస్తున్నాను. ఆమె ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చున్నాను. సరిగ్గా పదకొండు గంటలకి ఆమె ఎడమ భుజము, తర్వాత ఛాతి రెండు నిమిషాలపాటు దడదడ అదురుతూ ఆగింది. ఆ సమయంలో ఆమెకి పల్స్ లేదు, హార్ట్ బీట్ లేదు, పైగా కళ్ళు తేలేసింది. నాకు భయం వేసింది. ఆ ఆఖరు క్షణంలో తండ్రి, కొడుకులను లేపి చెప్పి ఉండవలసింది, అనుకున్నాను. మళ్ళీ రెండు నిమిషాల తర్వాత పల్స్ దొరికింది. నాకు ముచ్చెమటలు పట్టాయేమో, ఆ క్షణంలో తేరుకున్నాను. వెంటనే బి.పి., హార్ట్ బీట్,

పల్స్ చూశాను. అన్నీ నార్మల్! బ్రతుకు జీవుడా అని ఆమె పరిస్థితి తెల్లవార్లు పరీక్ష చేస్తూనే ఉన్నాను. మధ్యలో ఆమె లేచి నేను సహాయం చెయ్యగా నెమ్మదిగా బాత్‌రూమ్‌కి వెళ్ళివచ్చింది. ఉదయం డాక్టర్ అలేజా, డాక్టర్ చారి వచ్చి చూసినప్పుడు కూడా అన్నీ నార్మల్! ఉదయం దర్శనం టైమ్‌లో స్వామికి ఈవిషయం చెప్పగా, “అవును, నాకు తెలుసు. సరిగ్గా పదకొండు గంటలకి ఆమె గుండె కాయని నేను సరిచేస్తున్న సమయంలో నువ్వు భయపడటం నాకు తెలుసు” అన్నాడు. ఆనాటితో ఆమె గుండె జబ్బు శాశ్వతంగా పోయింది.

కేన్సర్ కు తీర్థంతో చికిత్స

శ్రీమతి శారదా హబ్బు గర్భ కోశమునకు సంబంధించిన వ్యాధితో హాస్పిటల్‌లో చేరింది. పరీక్షలు సల్పగా ఆమెకు గర్భకోశములో కేన్సర్ ఉన్నట్లు బయటపడింది. ఈవిషయం స్వామికి మనవి చేసి, ఆమెకు ఆపరేషన్ చేయమంటారా? అని అడిగితే, “ఆమె గర్భకోశం తీసెయ్యి. ఇంక ఆమెకు కేన్సర్ విషయం, తరువాత చికిత్స విషయం చెప్పవద్దు” అన్నారు. స్వామి ఆజ్ఞానుసారం ‘హిస్టరెక్టమి’ చేసేము. ఆమెని హాస్పిటల్ నుండి డిశ్చార్జ్ చేసేముందు, స్వామి హస్త చాలనముచేత ఒక లింగమును సృష్టించి, నిత్యం దానిని అభిషేకించిన జలమును తీసుకోమని ఆమెకు చెప్పేరు. ఆమె తీర్థము తీసుకొనుచుండగా, ఏవిధమైన ఇతర చికిత్సల అవసరం లేకుండా గత 20 సంవత్సరాలకుపైగా సంపూర్ణారోగ్యంతో ఉన్నది.

నారాయణ శర్మ రీసర్చ్ స్కాలర్. శ్వాసకోశముల వ్యాధితో ఊపిరాడని పరిస్థితిలో స్వామి ఆజ్ఞానుసారం అతనిని హాస్పిటల్‌లో చేర్చేరు. డాక్టర్ చారి, ఎనస్థటిస్ట్ సహాయంతో ‘ఆక్సిజన్ మాస్క్’ పెట్టి చెయ్యగలిగిన వైద్యం చేస్తూ, ఉదయం నాలుగు గంటలకు నన్ను (డాక్టర్ శాంతమ్మ) రమ్మని కబురు పంపేరు. నేను వెళ్ళి పరీక్ష చేసేటప్పటికి అతడి గుండెలో చలనం లేదు. పల్స్ లేదు. డాక్టర్ చారి పెదవి విరిచేరు. ఈలోగా స్వామి రెండు విభూతి ప్యాకెట్లు పంపి, అతడి ఛాతిమీద మర్దనా చేయమన్నారు. చేశాం. కానీ, ప్రయోజనం కనబడలేదు.

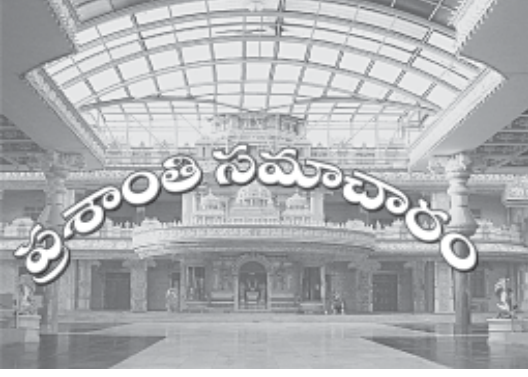
వాడెన్ నరసింహమూర్తిగారు, రిజిస్ట్రారు చక్రవర్తిగారు, వి.కె. నరసింహన్ గారు (విఖ్యాత జర్నలిస్టు) వచ్చి చూశారు. నరసింహమూర్తిగారు స్వామికి ఈ వార్త చెప్పినప్పుడు స్వామి కప్పుతో కాఫీ త్రాగుతున్నారు. ఈవిషయం చెప్పగానే తమ కప్పులో మిగిలి ఉన్న కాఫీని ఫ్లాస్క్‌లో పోసి, “ఈ కాఫీ తీసుకువెళ్ళి వాడిచేత కొంచెం త్రాగించండి” అన్నారుట. నరసింహమూర్తిగారు ఈ మాట చెప్పగానే, “నాలుగు గంటలకి పోయిన మనిషిచేత ఇప్పుడు కాఫీ త్రాగించడమా!” అని నిర్ధాంతపోయాం. అయినా స్వామి ఆజ్ఞ. నేను వెంటనే శర్మ చెవులో గట్టిగా, “స్వామి కాఫీ పంపేరు. ఒక్క చెంచా త్రాగుతావా నాయనా!” అన్నాను. ఇక ఆలస్యం చేయకుండా చెంచాతో కొంచెం కాఫీ అతని పెదవులు విడదీసి నోట్లో పోసేను. గుటకలేసినట్లు గొంతు కండరం కదిలింది. ఇంతలో అతడు కండ్లు తెరిచేడు. వెంటనే ఆక్సిజన్ మాస్క్, డ్రిప్ పెట్టేము.

ఈలోగా స్వామి హఠాత్తుగా వచ్చేరు. మేమందరం కంగారు పడుతూండగా స్వామి ఆక్సిజన్ మాస్క్, డ్రిప్లు తీసేయమన్నారు. శర్మకి అప్పటికి స్పృహ వచ్చింది. “ఏమి? శర్మ పోయాడన్నారు కదా” అన్నారు. “స్వామీ, పల్స్ లేదు, హార్ట్ బీట్ లేదు, బి.పి. లేదు, మాకు తెలుసున్న వైద్యశాస్త్రం ప్రకారం మనిషి మరణించినట్లే లెక్క” అన్నారు.

“ఏమిరా, నువ్వు చచ్చిపోయావా? బ్రతుకున్నావా?” అంటూ స్వామి శర్మని నవ్వుతూ పలకరించేరు. తర్వాత ఒక చాక్లెట్ సృష్టించి అతని నోట్లో పెట్టేరు, చప్పరించమని. నెమ్మదిగా అతడు చేతులు జోడించేడు. ఆ సాయంత్రం అతనిని డిశ్చార్జ్ చేశాము. స్వామి అతనికి విభూతి పొట్లములిచ్చి, రోజూ ఉదయం కొంచెం విభూతి నీటితో కలిపి త్రాగమన్నారు. కొద్ది రోజుల్లోనే అతడు సంపూర్ణంగా ఆరోగ్యవంతుడైనాడు.

ఆ సాయంత్రం వి.కె. నరసింహన్ గారు, నరసింహ మూర్తిగారు, శర్మ సమక్షంలోనే హాస్టల్ విద్యార్థులందరికీ స్వామి శర్మకి పునర్జన్మ ఎలా ప్రసాదించేరో కరతాళ ధ్వనుల మధ్య వివరించేరు.

(సశేషం)

మనిషిని శ్రేష్ఠునిగా తీర్చిదిద్దుటలో రమాదాన్ పాత్ర

2013 ఆగస్టు 9వ తేదీన సాయం వేళలో శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు, ప్రశాంతి నిలయం విద్యార్థులు సమర్పించిన నాటిక ఇస్లాం మతముయొక్క దివ్య సందేశాన్ని విశదీకరించింది. ఇస్లాం మతము సమస్త మానవాళిని ప్రేమించవలెనని ఉద్బోధిస్తున్నది. రంజాన్ మాసములో మొదటి పది రోజులు దయకు, దాతృత్వానికి, రెండవ అంచెలోని పది రోజులు క్షమాగుణానికి, ఇక మూడవ అంచె విముక్తికి ప్రతీక. సాధనద్వారా మానవుడు మహోన్నతమైన స్థాయికి చేరుకోవచ్చునని, సాధనకు సత్యసంధత, వాంఛానిర్మూలనము, నిజాయతీ తోడ్పడుతాయని ఈ నాటిక సందేశం. ప్రధానముగా తాతా మనుమల మధ్య సంభాషణ రూపములో కొనసాగిన ఈ నాటికలో మధ్యమధ్య నృత్యాలు, ఖవ్వాలీలు చోటుచేసుకున్నాయి. ఇస్లాం పదానికి భగవాన్ బాబావారు ఇచ్చిన అద్భుతమైన నిర్వచనముతో విద్యార్థులు ఈ నాటికకు ముక్తాయింపు పలికారు. ISLAM (ఇస్లాం) అనగా I Shall Love All Mankind (సమస్త మానవాళిని నేను ప్రేమిస్తున్నాను) పుట్టపర్తిలో 1978లో మసీదును ప్రారంభించే సమయంలో భగవాన్ ఇస్లాం శబ్దానికి ఈ నిర్వచనమిచ్చారు.

ఒడిషా భక్తుల పర్తియాత్ర

ఒడిషా రాష్ట్రం నుండి వచ్చిన 1500 మంది భక్తులు ఆగస్టు 26 నుండి మూడు రోజులపాటు ప్రశాంతి నిలయంలో వివిధ ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాల్లో పాల్గొన్నారు.

ఆగస్టు 27వ తేదీన సాయం సమయంలో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను సమర్పించారు. వేదప్రవచనానంతరం మయూర్ భంజ్ జిల్లా బాలవికాస్ బాలలు 'గరుడవాహన్' నాటికను ప్రదర్శించారు. గరుత్మంతుడు మాతృమూర్తికి బానిసత్వమునుండి విముక్తి కలిగించే బృహత్ ప్రయత్నంలో ఇంద్రుని జయించి అమృతాన్ని తీసుకురావడం ఈ నాటికకు కథావస్తువు. ఈ ప్రదర్శనానంతరం ఆది శంకర విరచితమైన జగన్నాథ అష్టకాన్ని ఒడిషా రాష్ట్రపు సాయి సింఘనీ బృందమువారు పఠించారు. మధ్యమధ్య వ్యాఖ్యానాలను జోడించడంతో సంస్కృత భాషలో ప్రవేశం లేనివారికికూడా జగన్నాథ అష్టకంపట్ల అవగాహన ఏర్పడింది. తదుపరి ఒడిషా భక్తులు 'ఎ జర్నీ టు విథిన్' (అంతరంగములోకి ప్రయాణం) ఇతివృత్తంగా చేసిన సంగీతరసలో 'శివ శంకరీ', 'సత్యకీ రాహ్ దిఖానేవాలే' పాటలు భక్తులను ఆకట్టుకున్నాయి.

ఒడిషా భక్తులు వారి పర్తియాత్రలో భాగంగా మరో రెండు కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు. ప్రశాంతి నిలయ మందలి సత్సంగ్ హాలులో 'ప్రజ్ఞాన ప్రదర్శన' ఏర్పాటు చేశారు. భారతీయ సంస్కృతిలో మహోత్సృష్టమైన స్థానాన్ని అలంకరించిన వేద విజ్ఞానానికి సంబంధించిన విషయాలు ఈ ప్రదర్శనలో ప్రధానాంశము. మానవాళి ప్రస్తుతం ఎదుర్కొంటున్న ఇక్కట్లకు వేదం పరిష్కారాన్ని సూచిస్తున్న దని ఈ ప్రదర్శన తెలియజేసింది. బాలబాలికలు ప్రకృతి నుండి అనేక పాఠాలు నేర్చుకోవచ్చునని ఈ ప్రదర్శన తేటతెల్లం చేసింది. ఒడిషా రాష్ట్రములో సత్యసాయి సంస్థలు చేపట్టిన సేవాపథకాల వివరాలుకూడా ఈ ప్రదర్శనలో ఉన్నాయి.

ఒడిషా భక్తులు ఒకటవ నెంబరు డార్మిటరీవద్ద నిర్వహించిన మహారుద్ర కార్యక్రమంలో ఎందరో భక్తులు పాల్గొన్నారు. ఒడిషా మహిళలు 121 మంది వేద మంత్రోచ్ఛారణ చేయగా వందలాది భక్తులు వారిని అనుసరించారు. ప్రశాంతి నిలయం శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు అధ్యాపకులు శ్రీ వేదనారాయణ్ వేదముయొక్క విశిష్టతపై ప్రసంగించారు. ఒడిషా రాష్ట్ర అధ్యక్షులు వారు చేపట్టిన సేవలను వివరించారు.

శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి

ప్రశాంతి నిలయంలో ఆగస్టు 28వ తేదీన శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి వేడుకలను వైభవంగా జరుపుకున్నారు. ఆరోజు ఉదయం సాయి విద్యార్థులు మధురాష్ట్రకం, భజ గోవిందం, కృష్ణాష్టకములను, కీర్తనలను గానం చేశారు. భజన జరుగుతూ ఉండగా చక్కగా అలంకరించిన గోమాతలను, దూడలను శ్రీ సత్యసాయి గోకులం నుండి ఊరేగింపుగా సాయికుల్యంత్ హాలుకు నాదస్వర వాదనతో, వేద ప్రవచనంతో తీసుకు వచ్చారు. వీటితోపాటు జింకలను, కుందేళ్ళను, నెమళ్ళను, పావురాళ్ళనుకూడా తీసుకు వచ్చారు. శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు, సెక్రటరీ, మరికొందరు పెద్దలు గోమాతలను పూజించారు. తదుపరి విద్యార్థులు శ్రీ సాయి కృష్ణుని స్తుతిస్తూ గానం చేశారు. మీరా భజనలు పాడారు.

విశాఖ జిల్లా భక్తుల పత్రియాత్త

విశాఖ జిల్లా శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల సభ్యులు 2013 ఆగస్టు 31వ తేదీన సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు. ముందుగా వర్ధమాన కళాకారిణి కుమారి నేమాని సాయి గార్ల కూచిపూడి నృత్యాన్ని సమర్పించారు. ఈ ప్రదర్శనలో ముత్తయ్య భాగవతార్ రచించిన 'సరసముఖి', శ్రీ బాలకృష్ణన్ రచించిన 'అలోకయే' కీర్తనల భావాన్ని ఆవిష్కరించారు. గురుకళారత్న శ్రీమతి ఎ.బి. బాలకొండలరావు ఈ కీర్తనల నృత్య రీతులకు రూప కల్పన చేశారు. ఈ ప్రదర్శనానంతరం విశాఖ జిల్లా భక్తులు సమర్పించిన 'శ్రీ సత్యసాయి సంగీత సుధ'లో తెలుగు, హిందీ కీర్తనలను గానం చేశారు.

విశాఖ జిల్లా సాయి భక్తులు 2013 సెప్టెంబరు 1వ తేదీన సాయికుల్యంత్ హాలులో సమర్పించిన, 'సేవాసైన్యం కదిలింది' నాటికద్వారా కృషికి భగవంతునిపట్ల ప్రగాఢమైన విశ్వాసం తోడయితే మానవుడు సాధించలేనిది ఏదీ లేదని తెలియజేశారు. కృషి ఉంటే కృప ఉంటుందన్నారు, భగవాన్.

పల్లె ప్రజలలో మానవతా విలువలపట్ల అవగాహన పెంపొందించడానికి విశాఖ జిల్లా సాయి యువత ఒక పథకాన్ని చేపట్టినప్పుడు సాయి యువత సభ్యులకు ఎదురైన అనుభవమే ఈ నాటిక. షెడ్యూల్డ్ తెగలవారికి ఆవాసమైన విశాఖ జిల్లా అనంతగిరి గ్రామం కొండ ప్రాంతం. అక్కడ తీవ్రమైన నీటి ఎద్దడి ఉంది. బోర్ వేసినా నీరు పడే అవకాశము ఏమాత్రము లేదని జియాలజిస్టులు నిర్ధారించారు. అయినా అక్కడి ప్రజల అవసరాలను తీర్చడానికి ప్రత్యామ్నాయ మార్గాలేవీ సత్ఫలితాల నిష్పకపోవడంతో మొక్కవోని విశ్వాసముతో సాయి యువత సభ్యులు, ఆదివాసులు స్వామిని హృదయపూర్వకంగా ప్రార్థించి బోరు వేయగా, జియాలజిస్టుల అంచనాలకు విరుద్ధముగా సమృద్ధిగా నీరుపడింది. విశాఖ భక్తులు ఈ నాటికలో పాటలతో, నృత్యాలతో భగవాన్ బాబావారి యశో వైభవాన్ని కీర్తించారు. విశాఖ జిల్లాలో సాయి సంస్థలు చేపట్టిన "ఉజ్జ్వల జీవన్ పథకం" లబ్ధిదారులు మరియు సాయి యువత సభ్యులు ఈ నాటికలో వివిధ పాత్రలు పోషించారు. భజనానంతరం భగవాన్ బాబావారి స్వరములో "హర శివ శంకర శశాంక శేఖర..." పాటను భక్తులు విన్నారు.

- దివి చతుర్వేది

X

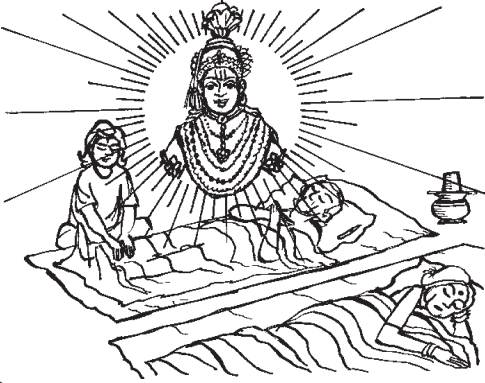
“శాంతాకారం భుజగ శయనం....” అని విష్ణువుని వర్ణిస్తాం. విషసర్పమైన ఆవిశేషువు మీద పవళించినప్పటికీ విష్ణువు శాంతమూర్తిగానే ఉంటాడు. కారణం ఏమిటి? కోరికలనే ఆ విష సర్పమును అణగద్రొక్కి శాంతంగా ఉంటాడు. మానవుడు ప్రాపంచిక కోరికలనే వేయి తలల విషసర్పముయొక్క అభీనములో ఉండి, దానిని అణచలేక మానసిక కల్లోలమువల్ల అశాంతికి గురౌతాడు.

- బాబా

పుండరీకుని ఆదర్శం

పుండరీకుడు వృద్ధులైన తల్లిదండ్రుల సేవయే తన ప్రధాన కర్తవ్యంగా భావించేవాడు. చంద్రభాగా నదీ తీరము నుండి నీరు తెచ్చి వారికి స్నానము చేయించి, వంట చేసి వారికి ముందు పెట్టి తరువాతనే తాను భుజించేవాడు.

భోజనమైన తరువాత వారిరువురికీ పాదసేవ చేసిన తరువాతనే తాను నిద్రపోయేవాడు. పుండరీకుని పరీక్షించడానికి భగవంతుడు పాండురంగని రూపంలో వచ్చి అతని వెనుక నిల్చున్నాడు. “పుండరీకా! ఇటు చూడు!” అన్నాడు. “చూస్తున్నాను” అన్నాడు పుండరీకుడు. “ఏ రూపమును చూస్తున్నావు?” అని ప్రశ్నించాడు. “నా తల్లిదండ్రుల రూపం” అన్నాడు, పుండరీకుడు.

ఇంతలో పుండరీకుని గురువు అక్కడికి వచ్చి, “పుండరీకా! వచ్చినది సాక్షాత్ భగవంతుడు” అని హెచ్చరించాడు. పాండురంగడే స్వయంగా, “పుండరీకా! ఒక్కసారి నన్ను దర్శించవా?” అన్నాడు. “నా తల్లిదండ్రులు నిద్రించేవరకు నిన్ను దర్శించడం వీలుపడదు. నీవు నాకు దర్శనమివ్వదలచుకుంటే, అంతవరకు ఇదిగో, ఈ ఇటుక మీద నిల్చి” అని అంటూ ఒక ఇటుకను విసిరాడు.

పాండురంగడు పుండరీకునికి దర్శనమివ్వడానికి ఆ ఇటుకపై నిలచి వేచియున్నాడు. పుండరీకుని ఆదర్శమును అందరూ అందుకొని ఆచరణలో పెట్టాలి. ‘మాతృదేవో భవ’, ‘పితృదేవో భవ’ అనేవి మన శ్రుతుల వాక్యాలు. వాటిని పాటించాలి. కని, పెంచి, విద్యా బుద్ధులను నేర్పి కీర్తి మర్యాదలను అందుకోవాలని నిరంతరం ఆశీర్వాదించే తల్లిదండ్రుల ఋణమును తీర్చుకోవాలి.

- డా॥

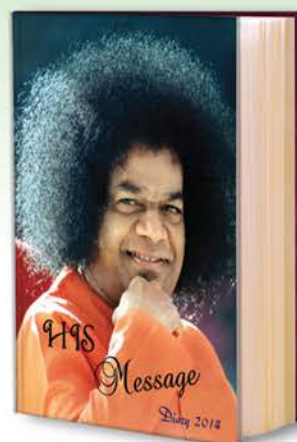
చిత్రరచన: జి.వి. సత్యమూర్తి

His Message - Diary 2014

Diary 2014, depicting glimpses of Bhagavan's divine life and message is on sale. A brief summary with a global map of Sri Sathya Sai International Organisation and a report on the service activities of Medicare division of Sri Sathya Sai Central Trust are also included.

Features: Size: 14.5 x 21 cms; shrink wrapped, Multi-colour wrapper artwork includes gold foiling, spot lamination and knurling work on the back, with curved binding and page marker. Total pages 426; 46 pages with beautiful Multi-colour photos of Bhagavan, Mandir Altar, Maha Samadhi and other photos in Multi-colour. 130 gsm art paper; 16 pages text in 130 gsm Multi-colour art paper; 313 Divine sayings in diary pages in double colour.

Send enquiries by post / email to orders@sssbt.org Please rush your orders to The Convener, Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications division, Prasanthi Nilayam 515134, A.P. India with your cheque in favour of Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division. Please AVOID last minute orders. MINIMUM ORDER QUANTITY is 5 DIARIES for single address.

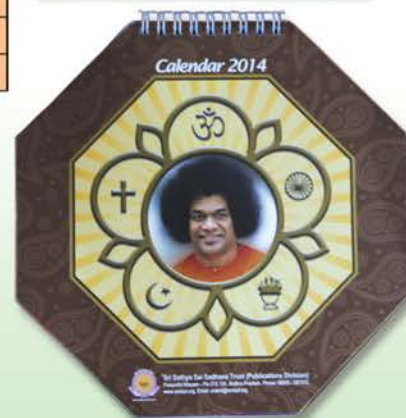
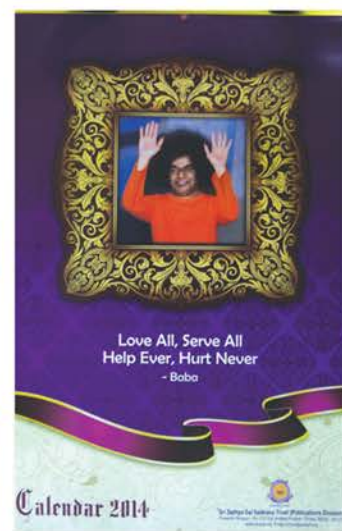
Overseas – Regd. AIRMAIL BOOK POST					INDIA - by Regd. BOOK POST						
5	6	7	8	9	Quantity	5	6	7	8	9	10
2375	2740	3325	3745	4110	Rupees	680	810	940	1100	1225	1355
2	2	3	3	3	No. of Pkts.	1	1	1	2	2	2
Additional ONE DIARY Rs 585/-						Additional ONE DIARY Rs 160/-					

Calendars 2014

Beautifully designed Calendars for 2014 with multi colour photos of Bhagavan in every sheet along with attractive photos of natural scenes are available for sale. Minimum order quantity is 5 (five) in each variety. Prices quoted below include packing and registered book post charges. Ensure your copies by sending your orders early with your complete address (also email ID) along with your cheque drawn in favour of Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division to Sri Sathya Sai Sadhana Trust, Publications Division, Prasanthi Nilayam 515134 Andhra Pradesh India Email: orders@sssbt.org. For bulk orders and enquiries please contact us at the above address. Kindly AVOID last minute booking.

Code	CALENDARS - WITHIN INDIA by Book Post	Qty	Rs.	Qty	Rs.
12283	W1 Wall Cal. 2014 11"x17" 4 Sheets	5	175	10	300
12284	W2 Wall Cal. 2014 Book type 11"x22" 7 Sheets	5	350	10	660
12285	T1 Table Cal. 2014 6.5"x8.75" 13 Sheets	5	335	10	620
12286	T2 Table Cal. Octagonal 2014 8"x8" 13 Sheets	5	360	10	670
12288	Set Of 4 Cal. 2014 one each of W1+W2+T1+T2	1 set	260	2 sets	470
12287	Set of 10 Pocket Cal. 2014 5.5"x 4.5" 32 pages	5 sets	300	10 sets	560

Code	CALENDARS - OVERSEAS by Airmail Book Post	Price	Qty	Ind. Rs.
12283	W1 Wall Cal. 2014 11"x17" 4 Sheets	25	5	560
12284	W2 Wall Cal. 2014 Book type 11"x22" 7 Sheets	60	5	955
12285	T1 Table Cal. 2014 6.5"x8.75" 13 Sheets	55	5	1125
12286	T2 Table Cal. Octagonal 2014 8"x8" 13 Sheets	60	5	1060
12288	Set Of 4 Cal. 2014 one each of W1+W2+T1+T2	200	1 set	850
12287	Set of 10 Pocket Cal. 2014 5.5"x 4.5" 32 pages	50	5 sets	895

రంజాన్ కార్యక్రమం

పోలెండ్ భక్తుల సంగీత విభావరి

యునైటెడ్ కింగ్డమ్ భక్తుల వాద్యగోష్ఠి

శాంతికోసం అన్వేషణ

అందరూ 'శాంతి కావాలి, శాంతి కావాలి' అని తహతహలాడుతూ శాంతికోసం అన్వేషిస్తారు. ఆకలిగా ఉన్నప్పుడు హోటల్ కోసం వెతుకుతుంటే రెండు బోర్డులు కనబడతాయి. ఒకటి మిలిటరీ హోటల్, రెండవది వెజిటేరియన్ హోటల్. నువ్వు మిలిటరీ హోటల్ లో ప్రవేశించి సాంబారు, రసం కావాలంటే దొరుకుతాయా! 'అనిత్యం అసుఖం లోకం' అన్న బోర్డు ఉన్న ఈ ప్రపంచంలో నీ మనస్సును ప్రవేశపెడితే శోకభూయిష్టం, అనిత్యం అయిన భోగ భాగ్యాలు లభిస్తాయి. ఇక్కడ శాంతిని అన్వేషించడం అవివేకం, నిష్ఫలం. 'తరతి శోకమాత్మవిత్' అన్న బోర్డు ఉన్న ఆత్మజ్ఞాన సీమలో ప్రవేశిస్తే శోకమును దూరం చేసే శాంతి, ఆనందం లభిస్తాయి. ఆధ్యాత్మిక సాధనాపథంలో ప్రవేశిస్తే శాంతి నీలోనే ఉంది, జగత్తులో లేదు అని గ్రహించగలుగుతావు.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.